

provincie **HOLLAND**
ZUID

ARCHIEF
AFSCHRIFT

Gedeputeerde Staten

Directie Omgevingsdiensten
Afdeling Vergunningen

Postadres Provinciehuis
Postbus 90602
2509 LP Den Haag
T 070 - 441 66 11
www.zuid-holland.nl

Derde Merwedehaven B.V.
t.a.v. de heer [REDACTED]
Postbus 445
4530 AK TERNEUZEN

Datum

Ons kenmerk
PZH-2011-277858736

Uw kenmerk

Bijlagen

BESLUIT van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

19 APR. 2011

Bij besluit van 2 april 2002, kenmerk DGWM/2002/774, hebben wij op grond van de Wet milieu-beheer (Wm) een milieuvergunning verleend voor de inrichting, gelegen aan de Baanhoek-weg 92A te Dordrecht. Het betreft een vergunning voor het storten van vaste afvalstoffen en baggerspecie evenals voor een aantal activiteiten met (afval)stoffen, waaronder op- en overslag, bufferen, ontwateren van baggerspecie en het in gebruik hebben van een scheidingsinstallatie.

Op grond van het bepaalde in artikel 8.23 van de Wm kunnen wij, gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en/of gezien de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu, de vergunning aanpassen.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland hebben het voornemen de vergunning van 2 april 2002, kenmerk DGWM/2002/774, middels deze ambtshalve wijziging aan te passen.

Ten opzichte van het ontwerpbesluit zijn er wijzigingen in het definitieve besluit aangebracht. Deze wijzigingen hebben betrekking op het storten van asbest, de ontzwaveling van stortgas en de het opstellen van het energieonderzoek.

De voornaamste wijziging betreft de inperking van de mogelijkheid tot het storten van asbest. Waar het ontwerpbesluit nog de mogelijkheid bood om asbesthoudend afval onder speciale voorwaarden onverpakt te storten, is deze mogelijkheid in dit besluit niet langer opgenomen. Asbest mag nu alleen nog verpakt worden gestort.

Deze wijziging vloeit voort uit de afspraken die begin 2011 zijn gemaakt tussen de exploitant van de stortplaats, de gemeente Dordrecht en de provincie Zuid-Holland. Genoemde partijen zijn ondermeer overeen gekomen dat er niet langer onverpakt asbest op de stortplaats gestort zal worden.

Naar aanleiding van deze overeenkomst hebben wij de mogelijkheid tot het storten van onverpakte asbesthoudende afvalstoffen niet in het definitieve besluit opgenomen.

Aanleiding

Op 1 november 2007 hebben wij van de Stichting 'Werkgroep Derde Merwedehaven' een verzoek ontvangen, kenmerk St.WG.DMH/291007/3, om de Wm-vergunning ambtshalve aan te passen aan het IPPC/BBT-niveau. Wij beschouwen dit verzoek tot actualisatie als een verzoek op grond

Bezoekadres
Zuid-Hollandplein 1
2596 AW Den Haag

Tram 9 en bussen 18,
22, 65 stoppen dichtbij
het provinciehuis. Vanaf
station Den Haag CS is
het tien minuten lopen.
De parkeerruimte voor
auto's is beperkt.

Afdeling Vergunningen
is ISO-9001
gecertificeerd

PZH-2010-196863538

van artikel 8.23, tweede lid, van de Wm, teneinde de vergunning in het belang van de bescherming van het milieu te wijzigen.

Met ons besluit van 10 april 2008, kenmerk PZH-2008-303397, waarin wij het verzoek tot actualisatie hebben afgewezen, hebben wij de activiteiten en de door ons voorgeschreven maatregelen ter voorkoming, dan wel ter beperking van emissies door toepassing van de Beste Beschikbare Technieken (BBT), getoetst aan de hand van de informatiedocumenten die zijn opgenomen in tabel 1 van de bijlage bij de 'Regeling aanwijzing BBT-documenten'. Hierin staat dat, voor activiteiten die vallen onder categorie 5.1, de primair relevante BREF-documenten de BREF Afvalbehandeling (exclusief verbranding) en de BREF Afvalverbranding zijn. Tevens staat daarin dat aanvullende BREF-documenten, voor zover relevant, de BREF Koelsystemen en de BREF Op- en overslag bulkgoederen zijn. Tot slot is aangegeven dat voorts de BREF Monitoring en de BREF Cross media & economics als Referentiedocument gebruikt kunnen worden indien relevant.

Voor activiteiten die vallen onder categorie 5.4 staat in de 'Regeling aanwijzing BBT-documenten' geen BREF vermeld. Voor deze categorie is aangegeven dat de eisen aan stortplaatsen op grond van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen als BBT beschouwd kunnen worden. Dat betekent dat de stortplaats moet voldoen aan de eisen van Richtlijn 1999/31/EG (ook wel Richtlijn storten genoemd). Deze richtlijn is sinds 2001 verwerkt in de Nederlandse regelgeving voor stortplaatsen via aanpassingen - waarbij de laatste aanpassing van 21 juli 2009, ook wel 'Annex II' genoemd, dateert - van onder meer:

- het Stortbesluit bodembescherming en de bijbehorende uitvoeringsregeling;
- het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen.

Deze besluiten hebben naar het bevoegd gezag een instructief karakter. Dit betekent dat wij voor de activiteit storten de voorschriften moeten opnemen, die in deze regelgeving zijn bepaald en dat de onderhavige vergunning moet voldoen aan het gestelde in genoemde besluiten.

IPPC-richtlijn/Beste Beschikbare Technieken

Algemeen

Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - hierna de IPPC-richtlijn - draagt de lidstaten op de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten een milieuvergunning opstellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties. Middels het bepaalde in artikel 22.1a van de Wm is hieraan voldaan. Een aanpassing van onder meer artikel 8.11 van de Wm is op 1 december 2005 in werking getreden, waarmee de IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving.

Ons besluit van 10 april 2008, kenmerk PZH-2008-303397, waarin wij het verzoek van de Stichting 'Werkgroep Derde Merwedehaven' hebben afgewezen, is met de uitspraak van 20 mei 2009 door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder ABRvS) vernietigd. De ABRvS heeft ons besluit vernietigd wegens onvoldoende motivatie. Als argument daarvoor staat in de uitspraak vermeld dat wij ons redelijkerwijs niet op het standpunt hadden kunnen stellen dat de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. De ABRvS stelt dit, aangezien in de uitgevoerde BBT-toetsen die aan het besluit van 10 april 2008 ten grondslag

lagen is geconcludeerd dat, met betrekking tot een aantal nader genoemde aspecten niet de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Verder geeft de ABRvS aan dat bij de beslissing ten onrechte geen rekening is gehouden met de 'Bijzondere Regeling G1' van de Nederlandse emissierichtlijn Lucht (NeR) en de 'Handreiking methaanreductie stortplaatsen'.

Wij hebben daarom de milieugevolgen die de activiteiten binnen de inrichting veroorzaken opnieuw beoordeeld en getoetst rekening houdend met de uitspraak van 20 mei 2009, de 'Handreiking methaanreductie stortplaatsen' en de 'Bijzondere Regeling G1' van de NeR. Daarnaast hebben wij aan Tauw b.v. opdracht gegeven onderzoek te doen naar BBT voor de stortgasontzwaveling en stortgasbenutting. Op 14 april 2010 hebben wij het rapport 'Onderzoek naar stortgasontzwaveling en stortgasbenutting Derde Merwedehaven', Tauw, (Rapportnummer R00-4687569VVS-nja-V02-NL, d.d. 25 maart 2010) ontvangen. Het rapport is met deze beschikking ter inzage gelegd.

Procedure

Op grond van het bepaalde in artikel 8.23 van de Wm zijn wij bevoegd de vergunning aan te passen in het belang van de bescherming van het milieu.

Op ons besluit is de procedure van Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing.

Bij besluit van 10 juli 2009, kenmerk PZH-2009-523678, hebben wij de beslistermijn met drie maanden verdaagd omdat het hier een zeer ingewikkeld en omstreden onderwerp betreft. Dit werd mede veroorzaakt doordat voor verschillende aspecten een BBT-afweging gemaakt diende te worden. Hierbij was sprake van samenloop met de BBT-afweging die gemaakt diende te worden in het kader van het vooroverleg van de komende revisievergunningprocedure. Uit overleg met Derde Merwedehaven B.V. is gebleken dat, om discrepantie tussen vorengenoemde afwegingen te voorkomen, er extra informatie beschikbaar moest worden gesteld. Deze was gezien de complexiteit niet binnen zeer korte termijn beschikbaar. Tegen dit besluit heeft de Stichting 'Werkgroep Derde Merwedehaven' beroep ingesteld. In haar uitspraak van 16 december 2009, zaaknummer 200905648/1/M1, heeft de ABRvS dit beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Naar aanleiding van de wettelijke coördinatieplicht van de aanvraag voor de Wm en de Waterwet hebben wij overlegd met Rijkswaterstaat als de betrokken waterkwaliteitsbeheerder. Deze heeft bij brief van 1 maart 2010, kenmerk ARE/2010.1219, laten weten dat de huidige Waterwet-vergunning niet geactualiseerd hoeft te worden omdat de BBT zoals deze in de IPPC-richtlijn en de BREF's omschreven zijn al in de vergunning zijn opgenomen. Een gecoördineerde behandeling van onderhavig verzoek is daarmee niet aan de orde.

Als adviseurs hebben wij bij de procedure betrokken:

- Burgemeester en Wethouders van Dordrecht;
- Burgemeester en Wethouders van Sliedrecht;
- Burgemeester en Wethouders van Papendrecht;
- Burgemeester en Wethouders van Zwijndrecht;
- Waterschap Hollandse Delta;

- Rijkswaterstaat.

Op 24 augustus 2010 hebben wij een ontwerpbeschikking vastgesteld met kenmerk PZH-2010-196863538.

Deze ontwerpbeschikking en de overige relevante stukken hebben ter inzage gelegen van 6 september 2010 tot en met 18 oktober 2010.

Op 12 oktober 2010 heeft er op verzoek van de gemeente Sliedrecht en het Burgerinitiatief Sliedrecht een openbare gedachtewisseling (Hoorzitting) plaatsgevonden over de aanvraag en het ontwerpbesluit.

Overwegingen

Naar aanleiding van het verzoek tot actualisatie merken wij het volgende op.

Bij brief van 25 april 2005, kenmerk St.WG.DMH/250405/1, hebben wij van de Stichting 'Werkgroep Derde Merwedehaven' een verzoek ontvangen tot actualisering van de vergunning voor de Afvalberging Derde Merwedehaven, op grond van onder meer de nieuwe Nederlandse emissie-richtlijnen in relatie tot de IPPC. Dit verzoek hebben wij afgewezen bij besluit van 9 november 2005, kenmerk DGWM/2005/15725.

In dat besluit hebben wij gemotiveerd aangegeven dat de stortplaats en de vigerende vergunning uit april 2002 voldoen aan de IPPC, omdat voldaan wordt aan het Stortbesluit bodembescherming en het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen, door middel van welke de Europese richtlijn Storten in ons land is geïmplementeerd.

Omdat naast de feitelijke stortactiviteiten nog andere activiteiten worden uitgevoerd die onder de IPPC vallen, hebben wij Derde Merwedehaven BV verzocht ten aanzien hiervan relevante informatie te verstrekken. Op 29 maart 2007 hebben wij daartoe een informatiedocument ontvangen. Dit informatiedocument eindigt met de conclusie dat de vergunning voldoet aan de doelstellingen van de IPPC.

Uit de door ons uitgevoerde toetsing van de vergunning aan de van toepassing zijnde BREF's is ons weliswaar gebleken dat de conclusie uit het informatiedocument van 29 maart 2007 juist is, maar dat op ondergeschikte onderdelen toch opmerkingen te plaatsen zijn. Wij hebben bij brief van 13 november 2007, kenmerk PZH-2007-600839, schriftelijk meegedeeld aan de vergunninghouder dat wij op basis van de toetsing op dat moment geen aanleiding zagen de Wm-vergunning aan te passen. De Stichting 'Werkgroep Derde Merwedehaven' heeft van deze brief een afschrift ontvangen. In de door ons uitgevoerde toetsing, die ten grondslag lag aan de hiervoor genoemde brief, zijn met betrekking tot de onderstaande aspecten opmerkingen geplaatst. De door ons uitgevoerde toetsing van 3 oktober 2007, getiteld 'IPPC-toets Afvalberging Derde Merwedehaven B.V. te Dordrecht', ligt mede ten grondslag aan de totstandkoming van dit besluit. Deze toetsing is samen met dit besluit ter inzage gelegd.

Ten aanzien van de in de toetsing genoemde aspecten, waarover opmerkingen zijn te plaatsen, zullen wij in dit besluit motiveren waarom de genoemde aspecten al dan niet aanleiding geven de vergunning aan te passen. De conclusie van de toetsing was dat de Wm-vergunning in overeen-

stemming met de IPPC-richtlijn is en dat er destijds geen reden was om de vergunning op basis van deze toets aan te passen. Met betrekking tot een aantal aspecten wordt echter aanbevolen hiermee bij een komende revisie of actualisatie rekening te houden. Deze aspecten, hieronder genoemd onder de punten 1 tot en met 9, zullen wij bij dit besluit betrekken. Daarnaast zullen wij de vigerende vergunning tevens met betrekking tot de hieronder genoemde punten 10 tot en met 13 actualiseren.

Aan de orde komen:

1. Het aanleggen van een tijdelijke opslag voor monsternamen van ontdood afval in geval van lage omgevingstemperaturen.
2. Het markeren van de inspectie-, overslag- en bemonsteringslocaties.
3. Het maken van een energie-efficiencyplan en gevolg geven aan de uitkomsten daarvan.
4. Het omkassen van de zeefinstallatie.
5. Het hergebruik van hemel- en afvalwater.
6. Het samen laten klonteren van de toplaag van langdurige opslagen.
7. Het minimaliseren van de transportafstanden en het aanleggen van transportbanden.
8. Het beperken van de valhoogtes bij het gebruik van shovels.
9. Het aanleggen van een bandenwasinstallatie.
10. Emissie van diffuus stof.
11. Acceptatie en verwerking van asbesthoudend afval.
12. Het stortgasonttrekking- en benuttingssysteem.
13. Het Geohydrologisch Beheerssysteem.
14. Indirecte lozingen.

Toetsingskader

De betreffende installatie valt onder categorie 5.4 van de IPPC-richtlijn 'Stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25.000 ton hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen'. Aan welke BBT de inrichting moet voldoen is vastgelegd in de 'Regeling aanwijzing BBT-documenten'.

Om vast te stellen of de inrichting aan BBT voldoet hebben wij op 3 oktober 2007 een werkdocument opgesteld waarin wij de vergunning hebben getoetst aan de onderstaande BBT-informatiedocumenten (dit werkdocument is samen met dit besluit ter inzage gelegd):

Vastgestelde Europese informatiedocumenten over Beste Beschikbare Technieken

Installatie in bijlage 1 Richtlijn 2008/1	Primair relevante BREF-documenten	Aanvullende BREF- documenten (voor zover relevant in individuele gevallen)	REF-documenten (voor zover relevant)
5 Afvalbeheer			
5.1 Installaties voor de verwijdering of nuttige toepassing van gevaarlijke afvalstoffen als bedoeld in de lijst van artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG, in de zin van de bijlagen II A en II B (handelingen R1, R5, R6, R8 en R9) van Richtlijn 2006/12/EG en van Richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag.	BREF Afvalbehandeling BREF Afvalverbranding Voor storten zie onder 5.4	BREF Koelsystemen BREF Op- en overslag bulkgoederen BREF Energie-efficiëntie	REF Cross media & economics REF Monitoring
5.3 Installaties voor de verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen in de zin van bijlage II A van Richtlijn 2006/12/EG, rubrieken D8, D9, met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag.	BREF Afvalbehandeling	BREF Koelsystemen BREF Op- en overslag bulkgoederen BREF Energie-efficiëntie	REF Cross media & economics REF Monitoring
Installatie in bijlage 1 Richtlijn 2008/1	Primair relevante BREF-documenten	Aanvullende BREF- documenten (voor zover relevant in individuele gevallen)	REF-documenten (voor zover relevant)
5.4 Stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25.000 ton hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.	Geen BREF De eisen aan stortplaatsen op grond van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen kunnen als BBT beschouwd worden.		

Nederlandse informatiedocumenten over BBT

Naam	Jaartal	Vindplaats
Circulaire energie in de milieuvergunning	1999	InfoMil.nl
Handreiking wegen naar preventie bij bedrijven	2006	InfoMil.nl
Werkboek wegen naar preventie bij bedrijven	2006	InfoMil.nl
NeR Nederlandse emissierichtlijn Lucht	2006	InfoMil.nl
Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB)	2003	InfoMil.nl
PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke Stoffen	2005	Publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl
PGS 29: Richtlijn voor bovengrondse opslag in verticale cilindrische tanks	2005	Publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl
PGS 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties	2005	Publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl

Naar aanleiding van de uitspraak van de Raad van State betrekken wij de BBT-documenten 'Bijzondere Regeling G1' uit de NeR en de 'Handreiking methaanreductie stortplaatsen' bij dit besluit.

In februari 2009 is de nieuwe BREF Energie-efficiëntie in werking getreden. Ook deze BREF hebben wij, evenals de laatste versies van de Nederlandse informatiedocumenten, bij ons besluit betrokken.

Ad 1 *Het aanleggen van een tijdelijke opslag voor monsternamen van ontdood afval in geval van lage omgevingstemperaturen*

Het aanleggen van een tijdelijke opslag voor monsternamen van ontdood afval in geval van lage omgevingstemperaturen om monsters te kunnen nemen van ontdood afval, wordt als BBT-nummer 9 genoemd in de BREF Afvalbehandeling. Doel van deze BBT is ook in gevallen van langdurige perioden met vorst de noodzakelijke monsters te kunnen nemen.

In het Stortreglement is beschreven dat, indien controle of monsternamen van het aangeboden afval noodzakelijk is, deze fysieke controles bij de aanbidding van het afval plaatsvinden. Het is niet aannemelijk dat er afval wordt aangeboden dat zodanig bevroren is dat er geen controles uitgevoerd zouden kunnen worden. Een tijdelijke opslag voor monsternamen opdat het afval in ontdooide toestand bemonsterd zou kunnen worden achten wij dan ook niet noodzakelijk.

Ad 2 *Het markeren van de inspectie-, overslag- en bemonsteringslocaties*

Het markeren van de inspectie-, overslag- en bemonsteringslocaties wordt als BBT-nummer 10 genoemd in de BREF Afvalbehandeling. Doel van deze BBT is de kennis over het inkomende afval te verbeteren. Op de inrichting kan op verschillende plaatsen inspectie, overslag en bemonstering plaatsvinden. In het Stortreglement is nauwkeurig aangegeven op welke wijze de controle op de samenstelling van het afval plaatsvindt. De locatie van de controle wordt bepaald door het soort afval, de wijze van aanvoer en de hoeveelheid van aanvoer. Omdat dit op verschillende locaties plaats kan vinden heeft het markeren van deze locaties daarom geen toegevoegde waarde.

Ad 3 *Het maken van een energie-efficiencyplan en gevolg geven aan de uitkomsten daarvan*

Zoals blijkt uit de aanvraag bij de vigerende vergunning van 2002 verbruikt het bedrijf een relevante hoeveelheid energie. In het landelijk beleid zoals vastgelegd in de Circulaire energie in de milieuvergunning (1999) worden bedrijven met een jaarlijks energieverbruik hoger dan 25.000 m³ aardgas(equivalent) of hoger dan 50.000 kWh elektriciteit als energierelevant bestempeld. Derde Merwedehaven (DMH) verbruikte volgens de aanvraag bij de vigerende vergunning in 1999 780.000 kWh elektriciteit en 33.048 m³ aardgas. In 2007 verbruikte DMH in totaal ongeveer 991.000 kWh elektriciteit en 62.000 m³ aardgas voor de inrichting, Baanhoekweg 92a te Dordrecht.

Dit betekent dat DMH op grond van het energieverbruik een energiebesparingsonderzoek moet uitvoeren. In de vigerende vergunning zijn twee voorschriften met betrekking tot het energieverbruik opgenomen. Deze voorschriften zijn echter zo globaal geformuleerd, dat wij aan dit besluit duidelijkere voorschriften zullen verbinden. Aan dit besluit zijn de voorschriften B1 tot en met B4 verbonden waarin van het bedrijf wordt verlangd dat het een energieplan opstelt met daarin opgenomen de te treffen energiebesparende maatregelen, inclusief tijdsfasering. De maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar of minder dienen in principe te worden genomen.

Het energiebesparingsonderzoek dient betrekking te hebben op alle processen, faciliteiten en gebouwen die na afloop van de exploitatie van de stortplaats in stand worden gehouden. Omdat overeengekomen is met de vergunninghouder dat de exploitatie van de stortplaats eindigt op 31 december 2012, ligt het niet voor de hand om een energiebesparingsonderzoek te vragen voor onderdelen van de inrichting die na deze datum niet meer gebruikt of ontmanteld zullen worden. Na afloop van de exploitatieperiode zullen in ieder geval de volgende installaties en gebouwen in stand worden gehouden:

- Stortgasonttrekkingssysteem
- Ontzwavelingsinstallatie
- Benuttingsinstallatie
- Afvalwaterzuiveringsinstallatie
- Geohydrologisch beheerssysteem

Bij het opstellen van de voorschriften is voor het bepalen van BBT, in overeenstemming met de 'Regeling aanwijzing BBT-documenten', rekening gehouden met de BREF's Afvalbehandeling en Energie-efficiëntie en met de Circulaire energie in de milieuvergunning.

Ad 4 *Het omkassen van de zeefinstallatie*

Op grond van de vigerende vergunning is de mogelijkheid aanwezig om grondstromen te scheiden waarbij onder andere gebruikgemaakt wordt van een mobiele zeefinstallatie. Van deze mogelijkheid wordt al een aantal jaren geen gebruik meer gemaakt. Tijdens het gebruik van een zeefinstallatie is het mogelijk dat hierbij emissie van stof optreedt. Om emissie van maal- en zeefacties te voorkomen kan overwogen worden deze activiteit binnen een ruimte plaats te laten vinden zodat de vrijkomende lucht indien nodig behandeld kan worden. Deze werkwijze is beschreven in de BBT-nummer 32 uit de BREF Afvalbehandeling.

Uit de aanvraag, behorende bij de vigerende vergunning blijkt dat deze scheidingsinstallatie vooral zand uit de baggerspecie haalt. Daarnaast worden ook andere minerale afvalstoffen gescheiden waarbij werkwater wordt gebruikt. Dit betreft dus per definitie vochtige grond zodat stofemissies worden voorkomen. Ook volgt uit voorschrift 5.24.1 de verplichting het te zeven materiaal, indien nodig, te bevochtigen. Overigens wordt de afstand waarop stofemissie zichtbaar mag zijn, beperkt door voorschrift B7. Het voorschrijven van een omkasting van de zeefinstallatie zou slechts beperkt kunnen bijdragen aan het voorkomen van emissies van diffuus stof. Wij zijn van mening dat wij vanwege het beperkte milieueffect, een ingrijpende maatregel als het omkassen van de zeefinstallatie niet kunnen vergen.

Ad 5 *Het hergebruik van hemel- en afvalwater*

Het hergebruik van hemel- en afvalwater wordt als BBT-nummer 10 genoemd in de BREF Afvalbehandeling. Het gebruik van hemel- en afvalwater binnen de inrichting zou slechts voor een beperkt aantal activiteiten mogelijk zijn. Het zou bijvoorbeeld gebruikt kunnen worden bij het bevochtigen van wegen, de bandenwasinstallatie, het gebruik van waterschermen en als proceswater voor gebruik in de scheidingsinstallatie. De hoeveelheid hemelwater alleen is te gering om te kunnen worden benut en bij het gebruik van het effluent van de afvalwaterzuiveringsinstallatie zou er te veel kans op geuremissie ontstaan. Wel heeft vergunninghouder sinds 2008 een tweetal proefnemingen uitgevoerd om te onderzoeken of het drainagewater van het baggerdepot mogelijk geschikt is om te worden hergebruikt. Deze proeven hebben vooralsnog geen bevredigend resultaat opgeleverd. Inmiddels hebben wij een aanvraag ontvangen voor een derde proef. De verwachting is dat door het voorgestelde gebruik van flocculant, het water geschikt kan worden gemaakt om te worden hergebruikt. Afhankelijk van de uitkomsten van deze laatste proef, zouden in een later stadium voorschriften voor het hergebruik van afvalwater aan de vergunning kunnen worden verbonden. Vooralsnog zijn wij van mening dat er geen goede mogelijkheden op de inrichting zijn om hemel- en/of afvalwater te hergebruiken.

Ad 6 *Het samen laten klonteren van de toplaag van langdurige opslagen*

Het laten samenklonteren van de toplaag van langdurige opslagen wordt genoemd in paragraaf 5.3 van de BREF Op- en overslag bulkgoederen. Op grond van voorschrift 5.24.4 mogen alleen stoffen die niet of weinig stuifgevoelig zijn onverpakt in de open lucht worden opgeslagen. Voor deze opslagen gelden de algemene voorschriften om stofemissie te voorkomen. Stuifgevoelige stoffen worden dus niet onverpakt opgeslagen. Wij zijn dan ook van mening dat het opnemen van een voorschrift tot het samen laten klonteren van de toplaag van opslagen niet noodzakelijk is.

Ad 7 *Het minimaliseren van de transportafstanden en het aanleggen van transportbanden*

Het minimaliseren van de transportafstanden en het aanleggen van transportbanden wordt genoemd in paragraaf 5.4.1 van de BREF Op- en overslag bulkgoederen. Bij afvalverwerking en afvalberging zoals dat bij DMH gebeurt, met steeds wisselende locaties waar de activiteiten plaatsvinden, is het minimaliseren van de transportafstanden of het gebruik van transportbanden geen optie. Wij zijn dan ook van mening dat het, gezien de bedrijfsvoering, niet in de rede ligt hiervoor voorschriften op te nemen.

Ad 8 *Het beperken van de valhoogtes bij het gebruik van shovels*

In hoofdstuk 5.4.1 van de BREF Op- en overslag bulkgoederen is een maatregel opgenomen om verspreiding van stof bij gebruik van shovels te voorkomen door de valhoogte te beperken en de juiste positie te kiezen. Hierbij is het voorbeeld gegeven van het laden van een vrachtauto.

Een nadere uitwerking van deze BBT staat beschreven in paragraaf 3.8 van de NeR. Aan paragraaf 3.8.4 van de NeR zijn verschillende 'factsheets' verbonden waarin werkwijzen beschreven zijn die als BBT beschouwd kunnen worden in verband met het voorkomen van de verspreiding van diffuus stof. Voor oppakken is een mobiel laadsysteem (een shovel) een mogelijke techniek waarbij een 'Code voor goed gebruik', als optimalisatie van de wijze waarop dit plaatsvindt, zoals genoemd in de NeR, de enige genoemde mogelijkheid is. Deze code kan worden vertaald in werkinstructies voor de medewerkers die de shovels bedienen. De werkinstructie moet een zorgvuldig gebruik van shovels voorschrijven om emissies te voorkomen. Als basis hiervan moet de factsheet 'Code goed gebruik mobiele laadsystemen' (T0.5-OP1) uit het rapport 'Onderzoek maatregelen fijn stof op- en overslag' door Tauw d.d. 10 september 2009, worden genomen. Relevante maatregelen, zoals genoemd in de factsheet 'Code goed gebruik mobiele laadsystemen', hebben wij in voorschrift B5 opgenomen.

Ad 9 *Het aanleggen van een bandenwasinstallatie*

In hoofdstuk 5.4.1 van de BREF Op- en overslag bulkgoederen is het wassen van de banden om stofverspreiding door transport te voorkomen als BBT opgenomen. In de aanvraag bij de huidige vergunning wordt wel aangegeven dat een bandenwasinstallatie aanwezig is. Het gebruik hiervan wordt echter niet voorgeschreven. De vergunning wordt ter voorkoming van stofverspreiding aangevuld met voorschrift B6 waarin het gebruik van een bandenwasinstallatie verplicht wordt gesteld voor transportmiddelen die van de afvalberging komen en de inrichting verlaten.

Ad 10 *Emissie van diffuus stof*

Op grond van de 'Regeling aanwijzing BBT-documenten' zijn voor de installaties en processen binnen de inrichting in ieder geval de volgende documenten relevant voor het bepalen van BBT:

- verticale BREF Afvalbehandeling (exclusief verbranden);
- horizontale BREF Opslag- en overslag bulkgoederen;
- Nederlandse emissierichtlijn Lucht (NeR).

Binnen de inrichting vindt op- en overslag van stuifgevoelige goederen plaats. Onder stuifgevoelige goederen wordt verstaan: stuifgevoelige afvalstoffen, (secundaire) grond- en bouwstoffen en producten volgens of naar analogie van bijlage 4.6 van de NeR. Op grond van de BREF Op- en overslag van bulkgoederen en paragraaf 3.8 van de NeR zijn wij nagegaan of voorschriften die zijn opgenomen in de vigerende vergunning voldoen aan BBT.

In de vigerende vergunning zijn voor verschillende activiteiten met stuifgevoelige goederen middelvoorschriften gegeven. Maatregelen in deze voorschriften zijn onder andere het vegen en nathouden van de rijbanen, het bevochtigen van stuifgevoelige goederen, het staken van de activiteiten bij bepaalde windsnelheden, het inzaaien van grassen, het aanpassen van de rijsnelheid en de wijze van het beladen van schepen.

Deze voorschriften zijn in overeenstemming met de NeR en de BREF Op- en overslag van bulkgoederen. De doelvoorschriften die in de vigerende vergunning zijn opgenomen spreken onder andere over zichtbaar stof op een afstand van 20 m van de stortwallen en voor andere activiteiten wordt gesproken over zichtbaar stof op de inrichtingsgrens. Omdat de NeR in principe uitgaat van geen enkele vorm van zichtbaar stof, achten wij voorschriften die uitgaan van zichtbaar stof op de inrichtingsgrens of op 20 m vanaf de stortwallen, niet in overeenstemming met BBT. Met betrekking tot de diffuse emissies van stuifgevoelige goederen geldt als uitgangspunt van de NeR, paragraaf 3.8, dat geen direct bij de bron visueel waarneembare stofverspreiding mag optreden. In algemene zin is het begrip 'zichtbare stofemissie' bedoeld als signaleringsinstrument in het kader van 'good housekeeping'. Vergunningvoorschriften waarin zonder verdere specificatie is opgenomen dat geen stofhinder mag optreden zullen bij handhaving problemen kunnen opleveren.

Volgens vaste jurisprudentie (ABRvS 200509808/1, 200806685/1) is uit handhavingsoverwegingen een werkbare maximale afstand waarop stof zichtbaar mag zijn 2 meter, gerekend vanaf de bron. Hierbij beschouwen wij als bron de begrenzing van een activiteit. Als voorbeeld noemen wij hier de buitenkant van een schip, vrachtwagen of installatie. Omdat in de vergunning verschillende voorschriften zijn opgenomen met maatregelen om stofverspreiding te voorkomen, zijn wij van mening dat voor alle activiteiten, uitgezonderd stortactiviteiten, een maximale afstand van 2 meter vanaf de bron haalbaar is. In haar advies van 8 oktober 2010 stelt de VROM-inspectie dat paragraaf 3.8 van de NeR eveneens ziet op stortactiviteiten en daarom ook voor die activiteiten de grens van 2 meter vanaf de bron geldt. Wij hebben dit advies niet overgenomen. Paragraaf 3.8 van de NeR ziet weliswaar op bewerking, overslag en opslag van stuifgevoelige goederen, maar voor grootschalige stortactiviteiten op een afvalberging zijn wij van mening dat gemotiveerd kan worden afgeweken van de NeR. De in de NeR genoemde maatregelen hebben over het algemeen betrekking op activiteiten die op min of meer vaste locaties plaatsvinden. Bij steeds wisselende locaties waar de activiteiten plaatsvinden, zoals op een stortplaats, zijn wel enkele algemene maatregelen te nemen. Maatregelen zoals het gebruik van transportbanden, stortgoten en storttrechters kunnen niet van het bedrijf geleverd worden. Het nathouden van stuifgevoelige goederen met behulp van een sproeiwagen is een maatregel die effectief is maar niet geleverd kan worden op de meeste stortfronten. Op stortfronten waar alleen gespecialiseerd materieel kan komen, zoals dumpers en compactoren, is het niet altijd mogelijk om een sproeiwagen in te zetten. Algemene maatregelen die wel mogelijk zijn op de stortlocaties zijn al voorgeschreven in de vigerende vergunning.

Gelet op bovenstaande en op de schaal van de afvalverwerking schrijven wij voor dat op een afstand van 20 m van de bron enkel tijdens stortactiviteiten geen visueel zichtbaar stof waarneembaar mag zijn. De ABRvS oordeelde hierover op 17 december 2003, zaaknummer 200203001/1, dat de afstandseis van 20 m is terug te voeren op wat hierover destijds in de NeR was aangegeven en dat vanwege de omvang van de inrichting en de samenhang met de andere voorschriften deze eis toereikend is om stofhinder te voorkomen. Hoewel de NeR sinds 2003 is gewijzigd achten wij de afstandseis van 20 m in deze specifieke situatie nog steeds BBT.

Voor activiteiten met asbest en asbesthoudende afvalstoffen zijn specifieke voorschriften opgenomen die erop neerkomen dat er tijdens activiteiten met asbest en asbesthoudende afvalstoffen in het geheel geen stof mag vrijkomen. Aan dit besluit hebben wij in verband met beperking van

de emissie van diffuus stof de voorschriften B7 tot en met B9 verbonden. In samenhang met de in de aanvraag genoemde en de al voorgeschreven voorzieningen wordt hiermee voldaan aan BBT.

Ad 11 Acceptatie en verwerking van asbesthoudend afval

In de vigerende vergunning van 2 april 2002 zijn verschillende voorschriften opgenomen met betrekking tot de acceptatie en verwerking van asbest en asbesthoudend afval (hierna asbest). De bepalingen met betrekking tot asbest zijn verwoord in de vergunningvoorschriften, het Stortplan van 24 oktober 2007, dat op grond van voorschrift 3.35.1 onlosmakelijk deel uitmaakt van de vigerende vergunning en het Stortreglement van 15 juli 2010, dat op grond van voorschrift 1.3.3 eveneens onlosmakelijk deel uitmaakt van de vigerende vergunning. Voor deze ambtshalve wijziging zijn wij nagegaan of de voorschriften nog actueel en adequaat zijn. Hiervoor hebben wij vastgesteld of de voorschriften voldoen aan BBT en of deze voldoende eenduidig geformuleerd zijn. De voorschriften die niet aan BBT voldoen en voorschriften die met betrekking tot asbest om een andere reden herschreven dan wel aangevuld moeten worden, zullen door middel van dit besluit worden aangepast.

Wet- en regelgeving voor het storten van asbest

Voor het storten van asbest op stortplaatsen zijn twee besluiten van kracht. Het 'Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen' (Bssa) en het 'Stortbesluit bodembescherming' (Stortbesluit). In het Bssa wordt aangegeven dat asbesthoudend bouw- en sloofafval alleen gestort mag worden als voldaan is aan de eisen uit het Asbestverwijderingsbesluit 2005. In het Asbestverwijderingsbesluit 2005 staat dat selectief verwijderd asbesthoudend bouw- en sloofafval verpakt dient te zijn in een luchtdichte verpakking die voldoende sterk is. Het Stortbesluit geeft een aantal voorschriften met betrekking tot het storten van asbest en asbesthoudend materiaal die het bevoegd gezag moet opnemen in de vergunning. Naar aanleiding van een wijziging van het Stortbesluit van 21 juli 2009 hebben wij de vergunning op 26 januari 2010 ambtshalve aangepast.

Wijzigingen

Met dit besluit wordt een aantal voorwaarden met betrekking tot het storten van asbest verduidelijkt of aangevuld. De mogelijkheid tot het storten van onverpakt asbesthoudend afval, zoals deze in het vigerende stortplan is beschreven, is uit de vergunning verwijderd. Deze wijziging vloeit voort uit de overeenkomst die begin 2011 tussen de exploitant van de stortplaats, de gemeente Dordrecht en de provincie Zuid-Holland is gesloten. Hierin is overeen gekomen dat er niet langer onverpakt asbest op de stortplaats gestort zal worden. Voor de duidelijkheid nemen wij voor het storten van onverpakte asbesthoudende afvalstoffen een verbodsbepaling in de voorschriften op.

Te wijzigen en nieuwe voorschriften

Voorschrift B10 verplicht tot het opstellen van een nieuw stortplan naar aanleiding van de met deze beschikking gewijzigde voorschriften.

Voorschrift 3.36.2 wordt vervangen door voorschrift B11. Het nieuwe voorschrift gaat in op de verpakkingseis voor asbesthoudend afval.

Voorschrift 3.36.3 wordt vervangen door voorschrift B12. Het voorschrift vormt een verbod op het storten van onverpakte asbesthoudende (bulk)stromen.

Voorschrift 3.35.2 vervalt. Dit wordt gedaan door middel van voorschrift B 13.

Voorschrift 3.36.4 wordt vervangen door voorschrift B14. Het nieuwe voorschrift beschrijft een aantal maatregelen om verspreiding van asbestvezels te voorkomen. Het gaat daarbij om het voorkomen dat verpakkingsmateriaal wordt beschadigd, de inzet van een sproeiwagen en het voorkomen dat asbesthoudende afvalstoffen vermengd raken met andere afvalstoffen.

Ad 12 *Het stortgasonttrekking- en benuttingssysteem*

Wij hebben op 23 november 2009 het adviesbureau Tauw b.v. opdracht gegeven onderzoek te doen naar de BBT voor de stortgasonttrekking, stortgasontzwaveling en stortgasbenutting op de Afvalberging Derde Merwedehaven. Op 25 maart 2010 heeft Tauw rapport uitgebracht van haar bevindingen (kenmerk R001-4687569VVS-nja-V02-NL). Dit rapport is samen met deze beschikking ter inzage gelegd. De doelstelling van het onderzoek is het vaststellen van BBT voor ontzwaveling en benutting in de vorm van een haalbaarheidsonderzoek. Hierbij zijn onder meer de volgende onderzoeksvragen aan de orde gekomen:

- Voldoen de huidige technieken voor de stortgasonttrekking, stortgasontzwaveling en stortgasbenutting aan BBT?
- Welk ontzwavelingsrendement en welk benuttingspercentage van het stortgas kan op de DMH als BBT worden beschouwd?
- Wat is de optimale configuratie van de technische voorzieningen om te voldoen aan BBT?

Het rapport besluit met een hoofdstuk, waarin de bevindingen uit het onderzoek worden besproken en advies wordt gegeven over de te nemen vervolgstappen. In het onderzoek worden de toegepaste technieken getoetst aan de BREF's en de Nederlandse BBT-documenten. Genoemd kunnen worden:

- Handleiding methaanreductie stortplaatsen.
- Nederlandse emissierichtlijn Lucht (NeR).
- BREF Common waste water and waste gas treatment.

In het navolgende wordt het onderzoek en de conclusies met betrekking tot de verschillende aspecten nader beschreven.

BBT-onttrekkingssysteem

Handleiding methaanreductie stortplaatsen

De onttrekkingsbronnen zijn in overeenstemming met de Handleiding Stortgaswinning verticaal geplaatst op een zodanige afstand van elkaar dat tussen de bronnen geen waarneembaar stortgas uittreedt. Het leidingensysteem is zodanig uitgelegd dat de maximaal winbare hoeveelheid kan worden getransporteerd en in het leidingensysteem zijn voldoende regelkleppen ingebouwd om de bronnen afzonderlijk te kunnen inregelen. Er wordt gestreefd naar maximale onttrekking om de diffuse emissie van stortgas te minimaliseren. De afzuigingsmogelijkheid wordt beperkt om de kans op luchtinzuiging en daardoor het mogelijke explosiegevaar door een te hoog zuurstofgehalte in het stortgas te voorkomen. Sinds 2002 loopt de winbare hoeveelheid stortgas terug, omdat er op de stortplaats sindsdien vrijwel geen afbreekbaar organisch materiaal wordt gestort.

Een deel van het stortgas wordt benut, de rest wordt verbrand in de fakkel. De Handreiking methaanreductie stortplaatsen (verder handreiking genoemd) geeft aan, dat vanuit milieu-hygiënisch oogpunt maximale winning belangrijker is dan maximale benutting. Daarom wordt de onttrekkingsinstallatie afgestemd op de onderkant van de bandbreedte van de verwerkbare methaanconcentratie. Hierdoor wordt een zo groot mogelijke hoeveelheid stortgas uit het stortlichaam onttrokken. Het beheer van het stortgasonttrekking- en benuttingssysteem is gericht op de bedrijfszekerheid van de installaties. De handreiking stelt geen eisen aan de ontzwaveling. De winningsinstallatie voldoet aan de beschrijving als opgenomen in de handreiking. Geconcludeerd kan worden dat de stortgasonttrekkingsinstallatie conform BBT is.

BBT-affakkeling

'Bijzondere Regeling G1' van de NeR

In de 'Bijzondere Regeling G1' is aangegeven, dat het BBT is als tijdens de periode van methaanvorming in de stort het stortgas wordt onttrokken en behandeld. Er moet naar worden gestreefd de energetische inhoud van het stortgas nuttig te gebruiken. Indien benutting van de afgevangen gassen niet mogelijk is moeten de onttrokken gassen worden verbrand in een fakkelinstallatie. De beoordeling van de behandeling en de benutting van het stortgas komt later aan de orde. In deze paragraaf beperken wij ons tot de eisen die aan de fakkelinstallatie worden gesteld. De fakkelinstallatie moet aan de navolgende eisen voldoen (zie onder 'Bijzondere Regeling G1' van de NeR):

- De uitredetemperatuur moet ten minste 900°C bedragen.
- De verblijftijd van de verbrandingsgassen in de fakkel dient minimaal 0,3 seconden te bedragen.
- De fakkel moet van het gesloten type zijn.

Deze eisen zijn opgenomen in de vigerende vergunning. Geconcludeerd kan worden dat de fakkelinstallatie conform BBT is.

BBT-stortgasontzwaveling

'Bijzondere Regeling G1' van de NeR

Het zwavelgehalte (H_2S + organische zwavelverbindingen) van het stortgas dat in de fakkel wordt verbrand mag niet meer dan 0,0050% (50 ppm) bedragen. Voorts is vermeld, dat indien deze waarde niet haalbaar is, kan worden volstaan met een zwavelverwijderingsrendement van ten minste 98%. Dit laatste is niet van toepassing, omdat deze versoepeling van de eis pas optreedt bij een zwavelgehalte groter dan 2.500 ppm in het stortgas. Het zwavelgehalte van het gewonnen stortgas uit de Afvalberging Derde Merwedehaven was in 2008 circa 1.000 ppm. Een rendement van 98% zou een ontzwaveling tot 20 ppm betekenen. Bij een rendement van 95% kan worden voldaan aan de eis van de NeR van 50 ppm. Voor affakkelen is ontzwaveling met een rendement van 95% daarom BBT.

Algemene emissie-eis van de NeR

Zwavelwaterstof is in de NeR ingedeeld als gA.2 stof. Bij een emissievracht van 15 gram per uur of meer geldt een emissie-eis van $3,0 \text{ mg/m}^3$. Door verbranding van het stortgas in de benuttingsinstallatie en in de fakkel wordt aan deze eis voldaan. Bij verbranding van stortgas met zwavelwaterstof ontstaat zwaveldioxide. Deze stof is in de NeR geclassificeerd als gA.4, waarvoor een emissie-eis geldt van 50 mg/m^3 bij een emissievracht van 2 kilogram per uur of meer.

Bij een ongereinigde verbranding van stortgas in de benuttingsinstallatie (ervan uitgaande dat 1.000 m³ stortgas per uur wordt verbrand en dat de concentratie zwavelwaterstof 1.000 ppm bedraagt) wordt per uur circa 1,3 kg H₂S verbrand tot circa 2,4 kg SO₂. In dat geval zou een emissie-eis gelden van 50 mg SO₂/m³. De algemene emissie-eis van de NeR is echter niet toegeschreven op eisen met betrekking tot de ontzwaveling, indien het een proces van onttrekking van H₂S-houdend gas betreft, waarin vervolgens de verontreiniging wordt verbrand tot SO₂. Als het stortgas wordt gereinigd tot een zwavelgehalte van 50 ppm alvorens het in de benuttingsinstallatie te verbranden, dan treedt er per uur een emissie op van circa 25 g SO₂. De emissievracht SO₂ ligt dan beduidend onder de 2 kg per uur en dan geldt de concentratie-eis van 50 mg/m³ niet.

Conclusie ten aanzien van de ontzwaveling op grond van de NeR

Geconcludeerd kan worden dat de NeR ervan uitgaat, dat het stortgas dat wordt afgefaald moet worden gereinigd tot 50 ppm H₂S. Voor de gasreiniging voor benutting van het stortgas geeft de 'Bijzondere regeling G1' geen waarden voor de ontzwaveling als beste beschikbare techniek. De algemene emissie-eisen uit de NeR hebben betrekking óf op de emissie van H₂S óf op de emissie van SO₂. De NeR gaat niet expliciet uit van de verwijdering van H₂S om de emissie van SO₂ te voorkomen of te beperken. Dat de NeR voor de benutting van stortgas geen emissiewaarden geeft, betekent niet, dat een beperkte H₂S-reductie BBT is. Om te bezien wat bij benutting BBT is, heeft Tauw ook de BREF Common waste water and waste gas treatment (BREF Afgas- en afvalwaterbehandeling) geraadpleegd. Daarnaast hebben wij ook de BREF Waste treatments industries (BREF Afvalverwerking) in onze overwegingen betrokken.

BREF Common waste water and waste gas treatment

Uit het onderzoek van Tauw blijkt dat door toepassing van BBT-technologie een ontzwavelingsrendement gehaald kan worden van 85%-95%. Een minimum rendement van 85%, zo wordt geconcludeerd, zou daarmee nog net BBT zijn. Voor de onderbouwing van deze waarden wordt verwezen naar het onderzoek.

Voor enkel adsorptietechnieken, zoals het Seloxproces, geldt volgens de BREF 'Common waste water and waste gas treatment' voor het zwavelverwijderingsrendement een range van 80% tot 95%. Wij stellen daarom vast, gezien de huidige Selox installatie op de inrichting, dat de ondergrens van de range die als BBT voor de ontzwaveling van de beschouwd kan worden, niet op 85% maar op 80% zwavelverwijderingsrendement ligt.

BREF Waste treatments industries

De BREF Afvalverwerking (exclusief verbranding) geeft aan dat het BBT is, als de gassen die vrijkomen bij vergistinginstallaties van biologisch afbreekbare afvalstoffen worden gezuiverd en - onder meer - worden ontzwaveld. Hierbij wordt aangegeven dat het bereikte gehalte H₂S kleiner is dan 5 mg/Nm³ als er onder verwijzing met BBT wordt gezuiverd. Hoewel deze BREF in principe niet van toepassing is op de stortplaats, kan wel worden vastgesteld, dat het vrijkomende stortgas vergelijkbaar is met het gas, dat vrijkomt bij vergisting van organische stoffen.

Ontzwavelingsinstallatie

De huidige ontzwavelingsinstallatie op de DMH is een Selox-installatie, die op grond van de vigerende vergunning van 2002 is geïnstalleerd. Er is toen berekend, dat vergunninghouder aan

de toenmalige wettelijke eisen kon voldoen als het gas werd ontzwaveld met een rendement van ten minste 50%. Dit rendement is als eis in de vigerende vergunning opgenomen. Sinds 2002 is de winbare hoeveelheid stortgas sterk teruggelopen en ook is het gehalte aan zwavelwaterstof aanzienlijk verminderd. Dit betekent dat de ontzwaveling van het stortgas relatief steeds beter zou kunnen zijn, ware het niet dat de ontzwaveling door een kostenoptimalisatieregeling wordt gestuurd.

Door deze regeling wordt gezorgd dat wordt voldaan aan de eis uit de vergunningvoorschriften van 50% ontzwaveling en tevens dat de regeneratiefrequentie wordt geminimaliseerd, waardoor de levensduur van de katalysator wordt gemaximaliseerd. Hiermee wordt een kostenbesparing bereikt op energie en materiaal ten aanzien van de ontzwaveling. Maar met deze toegepaste kostenoptimalisatieregeling komt de huidige ontzwavelingsinstallatie niet aan een rendement van 80% zoals genoemd in de BREF 'Common waste water and waste gas treatment'. Daarom moet geconcludeerd worden dat de huidige ontzwaveling niet BBT is. Op grond van de resultaten van het onderzoek van Tauw blijkt, dat de bedrijfsvoering niet leidt tot de BBT met het oog op de geïntegreerde preventie en bestrijding van de vervuiling.

Benuttingsinstallatie en fakkelininstallatie

Een deel van het ontzwavelde stortgas wordt benut met behulp van drie gasmotoren met een gezamenlijke capaciteit van 1.000 Nm³/uur. De gasmotoren zetten het methaan om in elektrische energie en thermische energie. De overtollige warmte wordt door middel van koeling afgestaan aan de buitenlucht. Toepassing van deze restwarmte is thans niet mogelijk. Het resterende deel van het gewonnen stortgas wordt in een fakkel verbrand. Het betreft een gesloten continue fakkel en deze moet conform voorschrift 5.65 van de vigerende vergunning voldoen aan de eisen die in de NeR zijn aangegeven als BBT.

De gasmotoren van de Afvalberging Derde Merwedehaven vallen nu onder het Besluit Emissie Eisen Stookinstallaties B (BEES B). Op 1 april 2010 is het Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties milieubeheer (Bems) in werking getreden. In dit Bems zijn aangescherpte eisen ten aanzien van NO_x, SO₂ en stof opgenomen, die rechtstreeks werkend zijn. De bestaande gasmotoren op de DMH dienen per 1 januari 2017 aan het Bems te voldoen. Dan geldt een eis ten aanzien van de SO₂-emissie van 200 mg/m³. Omgerekend betekent dit dat het stortgas dat naar de benuttingsmotoren wordt gevoerd in 2017 maximaal 80 ppm H₂S mag bevatten. Bij een concentratie van 1.000 ppm H₂S betekent dit dat er een ontzwaveling gerealiseerd moet worden met een rendement van ten minste 92%.

Afgezien van de eis tot vermindering van zwavelwaterstof met het oog op de bescherming van het milieu is ook een beperking van de zwavelwaterstofconcentratie van belang bij het onderhoud en de levensduur van de gasmotoren. Bij een lage H₂S-concentratie is de levensduur van de gasmotor langer. Bovendien zorgt een lage H₂S-concentratie voor een langere levensduur van de motorolie, waardoor ook een kostenbesparing in het onderhoud wordt gerealiseerd. Door een verminderd onderhoud staan de motoren minder stil en kunnen de benuttingsmotoren meer bedrijfsuren draaien met een hogere energieproductie als gevolg. In het onderzoek van Tauw is bij twee leveranciers van motoren navraag gedaan naar de invloed van zwavelwaterstof in het gas voor de benuttingsinstallatie. Jenbacher geeft aan dat bij een concentratie hoger dan 35 ppm H₂S er al een merkbare verkorting van de levensduur van de motorolie is te constateren. Een

concentratie hoger dan 245 ppm H₂S is schadelijk voor de motor. De leverancier van Deutz-motoren geeft aan dat het H₂S-gehalte van het te verbranden gas niet hoger mag zijn dan 150-200 ppm. De stortgasreiniging en de benutting kunnen dus niet los van elkaar kan worden gezien. Gebleken is dat een verdere stortgasreiniging wel meer geld kost, maar dat daarmee ook een betere benutting wordt gerealiseerd, die inkomsten uit elektriciteitsproductie genereert. Tauw heeft geconstateerd dat de benutting van het stortgas op de DMH 51%-55% is.

Dit komt overeen met circa 4.500 bedrijfsuren per jaar. Volgens opgave van leveranciers kunnen gasmotoren 7.500 tot 8.000 bedrijfsuren per jaar werken op stortgas. De huidige benutting op de DMH is dus niet BBT. Voor verbetering van de benutting van het stortgas dient dit daarom verdergaand ontzwaveld te worden. De huidig geïnstalleerde gasmotoren kunnen 1.000 Nm³/uur verwerken. Gelet op de hoeveelheid winbaar stortgas is deze capaciteit voldoende als de motoren 8.000 bedrijfsuren kunnen draaien. Voor de benuttingsinstallatie dient het stortgas dus eveneens verder te worden ontzwaveld. Volgens het onderzoek van Tauw kan het benuttingspercentage minimaal tot 85% worden verhoogd. Het moment van verhoging hangt samen met het moment waarop de ontzwaveling eveneens verbeterd kan zijn.

Volgens het onderzoek van Tauw, kan wanneer de kosten en baten in ogenschouw genomen worden, berekend worden dat een verdergaande ontzwaveling van het stortgas meerkosten tot gevolg heeft die ruimschoots gecompenseerd worden door meeropbrengsten van de omgezette energie. Een globale berekening leert dat bij een ontzwaveling met een rendement van 95% jaarlijks een netto meeropbrengst van het stortgas wordt verkregen van circa € 400.000,00 ten opzichte van een ontzwaveling met een rendement van 50% door een verhoogde elektraproductie (zie inzet hieronder).

Uit de kostenberekeningen in de bijlagen van het rapport van Tauw kan het volgende kosten/baten-overzicht (in €) worden gemaakt:

Jaarlijkse elektra-opbrengst bij ontzwaveling tot 50 ppm	1.200.000	
Jaarlijkse elektra-opbrengst bij 50% ontzwaveling	<u>712.000</u> -	
Meeropbrengst bij ontzwaveling op BBT-niveau		488.000
Jaarlijkse kosten Selox met 50% rendement	171.000	
Jaarlijkse kosten Selox verbeterd tot 50 ppm	<u>234.000</u> -	
Meerkosten ontzwaveling op BBT-niveau		<u>63.000</u> -
Jaarlijks netto meeropbrengst bij ontzwaveling op BBT-niveau		<u>425.000</u>

Omdat het hier een globale berekening op basis van aannames betreft kunnen wij, zoals het onderzoek van Tauw ook aangeeft, niet met zekerheid stellen dat de hier genoemde opbrengsten ook daadwerkelijk gegenereerd kunnen worden.

Wij zullen daarom een onderzoeksverplichting in de voorschriften opnemen waarmee, uitgaande van de bedrijfsspecifieke omstandigheden, kan worden vastgesteld op welke wijze een zo hoog mogelijke ontzwaveling van het stortgas bereikt kan worden.

Op dit moment wordt er wat betreft de ontzwaveling, geen onderscheid gemaakt tussen het stortgas dat naar de fakkels gaat en het stortgas dat naar de benutting gaat. Daarom geldt bij ongewijzigde bedrijfsvoering dat onderzocht moet worden op welke wijze al het stortgas ontzwaveld kan worden tot maximaal 50 ppm. Deze norm wordt aangehouden omdat deze op grond van de NeR geldt voor een fakkels die continu in bedrijf is. Voor het stortgas dat niet naar de continue fakkels gaat, geldt de ontzwavelingseis uit de NeR niet. Voor deze overige stromen geldt, op grond van het onderzoek van Tauw en de aanwezigheid van de huidige Selox-installatie in aanmerking genomen hebbende, dat het ontzwavelingspercentage dat als BBT beschouwd kan worden ergens tussen de 80% en de 95% ligt. Het exacte percentage is afhankelijk van de specifieke bedrijfsomstandigheden en moet blijken uit de resultaten van een uit te voeren onderzoek. In de voorschriften maken wij met betrekking tot de onderzoeksverplichting daarom onderscheid in de stroom die naar een continue fakkels gaat (50 ppm) en de overige stromen (zo hoog mogelijk, maar minimaal 80%).

Conclusies

Stortgasonttrekkingssysteem

De winningsinstallatie kan het stortgas dat in de afvalberging ontstaat in voldoende mate onttrekken. Diffuse uittrekking van stortgas wordt met BBT tot een minimum beperkt.

Fakkelsinstallatie

Voor de gasstroom naar de continue fakkels geldt de 'Bijzondere regeling G1' van de NeR. Het type fakkels voldoet aan de eisen als opgenomen in de bijzondere regeling en voldoet aan de BBT. Maar het stortgas, dat wordt afgefakkeld, voldoet niet aan de eis van een maximaal zwavelgehalte van 50 ppm. Het af te fakkelen gas heeft een hoger zwavelgehalte dan op grond van de NeR BBT is. Daarom kan niet worden geconcludeerd dat de affakkeling geschiedt met BBT. Om de fakkelsinstallatie aan de eisen van BBT te laten voldoen dient de ontzwavelingsinstallatie te worden verbeterd, zodat een verwijderingsrendement van 95% kan worden behaald en gas met een concentratie van maximaal 50 ppm wordt afgefakkeld.

Ontzwavelings- en benuttingsinstallatie

Gezien de beschreven BBT-technieken in de BREF Afgas- en afvalwaterbehandeling, de aanbevelingen van leveranciers van benuttingsmotoren en de toekomstige eisen vanuit het Bems, zijn wij van mening dat ook de gasstroom naar de benutting moet worden ontzwaveld met een rendement van 80% tot 95% om BBT te zijn. Uit het rapport van Tauw (Onderzoek naar stortgasontzwaveling en stortgasbenutting, kenmerk R001-4687569VVS-nja-V02-NL, 25 maart 2010) blijkt dat aan de voorwaarden van de kosteneffectiviteit voldaan kan worden, als bij de berekening van de kosten voor ontzwaveling de opbrengsten van de energieopwekking worden ingecalculeerd. Uit globale berekeningen volgt zelfs dat verdergaande ontzwaveling uiteindelijk positief op de exploitatie van stortgas ontzwaveling en benutting kan uitpakken. Deze nieuwe technieken zijn dan niet alleen voor de chemische industrie, maar ook voor de Afvalberging Derde Merwedehaven BBT. Wij concluderen dan ook dat de benutting van het stortgas niet BBT

is. Het stortgas wordt voorafgaande aan de benutting onvoldoende ontzwaveld en de energie-inhoud van het gas wordt onvoldoende benut.

Aanpassing van de installatie op BBT-niveau

Het rendement van de huidige ontzwavelingsinstallatie op de Afvalberging Derde Merwedehaven wordt tot op heden met een regeling bedrijfsmatig op 50% gehouden terwijl er incidenteel rendementen zijn gerealiseerd tot 82%. Met onderhavig besluit bepalen wij dat voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van de vervuiling de Selox-installatie dusdanig moet worden bedreven, dat een zo hoog mogelijke ontzwaveling wordt bereikt. Wij hebben echter niet met zekerheid kunnen vaststellen welk ontzwavelingsrendement met zekerheid behaald kan worden met de installatie. Daarom kiezen wij voor een trapsgewijze benadering met daarin opgenomen de mogelijkheid tot het uitvoeren van een proefneming. Concreet betekent dit dat binnen drie maanden het ontzwavelingspercentage verhoogd dient te zijn tot 70%, een percentage waarvan op grond van het rapport van Tauw in ieder geval mag worden aangenomen dat dit met de huidige installatie haalbaar is. Binnen zes maanden daarna dient het ontzwavelingspercentage omhoog te zijn gebracht tot 80% tenzij aan de hand van een proefneming kan worden aangetoond dat dit percentage niet haalbaar is. Binnen deze zelfde termijn dient het benuttingspercentage naar 85% omhoog te worden gebracht. Door gebruik te maken van BBT-technieken is het mogelijk te ontzwavelen tot 50 ppm H₂S. Tauw geeft in haar rapport aan, dat er een detailonderzoek op de Afvalberging Derde Merwedehaven noodzakelijk is om te bepalen op welke wijze en met welke aanpassingen van de ontzwavelingsinstallatie vergunninghouder het beste kan komen tot een ontzwaveling die BBT is. Daarom schrijven wij tevens voor dat vergunninghouder binnen dertien maanden een plan overlegt met daarin aangegeven op welke wijze en met welke installaties het stortgas verder kan worden ontzwaveld met een rendement van 95% of tot een restconcentratie van 50 ppm H₂S en overige organische zwavelverbindingen voor zover het stortgas in een continue fakkel wordt verbrand; en met een zo hoog mogelijk ontzwavelingsrendement voor zover het stortgas op een andere wijze behandeld wordt. In het laatste geval geldt wel een minimum ontzwavelingspercentage van 80%. In dit plan moet worden aangegeven, op welke wijze wordt gekomen tot BBT om te voldoen aan de eisen voor de verbranding van stortgas in de fakkel en aan de eisen die in de toekomst op grond van het Bems voor verbranding in de benuttingsinstallatie worden gesteld. Tevens moet dit plan betrekking hebben op de manier waarop de benutting verder geoptimaliseerd kan worden. Ook voor de benutting moet bepaald worden op welke wijze en met welke installaties het benuttingspercentage verder omhoog gebracht kan worden. Na tweeënhalf jaar dient het stortgas met deze hogere percentages ontzwaveld en benut te worden. Deze termijn is noodzakelijk omdat vergunninghouder de tijd moet krijgen om verschillende acties uit te voeren en zo het onderzoek gedegen kan uitvoeren. Wij denken hierbij aan acties als het uitvoeren van een proef, het opvragen van offertes bij bedrijven, begroten, eventuele vergunningaanvragen, plaatsen van de installaties, inregelen en proefdraaien van de installaties.

De hiervoor genoemde onderzoeksverplichting hebben wij in de voorschriften opgenomen.

Bepaling van de Beste Beschikbare Technieken als genoemd in artikel 5a.1, lid 1, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit

Uit de rapportage van Tauw blijkt dat vergunninghouder twee wegen heeft om te komen tot BBT voor de ontzwaveling:

- verbetering van de bestaande installatie tot BBT-niveau al dan niet met een nageschakelde techniek;
- aanschaf van een techniek, waarmee tegen lagere kosten een voldoende hoge verwijdering van zwavelwaterstof kan worden bereikt.

Bij het onderzoek naar BBT dienen mede in de beschouwing te worden betrokken de aspecten voor de bepaling van BBT als genoemd in artikel 5a.1, lid 1, onder a tot en met k, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit (Ivb). Er dient bij de keuze van de techniek naast de hiervoor genoemde aspecten tevens te worden gelet op:

- de afvalstoffen die de te beschouwen technieken met zich meebrengen (toepassing van technieken die weinig afvalstoffen veroorzaken);
- de stoffen en hulpstoffen die bij de techniek worden toegepast (toepassing van minder gevaarlijke stoffen);
- de mogelijkheid om de afvalstoffen die ontstaan, zoals zwavel en zwavelhoudende adsorptiemiddelen, katalysatoren en dergelijke stoffen, terug te winnen voor hergebruik of nuttige toepassing;
- vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd en de ontwikkeling daarvan;
- vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis voor de ingebruikneming van nieuwe technieken;
- aard, effecten en omvang van de betrokken emissies;
- data waarop de installaties in de inrichting in gebruik zijn of worden genomen;
- de tijd die nodig is om een betere techniek toe te gaan passen;
- het verbruik en de aard van de grondstoffen, met inbegrip van water, en de energie-efficiëntie;
- noodzaak om het algemene effect van de emissies op en de risico's voor het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken;
- noodzaak ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu te beperken.

Het formuleren van de onderzoeksvraag en het geven van de opdracht dient binnen zes maanden na inwerkingtreding van deze vergunning te zijn uitgevoerd. Van de voortgang van het onderzoek dient tweemaandelijks een rapportage aan ons te worden overgelegd.

Met betrekking tot de stortgasontzwaveling en -benutting hebben wij aan dit besluit de voorschriften B15 tot en met B20 verbonden. Hiermee achten wij de benutting en ontzwaveling op het niveau van BBT.

Ad 13 Het Geohydrologisch Beheerssysteem

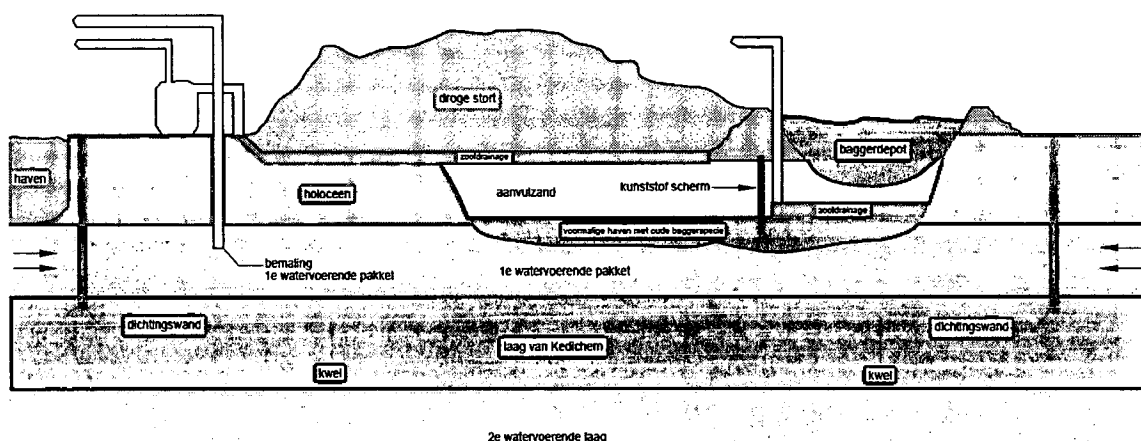
Het kader voor de bescherming van de bodem van de afvalberging

In de revisievergunning van 2 april 2002 is aangegeven dat het Stortbesluit bodembescherming (Sbb), de Uitvoeringsregeling stortbesluit bodembescherming (Usb) en de daarop gebaseerde technische richtlijnen met betrekking tot de inrichting en afwerking van een afvalberging het kader

voor de bescherming van de bodem van de afvalberging vormt. De bodem van een afvalberging moet worden beschermd volgens het IBC-principe: isoleren, beheersen en controleren.

Maatregelen Derde Merwedehaven

Het isoleren van de Afvalberging Derde Merwedehaven gebeurt door middel van de verticale damwand die rondom de gehele afvalberging tot in de slecht doorlatende laag van Kedichem is geplaatst. Daarmee wordt een geïsoleerd gebied gecreëerd tot als het ware een grote 'kuip'. Beheersen gebeurt door uit het geïsoleerde gebied grondwater weg te pompen, zodat de grondwaterstand in het geïsoleerde gebied altijd lager is dan daarbuiten. Daardoor vindt altijd enige toestroming van grondwater plaats, vanuit het omringende gebied naar het geïsoleerde gebied toe. Daarbij wordt er tevens van onder naar boven een drukverschil gecreëerd waardoor een opwaartse kwelstroom ontstaat door de laag van Kedichem. Door deze horizontale en verticale stroming kunnen verontreinigingen zich niet via het grondwater naar het omringende gebied verspreiden. Tot slot vindt de controle van dit zogeheten geohydrologisch beheerssysteem plaats met behulp van een monitoringsysteem.

Deze wijze van bodembescherming bij de Afvalberging Derde Merwedehaven is afwijkend van wat in Nederland over het algemeen wordt toegepast, maar wel overeenkomstig de geldende richtlijnen. De voorschriften in het Sbb zijn meest gericht op de bodembeschermingstechnieken die betrekking hebben op de standaard ingerichte stortplaatsen. De meeste stortplaatsen in Nederland zijn voorzien van een bodemafdichting (folie) onder het stortlichaam en ringsloten rondom de stortplaats. De eisen die op grond van het Sbb en de Usb aan de stortplaats worden gesteld zijn opgenomen in de voorschriften van de vigerende vergunning. Zo is in voorschrift 4.8.5 voorgeschreven dat de afstand tussen de zool van de afvalberging en de gemiddeld hoogste grondwaterstand ten minste 70 cm moet bedragen, de zogeheten 'droogleggingseis'. Bij de standaardopbouw van een stortplaats is dit nodig om te voorkomen dat afvalstoffen in de zool van de afvalberg in contact met grondwater komen en dit grondwater verontreinigen. Aangezien er bij een bodemafdichting met een folie - die volgens de BBT is gelast - altijd nog een zeker lekverlies optreedt, moet hierbij het contact van afvalstoffen met grondwater zo veel mogelijk vermeden worden.

De noodzaak van een dergelijke drooglegging in de situatie van de DMH was in 2002 een punt van discussie; het grondwater, dat in aanraking zou kunnen komen met de onderkant van het stortlichaam blijft immers binnen de afdichtingswand en wordt voortdurend afgepompt. Als de onderkant van de 'kuip' zien wij namelijk de bovenkant van de laag van Kedichem. Het was duidelijk, dat voor deze 'droogleggingseis' aanzienlijke hoeveelheden grondwater extra onttrokken moesten worden, terwijl het nut van deze maatregel in de specifieke situatie van de DMH niet duidelijk was. In de considerans van de vigerende vergunning is op pagina 18/53 het volgende hierover vastgelegd: 'Naar het nut van deze maatregel (de 'droogleggingseis') in deze specifieke situatie zal in de toekomst nader onderzoek worden gedaan.'

Onderzoek naar het functioneren van het geohydrologisch beheerssysteem

De afgelopen jaren is uitgebreid onderzoek gedaan naar onder andere het functioneren van het Geohydrologisch Beheerssysteem (GBS), wat heeft geleid tot de volgende rapporten:

- 'Vaststellen waarden proces- en sturingsindicatoren; Nulsituatie Geohydrologisch Beheerssysteem/Afvalberging Derde Merwedehaven'; Delft, Deltares, kenmerk 408080-0035, februari 2008;
- 'Waarden proces- en sturingsindicatoren - beschrijven van te nemen actie bij bepaalde waarden; Nulsituatie Geohydrologisch Beheerssysteem/Afvalberging Derde Merwedehaven'; Delft, Deltares, kenmerk 408080-0084, juni 2008.

Het ENBB-advies

Vorengenoemde rapporten hebben wij voorgelegd aan het Expertisenetwerk Bodembescherming (ENBB), een initiatief van SenterNovem/Bodem+ (uitvoeringsdienst van het Ministerie van VROM) die provincies, gemeenten, waterschappen en rijksdiensten ondersteunt bij de uitvoering van hun bodemtaken. Het ENBB wordt gevormd door specialisten van Alterra, TNO, Koninklijke VOPAK, RIVM en QSBV. Aan het ENBB kunnen vragen over gelijkwaardigheid van alternatieve constructies of voorzieningen worden voorgelegd.

Wij hebben het ENBB de volgende vragen gesteld:

1. Wordt met het GBS, zoals het nu beschreven en in werking is, de omgeving van de Afvalberging Derde Merwedehaven voldoende beschermd?
2. Is het beschermingsniveau dat het GBS biedt gelijkwaardig aan het beschermingsniveau zoals dat in het Sbb is vastgelegd?
3. Zijn de beschreven controles en controlevoorzieningen voldoende om de (goede) werking van het systeem te kunnen volgen en op tijd, met de juiste middelen, in te kunnen grijpen? Welke zijn daarbij de meest relevante/kritische parameters in het systeem?
4. Is het nodig om er naar te blijven streven om enige drooglegging ten opzichte van de stortzool te realiseren? Hoe groot zou de drooglegging moeten zijn? Toelichting: het streven is verontreiniging van het water in het eerste watervoerende pakket zo lang mogelijk te voorkomen; het onttrokken grondwater kan thans zonder zuivering worden geloosd op het oppervlaktewater.

Het ENBB heeft vervolgens haar advies aan ons uitgebracht, getiteld 'ADVIES nr.12' van februari 2009.

Antwoorden van het ENBB op onze vragen

De samenvatting van het ENBB geeft het volgende weer.

Ad 1

De omgeving betreft de ruimte buiten de begrenzing die door de provincie Zuid-Holland is gedefinieerd: de dichtingswand in verband met horizontale verspreiding van verontreiniging vanuit het afval en de onderzijde van de laag van Kedichem in verband met verspreiding van verontreiniging in het tweede watervoerende pakket. Met een aangepaste rekentechniek is aangegeven dat de omgeving voldoende is beschermd als over de dichtingswand en laag van Kedichem een minimum drukverschil (zie tabel 1) wordt gehandhaafd. Op dit moment wordt daaraan ruimschoots voldaan. De bijgestelde rekentechniek levert inzicht in het minimum drukhoogteverschil buiten en binnen de dichtingswand om verspreiding te voorkomen. Met de methode die in het rapport is gehanteerd is dat niet mogelijk. Wellicht kan men volstaan met een geringer drukverschil dan op dit moment en zou men minder water aan het eerste watervoerende pakket behoeven te onttrekken. Ook wanneer de zooldrainage uitvalt, maar de beheersing van de stijghoogte in het eerste watervoerende pakket binnen de dichtingswand in stand blijft, kan de omgeving beschermd blijven tegen ongewenste verspreiding van stoffen.

Verspreiding van verontreiniging in het tweede watervoerende pakket wordt ruimschoots voorkomen omdat de ingestelde waterspanning in het eerste watervoerende pakket lager is dan in het tweede watervoerende pakket, waardoor een naar binnen gerichte waterstroming is gerealiseerd.

Ad 2

Alleen relevant voor de beoordeling van de gelijkwaardigheid van het geohydrologisch beheerssysteem aan het Stortbesluit, is de verspreiding van stoffen in horizontale richting door de damwand in het holocene pakket, en in verticale richting in de tweede watervoerende laag.

Conclusie (vanuit het ENBB-advies)

Het geohydrologisch beheerssysteem is gelijkwaardig aan een onderafdichting conform het Stortbesluit.

Aanbeveling

Door de infiltratie door de bovenafdichting te limiteren tot 20 mm/j, en het lekverlies naar de tweede watervoerende laag tot 5 mm/j, introduceert men impliciet de noodzaak om het GBS 'eeuwigdurend' in stand te houden en zal op (zeer lange) termijn zuivering van het opgepompte water uit de eerste watervoerende laag nodig zijn.

Aanbevolen wordt na te gaan in hoeverre (op termijn) het GBS gestaakt zou kunnen worden wanneer het lekverlies door de bovenafdichting minder bedraagt dan 5 mm/j.

Ad 3

De voorgestelde controles en controlevoorzieningen voor de werking van het GBS zijn volledig ter zake.

De kritische parameters van het systeem zijn:

a. *Bij focus op controle op isolatie van de omgeving:*

Dan zijn:

1. het freatisch peilverschil buiten en binnen de dichtingswand en het verschil in water-spanning in de eerste watervoerende laag buiten en binnen de dichtingswand;
 - en
 2. het verschil in stijghoogte in het tweede en eerste watervoerende pakket;
- kritische parameters.

b. *Bij focus op controle op de gelijkwaardigheid van het GBS aan een onderafdichting:*

In dit geval is het verschil tussen het freatisch niveau binnen de dichtingswand (eventueel het peil in de putten van de drainagepompen) en de stijghoogte in het eerste watervoerende pakket binnen de dichtingswand, de kritische parameter.

Aanbevolen is het verloop van het drukverschil over de diepte van de dichtingswand als stuurparameter te gebruiken. In dat geval wordt aanbevolen ook het freatisch niveau binnen de dichtingswand vlak langs die wand te meten omdat uit de modelberekeningen is gebleken dat de opbolling van het freatisch vlak gering is. Deze meting is zeker nodig voor de sturing van het geohydrologisch beheerssysteem in het geval de zooldrainage ooit mocht uitvallen. In dat geval blijven de stuurparameters ook van kracht. Overwogen kan worden bij uitval van de zooldrainage een monitoring te starten van de waterkwaliteit binnen en buiten de dichtingswand, in de directe nabijheid van die wand. Tevens wordt aanbevolen de stuurparameters vast te stellen voor de situatie waarin de zooldrainage uitvalt tijdens de stortfase en na aanbrengen van de bovenafdichting.

Ad 4

Het doel van een zekere drooglegging van de stortzool in deze situatie is te voorkomen dat kwel- (of consolidatie)water door het afval stroomt en dit (extra) zou uitlogen. Wanneer nog geen bovenafdichting aanwezig is, is daaraan voldaan wanneer het scheidingsvlak tussen kwel-/consolidatiewater en verontreinigd percolaat onder de stortzool ligt. Het freatisch niveau mag in dat geval boven de stortzool liggen (vast te stellen op basis van modelberekeningen). Indien de zooldrainage uitvalt, is alleen nog sprake van (naar beneden gericht) lekverlies via het afval. De onttrekking in het eerste watervoerende pakket blijft in stand en voorkomt horizontale verspreiding via de dichtingswand. Het afpompniveau in dat pakket dient dan zodanig te worden ingesteld dat het freatisch peil binnen de dichtingswand lager is dan het freatisch peil daarbuiten.

Ook dan zal verspreiding van verontreiniging in het diepere grondwater niet optreden omdat door het bemalen van de eerste watervoerende laag binnen de dichtingswand een naar binnen gerichte kwelstroom in stand wordt gehouden. Met die maatregel wordt invulling gegeven van artikel 3.3 van het Stortbesluit.

Conclusies van het ENBB:

1. Met het huidige freatisch niveau wordt ongewenste uitloging van het afval door de opwaartse kwelstroom vanuit de eerste watervoerende laag effectief voorkomen.
2. Bij aanwezigheid van een kwelstroom mag het freatisch niveau eventueel tot in het afval stijgen, maar voorkomen moet worden dat het kwelwater via het afvalpakket naar de zool-drainage stroomt en het afval (extra) uitlooft.
3. Om te bevorderen dat het moment zo ver mogelijk opschuift waarop verontreiniging vanuit het afval in de eerste watervoerende laag komt, zou men de bovenafdichting pas moeten aanbrengen wanneer de zooldrainage niet meer effectief is. Na aanbrengen van een bovenafdichting is drooglegging van afval niet meer relevant. Uitstellen van het aanbrengen van een bovenafdichting kan in strijd zijn met het Stortbesluit, dat afdichting voorschrijft op een tijdstip van 30 jaar na aanvang van stortactiviteiten. Het Stortbesluit beoogt daarmee milieurisico's van een falende onderafdichting te voorkomen, zodat men door uitstel van het aanbrengen van een bovenafdichting handelt in de geest van het Stortbesluit. Waarschijnlijk zal een juridische toetsing nodig zijn om vast te stellen of een afwijking in dit specifieke geval aanvaardbaar is.
4. In de situatie die onder (3) is beschreven, dient het freatisch niveau binnen de dichtingswand zoveel lager te zijn dat verspreiding van verontreiniging in horizontale richting wordt voorkomen (te regelen via afpompniveau in het eerste watervoerende pakket binnen de dichtingswand).
5. Horizontale verspreiding van verontreiniging in het diepere grondwater wordt voorkomen door handhaving van een lagere waterspanning in de eerste watervoerende laag binnen de dichtingswand dan er buiten. Daarmee wordt invulling gegeven aan artikel 3.3 van het Stortbesluit.
6. Verticale verspreiding in het diepere grondwater wordt voorkomen door tevens het afpompniveau in de eerste watervoerende laag onder het niveau in te stellen van de drukhoogte in de tweede watervoerende laag.'

Beoordeling en conclusie

Uit het ENBB-advies komt naar voren dat bij de huidige instellingen van het GBS, het handhaven van een 'droogleggingseis' van 70 cm geen voorwaarde is voor een adequate bescherming van het omringende grondwater. Indien zou worden vastgehouden aan een 'droogleggingseis' van 70 cm, zou er meer grondwater onttrokken moeten worden zonder dat dit een milieubelang dient. De door Deltares beschreven situatie dat de zool van de stortplaats in beperkte mate in contact staat met het grondwater wordt, mede gezien de bevindingen van het ENBB, als acceptabel beschouwd. Het niet vasthouden aan de 'droogleggingseis' betekent dat er minder grondwater onttrokken en geloosd hoeft te worden. Dit betekent eveneens een lager energieverbruik. Voorwaarde hierbij is dat voldaan wordt aan het in het Stortbesluit omschreven beschermingsniveau van de bodem. Ook hierin is het ENBB-advies duidelijk.

Het advies geeft aan dat het GBS gelijkwaardig is aan een onderafdichting conform het Stortbesluit bodembescherming mits de juiste spanningsverschillen worden aangehouden. Omdat vanuit het aspect duurzaamheid het onnodig afpompen van grondwater moet worden voorkomen, wijzigen wij met dit besluit ambtshalve de vigerende vergunning van 2 april 2002 door het voorschrift met betrekking tot de 'droogleggingseis' te laten vervallen. Met deze ambtshalve wijziging vervalt voorschrift 4.8.5 met betrekking tot de afstand tussen de zool van de

afvalberging en de gemiddeld hoogste grondwaterstand. Omdat deze 'droogleggingseis' vervalt, zijn ook de voorschriften 4.3.1 en 4.3.2 overbodig geworden. De voorschriften 4.3.1 en 4.3.2 schrijven het plaatsen van een nieuwe peilbuis ten behoeve van controle op de 'droogleggingseis' voor. Nu deze voorschriften hun relevantie verloren hebben, kunnen ze vervallen. Genoemde voorschriften vervallen met voorschrift B21 van dit besluit.

In het belang van de bescherming van het milieu moeten er nu en ook naar de toekomst toe voldoende waarborgen zijn dat het systeem goed blijft functioneren. Wij zijn van mening dat deze bescherming voldoende gewaarborgd is als het systeem wordt bedreven door middel van het in stand houden van de instellingen van de proces- en sturingsindicatoren, zoals die zijn vastgesteld in de eerdergenoemde rapporten over de proces- en sturingswaarden van Deltares van februari en juni 2008. Ter nadere detaillering daarvan moet het controleprotocol worden aangepast. Wij hebben daarom aan dit besluit de voorschriften B22 en B23 toegevoegd om het in voorschrift 4.1.1 genoemde controleprotocol aan te passen. Het controleprotocol dient binnen drie maanden na de inwerkingtreding van dit besluit bij ons ter goedkeuring te zijn ingediend. Het controleprotocol dient recht te doen aan het in de rapporten van Deltares vastgelegde beschermingsniveau waarnaar verwezen wordt in het ENBB-advies. Op grond van het rapport van Deltares van juni 2008 is het mogelijk om, als de omstandigheden daar aanleiding toe geven, in overleg met het bevoegd gezag de genoemde bandbreedtes bij te stellen. Deze bijstellingen moeten gemotiveerd in het controleprotocol worden aangegeven. Op basis van het controleprotocol kan onder meer gecontroleerd worden of met de voorzieningen de juiste hoeveelheden water worden afgepompt. De controles dienen zo volledig en nauwkeurig te zijn beschreven, dat uit de bevindingen duidelijk kan worden vastgesteld of voldaan wordt aan het in de vergunning vereiste beschermingsniveau.

Ad 14 Indirecte lozingen

Sinds 22 december 2009 hebben wij ingevolge de Waterwet de bevoegdheid gekregen over de indirecte lozingen. Dit zijn de lozingen van afvalwater die op het gemeentelijk riool plaatsvinden en uiteindelijk via een algemene rioolwaterzuiveringsinstallatie op het oppervlaktewater geloosd worden. Wij hebben met het Waterschap Hollandse Delta afspraken gemaakt om ons te adviseren ten aanzien van de indirecte lozingen. Van het advies dat wij van hen bij brief van 23 februari 2010, kenmerk RLvv/U1001447, hebben ontvangen, is het gedeelte dat betrekking heeft op de uitgevoerde BBT-toets hierna opgenomen.

"Voor deze lozing op de gemeentelijke riolering heeft zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden (rechtsvoorganger van waterschap Hollandse Delta) op 26 maart 2002 een Wvo vergunning verleend. Deze vergunning is op 20 juli 2004 gewijzigd.

In de genoemde vergunning wordt voorgeschreven dat het bedrijfsafvalwater afkomstig vanuit bovengenoemde inrichting via een membraanbioreactor en de rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi) 'Dordrecht' geloosd wordt in oppervlaktewater.

De lozing via de membraanbioreactor en de zuiveringsstap op de rwzi wordt beschouwd als Beste Bestaande Techniek (BBT).

Wij zijn van mening dat de afvalwaterlozing op de gemeentelijke riolering vanuit de inrichting hiermee zodoende voldoet aan de BBT-eisen en de bestaande Wvo-vergunning niet door de provincie gewijzigd hoeft te worden."

Wij zien geen aanleiding om te twifelen aan de juistheid van het door het Waterschap Hollandse Delta uitgebrachte advies.

Adviezen en zienswijzen

Naar aanleiding van het ontwerpbesluit hebben wij een advies ontvangen van de VROM-Inspectie.

Tevens hebben wij naar aanleiding van het ontwerpbesluit zienswijzen ontvangen van:

1. Derde Merwedehaven B.V.
2. Advies van de GGD Zuid-Holland Zuid t.b.v. de zienswijzen van de gemeente Dordrecht en MOB
3. MOB namens de gemeente Sliedrecht, de Stichting "Werkgroep Derde Merwedehaven" en het Burgerinitiatief
4. Gemeente Dordrecht
5. Stichting "Werkgroep Derde Merwedehaven"
6. L.J. Boer Vastgoed B.V.
7. Scheepswerf L.J.Boer Sliedrecht B.V.
8. L.J.Boer Handel B.V.
9. dhr. [REDACTED]
10. mevr. [REDACTED]
11. dhr. [REDACTED], mevr. [REDACTED] en [REDACTED]
12. dhr. [REDACTED]

Zowel MOB als de gemeente Dordrecht hebben in hun zienswijze de adviesvraag over de ontwerpbeschikking van de GGD opgenomen. Omdat deze zienswijzen voor een deel stoelen op het advies van de GGD, gaan we bij de behandeling van de zienswijzen apart op het advies van de GGD in, alvorens de zienswijzen van MOB en de gemeente Dordrecht te behandelen.

Advies van de VROM-inspectie gedateerd 8 oktober 2010		
	Advies	Beantwoording
A.1	Vastgesteld wordt dat het eerder ingediende advies (als bijlage 1 bij de ontwerpbeschikking gevoegd) aangaande maatregelen bij het storten van (onverpakt) asbest-afval, goed is verwerkt in de ontwerpbeschikking.	Dit advies nemen wij voor kennisgeving aan.
A.2	Vastgesteld wordt dat voor het tegengaan van emissies van zwavelbevattende componenten uit het stortgas een gedegen en uitgebreid BBT-onderzoek is uitgevoerd. Op basis daarvan worden concrete eisen gesteld waardoor de inrichting aan BBT kan voldoen. Deze eisen zijn in de considerans en de voorschriften goed verwerkt.	Dit advies nemen wij voor kennisgeving aan.
A.3	Ten aanzien van diffuse stofemissies wordt de	De visie van de VROM-inspectie delen wij niet. Wij

	regelgeving voor niet gekanaliseerde emissies van stof in de Nederlandse emissierichtlijn (NeR) behandeld in paragraaf 3.8. Adviseur is van mening dat in de considerans ten onrechte wordt gesteld dat paragraaf 3.8 van de NeR geen betrekking heeft op grootschalige stortactiviteiten. In de niet-limitatieve opsomming van paragraaf 3.8.2 van de NeR wordt letterlijk genoemd: inrichtingen waarin afval wordt overgeslagen of opgeslagen. Dit betekent dat ook voor de stortactiviteiten, moet worden vastgehouden aan de grenswaarde voor visueel waarneembare stofverspreiding op maximaal 2 meter van de bron. Het is onterecht dat stofverspreiding tot op 20 meter van de bron waarneembaar mag zijn, wat impliceert dat de Inrichting dan niet conform BBT in werking is. Geadviseerd wordt om de beschikking zodanig aan te passen dat de grens voor visueel waarneembare stofverspreiding ook voor stortactiviteiten wordt gesteld op maximaal 2 meter ten opzichte van de bron.	zijn van mening dat in de specifieke situatie van het storten van afval op een afvalberging er aanleiding is om gemotiveerd van paragraaf 3.8 van de NeR af te wijken. Wij motiveren dit als volgt. De in de NeR genoemde maatregelen hebben over het algemeen betrekking op activiteiten die op min of meer vaste locaties plaatsvinden. Bij steeds wisselende locaties waar de activiteiten plaatsvinden, zoals op een stortplaats, zijn alleen enkele algemene maatregelen te nemen. Maatregelen zoals het gebruik van transportbanden, stortgoten en stortrechters kunnen niet van het bedrijf gevergd worden. Het nathouden van stuifgevoelige goederen met behulp van een sproeiwagen is een maatregel die effectief is maar niet gevergd kan worden op de meeste stortfronten. Op stortfronten kan een sproeiwagen in de meeste gevallen niet worden ingezet omdat op deze locaties alleen gespecialiseerd materieel kan komen zoals dumpers en compactoren. Algemene maatregelen die wel mogelijk zijn op de stortlocaties, zijn al voorgeschreven in de vigerende vergunning. Gelet op bovenstaande en op de schaal van de afvalverwerking zijn wij van mening dat enkel tijdens stortactiviteiten de eis dat visueel zichtbaar stof waarneembaar mag zijn tot een afstand van 20 m vanaf de bron in deze specifieke situatie BBT is. Wij hebben de considerans hierop aangepast.
--	---	---

1.	Zienswijze van Derde Merwedehaven B.V. gedateerd 14 oktober 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
1.1	Ontwerpbeschikking is op onderdelen aan verkeerde BREF's getoetst en onterecht zijn wettelijke regels genegeerd.	Dit betreft een algemene zienswijze en is nog weinig concreet. Deze zienswijze geeft niet expliciet aan welke BREF's verkeerd zijn getoetst en welke regels zijn genegeerd. In het Tauw onderzoek betreffende stortgasontzwaveling en stortgasbenutting is in hoofdstuk 4 het kader voor BBT aangegeven. Tevens is op pagina 5 en 6 van de ontwerpbeschikking een samenvattend overzicht van BBT informatiedocumenten opgenomen waaraan de aanvraag is getoetst.
1.2	Rapportage Reijngoud is nog actueel. RvS heeft in haar uitspraak niets over dit punt overwogen, zodat dit punt alsnog in het besluit moet worden overwogen. Het punt is: art. 8 en 14 Richtlijn	De inrichting voldoet aan de richtlijn storten. Wij hebben in de considerans aangegeven dat er naast de Richtlijn storten nog andere documenten uit de Regeling aanwijzing BBT-documenten van belang

	storten 1999/31 van 26 april 1999.	zijn op grond waarvan nog andere technieken geschikt en noodzakelijk worden geacht.
1.3	Onvoldoende is meegewogen hoeveel maatregelen nog getroffen moeten worden, de mogelijke datum van ingebruikname daarvan en evt. nieuwe installaties in relatie tot de beperkte exploitatieduur van de stortplaats. Geen kosten-baten-analyse betrokken.	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.29 en 1.33. In eerste instantie dienen enkel de in voorschrift B16 genoemde maatregelen te worden getroffen. Binnen tweeënhalf jaar dient uitvoering te zijn gegeven aan de maatregelen die volgen uit een door DMH in te stellen onderzoek. In dit voorgeschreven onderzoek dienen ook zaken als kosten, baten, ingebruikname en milieueffecten, zoals ook genoemd in de considerans, te worden betrokken. Naar aanleiding van het onderzoek van Tauw is onze conclusie dat het voorgeschreven onderzoek zal leiden tot een positieve kosten/baten-analyse. Met betrekking tot de exploitatieduur wordt opgemerkt dat volgens de prognose van DMH de onttrekking van stortgas na de sluiting van de stortplaats nog minimaal 10 jaar met een vergelijkbare onttrekkingscapaciteit voortduurt. Het is daarom niet aan de orde om rekening te houden met een beperkte exploitatieduur.
1.4	De uitleg van de uitspraak van ABRvS 20 mei 2009 is onjuist. De toetsing en motivatie schieten in het onderhavige geval te kort.	Ons besluit is gebaseerd op alle relevante documenten. Het besluit is daarmee mede gebaseerd op de NeR (NeR bijzondere regeling G1) en de Handreiking methaanreductie stortplaatsen. In onderstaande wordt nader ingegaan op de betekenis van de verschillende documenten voor de besluitvorming.
1.5	Betreft IPPC inrichting. Onduidelijk is welke installatie onderdelen nu onderscheiden moeten worden en aan welke (wettelijke) regelingen en documenten deze onderdelen moeten worden getoetst. Te meer nu verschillend met wettelijke regelingen wordt omgegaan. Verzoek om de installatie onderdelen eenduidig te benoemen en eenduidig aan te geven aan welk document en aan welk criterium deze ter bepaling van BBT dan getoetst moet worden.	Wat betreft de vraag of de stortgasinstallaties BBT zijn, is de considerans is hierin helder. Er wordt in de considerans duidelijk een onderscheid gemaakt in stortgasonttrekking en gebruik van stortgas in fakkels dan wel in verbrandingsmotoren. Het proces van stortgasonttrekking tot gebruik van stortgas wordt stapsgewijs beschreven op pagina 12-20 van de considerans. Daarbij worden steeds de kaders van de BBT documenten bondig weergegeven. Samenvattend betreft het in essentie de volgende documenten: - Stortgasonttrekkingssysteem: Handreiking methaanreductie stortplaatsen - Affakkelen: NeR Bijzondere regeling G1 - Benutting stortgas: Handreiking methaanreductie stortplaatsen en NeR Bijzondere regeling G1

		- Stortgasontzwaveling: NeR en NeR Bijzondere regeling G1, BREF Common waste water and waste gas treatment en BREF Waste treatments industries.
1.6	Bestaan BEMS (voorheen BEES B) wordt genegeerd.	BEMS wordt benoemd op pagina 16 van de considerans. Nu zijn de eisen van BEES B nog van toepassing gelet op het overgangsrecht dat geldt tot 2017. Het BEMS is rechtstreeks werkend. Vergunninghouder zal zelf zorg moeten dragen dat tijdig aan de gewijzigde emissie-eisen wordt voldaan.
1.7	Wordt geen rekening gehouden met de afnemende stortgashoeveelheid, zodat op een gegeven moment niet meer aan de voorschriften kan worden voldaan. Graag hier wel rekening mee houden.	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.3. In het onderzoek van Tauw wordt in tegen stelling tot de opmerking van Delta wel degelijk rekening gehouden met de ontwikkeling van de stortgashoeveelheid in de tijd. In figuur 3.6 van het Tauw rapport is de geprognosticeerde ontwikkeling van de stortgashoeveelheid weergegeven. Daarnaast wordt bij de uitgangspunten voor alternatieven in hoofdstuk 6 van het Tauw rapport uitgegaan van een minimale waarde en maximale waarde van stortgaswinning. Hierbij wordt rekening gehouden met de in de toekomst lagere stortgaswinning.
1.8	Verkeerde vertaling literatuur naar Selox. Contact gehad hierover met Agentschap NL: onderzoek gaat niet in op verdere inpassing proces in de praktijk of behaalde resultaten of toepassing ervan.	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.29. In het Tauw rapport wordt op pagina 13 verwezen naar de literatuur omtrent het Selox proces. Daarbij wordt niet bepaald dat in de onderhavige situatie een dergelijk effect als in de literatuur kan worden behaald. Selox is een droog adsorptieproces, wat duidelijk in het rapport is aangegeven. Voor droge adsorptieprocessen worden in de literatuur rendementen gerealiseerd van 80-95%, zoals uit het Tauw rapport blijkt. Onze afweging heeft plaatsgevonden op de in de BREF genoemde in de praktijk gerealiseerde reducties met droge adsorptieprocessen en niet op zeer hoge rendementen in de aangehaalde literatuurverwijzing.
1.9	Onterecht niet onderkend dat procescondities sterke invloed hebben op ontzwavelingsrendement. Wordt niet ingegaan op gewenste procescondities, en op gerealiseerde regeling.	Er wordt niet ontkend dat procescondities geen invloed op het rendement hebben. Zo wordt door Tauw onderkend dat bij een hogere ontzwaveling meer geregenereerd moet worden en de levensduur van de katalysator zal dalen. Er wordt

		geconcludeerd dat zowel de NeR en de algemene literatuur wijzen op ontzwavelingsrendementen die veel hoger zijn dan bij de onderhavige inrichting. In de NeR wordt bepaald dat indien het voor de fakkel niet mogelijk is om stortgas met maximaal 50 ppm zwavel af te fakkelen een rendement van ten minste 98% dient plaats te vinden. Uit het onderzoek van Tauw blijkt dat hogere rendementen bij de onderhavige inrichting mogelijk zijn. Dat doet niets af aan het feit dat ook procescondities een invloed hebben.
1.10	Onterecht genegeerd dat door vaker te regenereren de levensduur van de katalysator beperkt wordt.	Dit is niet genegeerd in het Tauw rapport. Op pagina 46 van het Tauw rapport staat dat verbetering van de ontzwaveling leidt tot een kortere regeneratiecyclus en een kortere levensduur van de katalysator.
1.11	Onjuiste uitgangspunten genomen m.b.t. economische haalbaarheid: - prijs verkoop elektriciteit strookt niet met praktijk - aannames besparingskosten t.a.v. reductie onderhoud en levensduur olie i.p.v. aangetoond.	Er zijn in het onderzoek van Tauw kostenberekeningen uitgevoerd voor verschillende alternatieven. In hoofdstuk 7 van het Tauw rapport zijn alle uitgangspunten voor de kostenberekeningen opgenomen. Daarbij zijn ook de bronnen voor deze uitgangspunten genoemd. De bronnen met betrekking tot het onderhoud aan de motoren en de levensduur van de motorolie zijn afkomstig van de leveranciers van de in gebruik zijnde motoren. Het onderhavige besluit betreft het verdergaand ontzwavelen van het stortgas en een betere benutting van het stortgas met de bestaande installatie. De bestaande situatie is niet overeenkomstig BBT. Kosten bij een specifieke inrichting om een installatie op het niveau van BBT te krijgen spelen geen rol bij de beoordeling. Overigens zijn wij van mening dat de kosten ook niet onredelijk zijn. Bij een hogere benutting ontstaat tevens een financieel gunstiger beeld. Het onderhavige besluit heeft voorts betrekking op een nader onderzoek voor een nog verdergaande ontzwaveling en de mogelijkheden voor nog verdergaande benutting van het stortgas. Eventuele afweging van kosten voor implementatie van maatregelen volgend uit dat onderzoek zijn pas aan de orde voor dat besluit.
1.12	Onterecht BEMS niet betrokken in rapport. Rapport te kort door de bocht en ongeschikt om BBT te bepalen.	Zie ook eerdere reactie op zienswijze 1.6 en overige reacties waarin wij ingaan op de inhoud van het rapport van Tauw t.a.v. BBT. Wel wordt hier

		opgemerkt dat het onderzoek van Tauw uitgaat van een situatie waarbij DMH de mogelijkheden dient te onderzoeken om het benuttingspercentage verder te verhogen en welke technieken geschikt zijn om het ontzwavelingspercentage verder omhoog te brengen.
1.13	De laatste zin van de considerans onder "Ad 9 Het aanleggen van een bandenwasinstallatie" is niet van toepassing en onjuist en moet worden geschrapt.	Deze zin waarin staat dat de banden van voertuigen die van het van het asbestcompartiment komen al op de stortlocatie gereinigd moeten worden is inderdaad onjuist. Het reinigen van de banden op het stortfront zou alleen noodzakelijk zijn indien er sprake zou zijn van het storten van onverpakt asbest. De consideranstekst zal hier op worden aangepast.
1.14	De maximale afstand voor diffuus stof van 2 meter zal problemen met de handhaafbaarheid geven en voor de vergunninghouder onzekerheid opleveren. Er is niet voor gekozen om voor specifieke activiteiten BBT maatregelen op te nemen. Niet opgenomen is op welke wijze deze afstand bepaald wordt. De 2 meter staat in geen verhouding tot de grootte van het terrein. Verzoek is om deze voorschriften te herzien.	In par. 3.8.4 van de NeR is aangegeven dat het begrip visueel waarneembare stofverspreiding een signaleringsinstrument is. De handhaafbaarheid van dit voorschrift is vooral mogelijk met behulp van de middelvoorschriften die in verband met het voorkomen van stofverspreiding zijn opgenomen in de vergunning. Middelvoorschriften zijn opgenomen in de voorschriften 5.23.1 t/m 5.24.1 en 5.24.4, 5.25.1 en 5.25.3 van de vigerende vergunning. Wij zijn van mening dat genoemde middelvoorschriften voldoende rechtszekerheid voor de vergunninghouder opleveren. Bij de bepaling van de afstand waarop visueel waarneembaar stof mag optreden, gaat de NeR niet uit van de grootte van het terrein. Bij de emissie van visueel waarneembaar stof treedt ook emissie van fijn stof op. De emissie van fijn stof is relevant voor de volksgezondheid. Met de opgelegde maatregelen zal eveneens de emissie van fijn stof worden beperkt.
1.15	<u>Acceptatie en verwerking van asbesthoudend afval</u> Het advies bij de VROM-Inspectie is te beperkt aangevraagd. Hierdoor blijven partijen asbesthoudende bulk met hoge concentraties asbest buiten beschouwing. Ook hier geldt dat als het onverpakt mag worden vervoerd het vreemd en ongewenst zou zijn als het op de stortplaats alsnog verpakt moet worden. Verzocht wordt de considerans en de opnieuw geformuleerde voorschriften op basis van deze zienswijzen te herzien.	Na het indienen van deze zienswijze heeft de vergunninghouder, Derde Merwedehaven b.v., onder andere met ons een overeenkomst gesloten. Onderdeel van deze overeenkomst is, dat gedurende de resterende exploitatieduur wordt afgezien van het storten van onverpakt asbesthoudend afval. Wij hebben daarom in dit besluit opgenomen dat het storten van onverpakt asbesthoudend afval niet langer is toegestaan. Daardoor is het niet nodig om inhoudelijk op deze zienswijze in te gaan. Ditzelfde geldt voor alle overige ingediende zienswijzen, voor zover deze betrekking hebben op het onverpakt storten van asbesthoudend afval van welke concentratie ook.
1.16	Het in de vigerende vergunning vergunde alternatief met betrekking tot de ontzwaveling is	In onze overwegingen is nadrukkelijk vastgesteld dat de bestaande situatie niet als BBT kan worden

	niet juist of helemaal niet getoetst. Dit is wel aangevraagd en hier is in geïnvesteerd. Verzoek beoordeling op te nemen en vigerende voorschrift 5.45 in stand te laten. Vergeten is de huidige situatie aan BBT te toetsen. Vergeten dat in vigerende vergunning alternatieve situatie is vergund. Er wordt zodoende van de aanvraag afgeweken.	beschouwd. Eveneens is dit in het Tauw onderzoek vastgesteld. Het rendement van de ontzwavelingsinstallatie wordt tot op heden kunstmatig op 50% gehouden. Dat is geen toepassing van BBT. Om het stortgas beter in de benuttingsinstallatie toe te kunnen passen is het in de huidige situatie technisch noodzakelijk een veel lager H₂S gehalte in het stortgas te hebben. Dit heeft tot gevolg dat minder onderhoud noodzakelijk is en dat meer stortgas benut kan worden. Deze ambtshalve wijziging heeft juist het primaire doel de bestaande werkwijze in overeenstemming te brengen met BBT. Zoals aangegeven gaat het in het onderhavige besluit niet om een andere inrichting of andere installaties. Het gaat om een verbetering van de procesvoering bij de stortgasontzwaveling en de stortgasbenutting. Er is derhalve geen sprake van het verlaten van de grondslag van de bestaande situatie.
1.17	De termijn om te komen tot het gevraagde energie-efficiëntie onderzoek van 3 maanden is te kort gezien de verschillende aspecten. Gevraagd wordt om een termijn van 6 maanden op te nemen.	Bij complexe energieonderzoeken is het inderdaad gebruikelijk om een termijn van 6 maanden in acht te nemen. Wij zullen gezien de complexiteit van de inrichting in voorschrift B2 een periode van 6 maanden als termijn opnemen. De termijnen in de voorschriften B3 en B4 worden dienovereenkomstig met drie maanden verlengd. Overigens is voorschrift B2 aangepast aan de vervroegde sluiting van de stortplaats. Wij hebben dit in de gewijzigde considerans toegelicht.
1.18	Voorschrift B3 aanpassen aan de termijn in voorschrift B2 tot 9 maanden.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.17.
1.19	Voorschrift B4 aanpassen aan de termijnen in voorschrift B2 tot 27 maanden. Omdat met het doorvoeren van rendabele energiemaatregelen mogelijk ook de vergunning of het bestemmingsplan moet worden aangepast dient in de voorschriften te worden opgenomen dat als in verband met een aanpassing van de vergunning en/of het bestemmingsplan de termijn niet kan worden gehaald, de maatregel zo spoedig mogelijk moet worden gerealiseerd.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.17. Het is op dit moment onbekend of voor het doorvoeren van energiemaatregelen de vergunning of het bestemmingsplan gewijzigd moet worden. Het opnemen van een voorschrift waarin bepaald wordt hoe moet worden omgegaan met onvoorziene praktische problemen achten wij niet noodzakelijk.
1.20	De in voorschrift B7 gebruikte definitie van "stuifgevoelige goederen" is niet gemotiveerd. De eis van 2 meter in dit voorschrift is onvoldoende ingeperkt tot specifieke groepen van stuifgevoelige	Bij de term "stuifgevoelige goederen" in voorschrift B7 hebben wij nu een verwijzing naar bijlage 4.6 van de NeR opgenomen. In deze bijlage wordt een groot aantal voorbeelden van stuifgevoelige goederen

	stoffen met daadwerkelijk stuifgevoelige eigenschappen. Dit leidt in de praktijk tot onzekerheid en praktische bezwaren bij de uitvoering.	genoemd met de bijbehorende stuifklasse. Wij zijn van mening dat de verwijzing naar bijlage 4.6 van de NeR voldoende duidelijk maakt om wat voor soort stoffen het in voorschrift B7 gaat. Hiermee kan er geen sprake meer zijn van onzekerheid en praktische bezwaren bij de uitvoering.
1.21	Laat B7 vervallen en pas B8 zodanig aan dat de 20 meter geldt voor de gehele inrichting, uitgezonderd storthandelingen met asbest. In B7 bij "Vergunninghouder dient door het nemen van doeltreffende maatregelen etc." 2 meter laten vervallen of alleen laten gelden voor zeer stuifgevoelige stoffen. Verder moet de laatste zin van voorschrift B7 worden geschrapt omdat het inzaaien van grassen slechts betrekking heeft op het voorkomen van emissies van stortgas.	Zie ook de beantwoording van de zienswijzen 1.14 en 3.22. De NeR gaat uit van het algemene uitgangspunt dat binnen de inrichting geen visueel waarneembare stofverspreiding in de buitenlucht mag optreden. Bij de emissie van visueel waarneembaar stof treedt ook emissie van fijn stof op. De emissie van fijn stof is relevant voor de volksgezondheid. Zoals de VROM-inspectie in haar advies van 8 oktober 2010 aangeeft, vallen inrichtingen waarin afval wordt overgeslagen of opgeslagen onder de reikwijdte van par. 3.8.2. Hierom hebben wij voor alle activiteiten met stuifgevoelige goederen, uitgezonderd voor het storten van afvalstoffen, de toegestane stofverspreiding gelimiteerd tot 2 meter vanaf de bron. Voor zover locaties of taluds zijn afgedekt met stuifgevoelige goederen, geldt een maatregel die primair is bedoeld ter voorkoming van stortgasemissies ook ter voorkoming van stofverspreiding. Om die reden is in voorschrift B7 een verwijzing naar de voorschriften 5.2.4 en 5.3.1 opgenomen.
1.22	<u>Voorschrift B12 onder a.</u> Het melden aan het bevoegd gezag van het storten van onverpakt asbesthoudend afval wordt weinig zinvol geacht. Het komt voor dat aangemelde partijen nog dezelfde dag worden verwerkt. Het is gewenst dat deze praktijk gecontinueerd wordt en daarom wordt verzocht het voorschrift te herformuleren zodat dit ook mogelijk blijft.	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.15.
1.23	<u>Voorschrift B12 onder d. t/m f.</u> In het voorschrift B12 wordt gesproken over gewogen concentraties. Dit is niet in overeenstemming met beleidsregel 4.45. Ten onrechte worden hierdoor verwerkingsmogelijkheden op afvalberging Derde Merwedehaven beperkt. Verzocht wordt de term "gewogen concentratie" u uit dit voorschrift te schrappen.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
1.24	<u>Voorschrift B12 onder g.</u>	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

	In het voorschrift is opgenomen dat een vochtgehalte van minimaal 10% moet worden aangetoond aan de hand van een analysecertificaat. Aan de opname van dit voorschrift ligt geen nadere motivatie of overweging ten grondslag. Aangezien een dergelijk certificaat niet beschikbaar is, is het hanteren van een analysecertificaat niet zinvol en geeft een dergelijke eis onoverkomelijke uitvoeringsproblemen. Verzocht wordt dit gedeelte van het voorschrift te schrappen.	
1.25	<u>Voorschrift B12 onder m.</u> In het voorschrift wordt in afwijking van wettelijke regels gesproken over "gediplomeerd veiligheidskundige". Wat onder een gediplomeerd veiligheidskundige wordt verstaan, dient nader te worden toegelicht. Aangenomen wordt dat met betrekking tot het toezicht 1 op 1 wordt aangesloten bij (wettelijke) regels. Verzocht wordt het voorschrift te verduidelijken en te laten aansluiten bij de CROW 132.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
1.26	<u>Voorschrift B12 onder n.</u> Er is geen juridische basis voor het opnemen van meetvoorschriften in de vergunning. De meetvoorschriften uit dit voorschrift moeten worden geschrapt. In het kader van de procedures over het Werkplan Asbest heeft adviseurs BK Arbo & Veiligheid al eerder aangegeven dat "registrerende deeltjesmonitors" in de praktijk niet werkbaar zijn. Daartoe wordt de verklaring van 11 november 2009 overgelegd.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
1.27	<u>Voorschrift B13</u> Door het schrappen van voorschrift 3.35.2 worden mogelijk onbedoeld de verwerkingsmogelijkheden op de afvalberging beperkt. In de vraagstelling aan de VROM-inspectie is het meest recente inzicht over asbestverwerking in bulk, met name partijen met hogere gehalten asbest niet verwerkt. Verwezen wordt naar de brief van de arbeidsinspectie van 14 augustus 2009 aan Delta Milieu op basis waarvan het Werkplan Asbest tot stand is gekomen. Ook uit deze brief blijkt dat dergelijke partijen in bulk steeds vaker voor bulkverwerking, dat wil zeggen verpakt in een container afgedekt met nat papierpulp ter stort worden aangeboden. De provincie Zuid-Holland is hiervan op de hoogte en heeft zelf een dergelijke partij in de markt gezet (sanering zelling Boele) en	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

	binnen de provincie op een stortlocatie laten verwerken. In die zaak is met toepassing van voorschrift 3.35.2 een werkplan ter goedkeuring ingediend om de partij asbesthoudend afval in bulk te verwerken. Verzocht wordt voorschrift 3.35.2 in stand te laten en voorschrift B13 te schrappen.	
1.28	<i>Voorschrift B15:</i> in stand houden voorschrift 5.45 en B15 schrappen.	Wij verwijzen hierbij naar de beantwoording van de zienswijzen 1.29 t/m 1.33 over de voorschriften B16 t/m B19.
1.29	<i>Voorschrift B16:</i> in ontwerp nieuw BBT voor ontzwaveling stortgas. Nieuwe BBT niveau onjuist tot stand gekomen. 85% ontzwaveling is niet BBT volgens provincie zelf, zie 2° alinea p. 20. Voorschrift schrappen en voorschrift 5.45 in stand laten. Onzeker of 85% kan worden gehaald met bestaande installatie en termijn 3 maanden ook niet opportuun, leidt tot onzekerheid vergunninghouder. Tauw rapport geeft 82% aan. Haalbaarheid aantonen met proefperiode. Met opleggen strengere ontzwavelingseis en schrappen voorschrift 5.45 wordt grondslag aanvraag verlaten.	De formulering dat in de nieuwe vergunde situatie geen sprake is van BBT was ongelukkig geformuleerd. Deze zinsnede hebben wij uit de considerans verwijderd. Deze ambtshalve wijzing ziet er juist op om de situatie overeenkomstig BBT te brengen. Bij het bepalen van BBT kunnen wij de tijd betrekken die nodig is voor het omschakelen op een betere beschikbare techniek. Uit de uitspraak van de ABRvS, 10 december 2008 (LJN: BG6427, zaaknr. 200708945/1 en 200708948/1) blijkt dat het bevoegd gezag het bedrijf een termijn mag geven om te komen tot BBT-niveau: <i>'dat het bevoegd gezag bij het bepalen van de voor een inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken kan betrekken de tijd die nodig is voor het omschakelen op een betere beschikbare techniek.'</i> (r.o. 2.9.3) Uit het onderzoek van Tauw blijken meerdere mogelijkheden te zijn voor deze beste beschikbare techniek. Hiervoor hebben wij in de voorschriften opgenomen, een onderzoeksverplichting (B17) rapportageverplichting (B18) en de verplichting dat een dergelijke maatregel tijdig wordt geïmplementeerd (B19). Er zijn geen technische belemmeringen om de door ons beoogde ontzwaveling en benutting te kunnen realiseren. Met deze ambthlve wijziging ontstaat een belangrijke milieuhygiënische verbetering en wordt vastgelegd dat de bestaande niet als BBT bedreven installatie zo optimaal mogelijk gaat functioneren. Wij zien deze situatie als BBT in een overgangssituatie naar een situatie met een betere beschikbare maatregel. In de onderhavige situatie wordt mede in overweging genomen dat bij een stortplaats het ontstaan van stortgas feitelijk niet gereguleerd kan worden, immers deze is het gevolg van het gestorte materiaal dat in het verleden is gestort.

		In de bestaande bedrijfsmatig bedreven ontzwaveling worden op een gemiddeld niveau van circa 50% rendementen gerealiseerd tot in ieder geval 82%. Gebaseerd op het onderzoek van Tauw zijn wij van mening dat, mede gezien de toegepaste regeling om de het ontzwavelingspercentage kunstmatig rond de 50% te houden, een hoger ontzwavelingspercentage haalbaar moet zijn. Naar aanleiding van de zienswijze onderkennen wij dat hoewel er met de bestaande installatie incidenteel ontzwavelingspercentages tot 82% zijn behaald, wij niet met zekerheid hebben kunnen aantonen dat de bestaande installatie geschikt is voor het bereiken van een ontzwavelingspercentage van 85%. Wij heroverwegen daarom ons besluit en kiezen voor de periode totdat op een hoger percentage ontzwaveld dient te worden voor een trapsgewijze benadering met daarin opgenomen de mogelijkheid tot het uitvoeren van een proefneming. Concreet betekent dit dat binnen drie maanden het ontzwavelingspercentage verhoogd dient te zijn tot 70%, een percentage waarvan op grond van het rapport van Tauw in ieder geval mag worden aangenomen dat dit met de huidige installatie haalbaar is. Binnen zes maanden daarna dient het ontzwavelingspercentage omhoog te zijn gebracht tot 80% tenzij aan de hand van een proefneming kan worden aangetoond dat dit percentage technisch en/of economisch niet realiseerbaar is. Het verlagen van het ontzwavelingspercentage in de overgangssituatie van 85% naar 80% is gebaseerd op de range die de BREF voor adsorptietechnieken aangeeft. Daarbij houden we vanwege bovengenoemde onzekerheden de ondergrens van de range aan. Een termijn van negen maanden is redelijk. Het gaat niet om een nieuwe installatie, doch slechts om wijzigingen in de procesvoering. Een termijn van negen maanden is noodzakelijk om een volledige proefneming te kunnen uitvoeren en te kunnen bepalen wat de invloed is van het hogere ontzwavelingspercentage op het aantal katalysatorwisselingen. Nu het hogere ontzwavelingspercentage in negen maanden bereikt moet zijn, geldt dit ook voor het hogere
--	--	---

		benuttingspercentage. In de considerans is beschreven hoe het ontzwavelings- en benuttingspercentage met elkaar samen hangen. Zoals in voorgaande eerder is aangegeven wordt met deze ambtshalve wijziging niet de grondslag van de vergunning verlaten. Wij hebben de considerans en de voorschriften naar aanleiding van deze zienswijze aangepast.
1.30	<i>Voorschrift B16:</i> benuttingspercentage gasstroom van 85% te hoog en onvoldoende rekening gehouden met situatie op afvalberging: a. stortgas primair onttrokken ter voorkoming geurproblemen. Ontbreekt analyse gevolgen geuremissie en de consequenties voor de omgeving. b. Momenteel meer stortgas onttrokken dan in benuttinginstallatie kan worden benut. Om 85% te halen zou moeten worden geïnvesteerd in extra buffercapaciteit. Is niet economisch rendabel gelet op afnemende stortgashoeveelheid. c. Geen rekening gehouden met Besluit zwavelgehalte in brandstoffen en grenswaarden in de vigerende vergunning. Hiermee wordt grondslag aanvraag verlaten. Gevolgen van deze eis, bv meer geuremissie, niet inzichtelijk gemaakt en ook niet getoetst aan aanvraag.	De jaarlijkse stortgasonttrekking in de afgelopen jaren ligt op een niveau van 8.000.000 tot 9.000.000 Nm³ per jaar. Het betreft circa 1000 Nm³/uur. In de komende jaren zal, zoals door vergunninghouder is aangegeven, de stortgasontwikkeling verder afnemen. De gezamenlijke capaciteit van de motoren is 1000 m³/uur en onzes inziens derhalve voldoende om het stortgas te benutten. Aanvullend merken wij op: a) Op grond van het BBT-document "Handreiking methaanreductie stortplaatsen" is het hoofddoel van het onttrekken van stortgas, de beperking van de emissie van CH₄. Om dit doel te realiseren dient zoveel mogelijk stortgas te worden onttrokken. Hierdoor wordt eveneens de diffuse emissie van de geurcomponenten in het stortgas zoveel mogelijk beperkt. In het onderzoek van Tauw wordt uitgegaan van een continuering van de huidige wijze van stortgasonttrekking. Door het totale stortgas verdergaand te ontzavelen wordt uiteindelijk minder zwavelachtige componenten geëmitteerd. Hierdoor vermindert de geurproblematiek. b) Zoals in voorgaande is vermeld is de capaciteit van de huidige verbrandingsmotoren voldoende. In de periode 2000-2006 was sprake van een onvoldoende capaciteit van de motoren om een dergelijke benutting te kunnen realiseren. Gezien de afname van stortgasdebiet is de capaciteit van de gasmotoren nu voldoende. - c). In het BEES-B staan geen emissiebepalingen ten aanzien van zwaveldioxide voor gasmotoren. In zoverre is het Besluit zwavelgehalte brandstoffen van toepassing. Anders dan DMH stelt, stellen wij geen eisen omtrent het zwavelgehalte van de brandstof voor de gasmotoren. Het zwavelgehalte in het stortgas is inherent aan het gestorte afval in de stortplaats. Het streven moet er naar zijn zoveel

		mogelijk van het onttrokken stortgas nuttig toe te passen. Dit is conform de Bijzondere Regeling G1 uit de NeR. Deze toepassing vindt plaats binnen de inrichting van DMH. Motorleveranciers stellen hun eigen eisen ten aanzien van de H₂S belasting van de motoren. De levensduur van een gasmotor is namelijk langer bij een lage H₂S concentratie. Bovendien zorgt een lage H₂S concentratie voor een langere levensduur van de motorolie, waardoor een kostenbesparing in het onderhoud wordt gerealiseerd. Door Tauw is bij twee leveranciers navraag gedaan naar het door hun gehanteerde zwavelgehalte. Het resultaat van het zwavelgehalte ligt in een range van 35-245 ppm. Uit de BREF's blijkt dat het BBT is om zwavelhoudend gas te ontwavelen. Vanuit oogpunt van BBT is derhalve de ontwaveling van het stortgas noodzakelijk voor het goed kunnen functioneren van de gasmotoren. Dat het ontwavelde stortgas vervolgens gedeeltelijk naar de fakkels en gedeeltelijk naar de benutting gaat doet daar niets aan af. Zoals in voorgaande eerder is aangegeven wordt met deze ambtshalve wijziging niet de grondslag van de vergunning verlaten.
1.31	<i>Voorschrift B17: BBT niveau 95% ontwavelen of restconcentratie 50 ppm H₂S onjuist tot stand gekomen i.v.m. geen rekening gehouden met verwerking BEMS en vergunde gelijkwaardige alternatief. In hoeverre kan voorschrift 5.45 worden behouden? Uitgangspunten rapport Tauw onjuist, terwijl hierop wel dit BBT niveau van 85% ontwavelen is gebaseerd. Geen norm voor hoger percentage, dus juridische niet haalbaar. Dit deel van het voorschrift schrappen.</i>	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.29. Voorschrift B17, zoals geformuleerd in de ontwerpbesikking, is een onderzoeksverplichting waarbij DMH de mogelijkheden dient te onderzoeken om het benuttingspercentage verder te verhogen en welke technieken geschikt zijn om het ontwavelingspercentage omhoog te brengen tot 95%. De zienswijze geeft aan dat het niveau van 95% ontwavelen en een restconcentratie van 50 ppm H₂S niet juist tot stand zijn gekomen. Deze waarden zijn echter niet door de provincie vastgesteld. Het betreft een weergave van eisen van de NeR voor het functioneren van de installaties. Het BEMS en het vergunde gelijkwaardige alternatief doen daar niets aan af. Wel zijn wij naar aanleiding van deze zienswijze tot de conclusie gekomen dat de restconcentratie van 50 ppm strikt genomen alleen geldt voor stortgas

		voor zover dit naar een continue fakkel gaat. Voor de overige stromen is op voorhand niet exact vast te stellen wat als BBT gezien kan worden. Het gaat hierbij om een range van 80% tot 95% ontzwaveling waarbinnen BBT zich bevindt. Waar bij DMH BBT ligt is alleen uit onderzoek af te leiden. Daarom hebben wij de considerans en de voorschriften hierop aangepast.
1.32	<i>Voorschrift B18:</i> 2 maanden te kort om zinvolle voortgang te rapporteren. 4 maanden is beter.	Het is noodzakelijk om regelmatig op de hoogte te blijven van de voortgang. Het onderzoek zelf dient in zeven tot dertien maanden te zijn afgerond zodat twee tussentijdse voortgangsrapportages niet als onredelijk gezien kunnen worden.
1.33	<i>Voorschrift B19:</i> kan niet in stand blijven bij herformulering ontwerpbeschikking.	Wij overwegen dat nu naar aanleiding van zienswijze 1.29 de mogelijkheid wordt geboden een proefneming uit te voeren, ook de resultaten hiervan meegenomen dienen te worden in de onderzoeksverplichting van voorschrift B17 naar de wijze waarop ontzwaveld kan worden met een hoger percentage. Hierom hebben wij de eindtermijn voor het indienen van het onderzoek en Plan van aanpak met 4 maanden verlengd. De termijn om uiteindelijk tot een hoger ontzwavelingspercentage te komen hebben wij om diezelfde reden verlengd van twee naar tweeënhalf jaar. Naar verwachting zal deze termijn dan samenvallen met de economische levensduur van de ontzwavelingsinstallatie volgens de NeR. Wij hebben de considerans en de voorschriften hierop aangepast.
1.34	Vermeld in het herstelbesluit dat vanwege de inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) de onderliggende vergunning van rechtswege wordt aangemerkt als een omgevingsvergunning voor onbepaalde tijd.	Sinds de invoering van de Wabo op 1 oktober 2010, is de bepaling in de vigerende vergunning dat een deel van de vergunning voor de duur van 10 jaar is verleend, van rechtswege komen te vervallen. Omdat deze bepaling in de Wabo (invoeringswet Wabo art. 1.2, 5^e lid) rechtstreeks werkend is, geldt de gehele vigerende vergunning nu voor onbepaalde tijd, zonder dat dit in deze vergunning hoeft te worden vermeld.
1.35	Mede gezien de wijze waarop gedurende de totstandkoming van dit besluit is gecommuniceerd wordt opgemerkt dat de bedrijfsbelangen onvoldoende evenwichtig zijn meegewogen, met name in relatie tot: - bedrijfseconomische belangen; - streven naar een gelijk speelveld met andere	Zoals in de considerans is aangegeven is bij de totstandkoming van dit besluit nagegaan welke maatregelen als BBT kunnen worden aangemerkt. In het begrip BBT ligt besloten dat ten opzichte van de te behalen milieuwinst de bedrijfseconomische belangen worden afgewogen. Eveneens gaat BBT uit van maatregelen die binnen een bepaalde branche of in het algemeen geleverd kunnen worden.

	stortplaatsen; - afweging opgelegde eisen ten opzichte van beoogd milieubelang. Besluit leidt tot omzetverlaging en kostprijsverhoging.	Een mogelijke omzetverlaging of kostprijsverhoging, zo deze optreedt, is onderdeel van de gemaakte BBT-afweging.
1.36	De gevolgen van de ontwerpbeschikking zullen omzetverlagend en kostprijsverhogend werken. De aanvullende maatregelen en investeringen staan in geen verhouding tot de afnemende omzet. Bovendien zijn er meer stringente maatregelen opgenomen dan in de branche gebruikelijk zijn. De investeringen en opgelegde technische maatregelen kunnen binnen de exploitatietermijn van de afvalberging (tot 2017) redelijkerwijs niet meer worden "terugverdiend".	Zie ook de beantwoording van de zienswijzen 1.11 en 1.35. Niet duidelijk is welke maatregelen in het bijzonder te stringent gevonden worden. Veel voorgeschreven maatregelen zijn niet branchespecifiek maar volgen uit algemene BBT-documenten of horizontale BREF's die niet branchegebonden zijn. De BBT-documenten die specifiek voor de branche van toepassing zijn zoals het Stortbesluit bodembescherming en de Handreiking methaanreductie stortplaatsen hebben wij in het bijzonder gehanteerd bij onze overwegingen. Met betrekking tot de terugverdientijd wordt opgemerkt dat een aantal voorgeschreven maatregelen tot vele jaren nadat de exploitatie is afgerond nog in werking dienen te zijn. Dit geldt bijvoorbeeld voor het GBS en installaties voor de verwerking van stortgas.

2.	Beantwoording GGD Zuid-Holland Zuid advies van 16 september 2010 welke onderdeel uitmaakt van de zienswijzen van de Gemeenten Dordrecht en MOB.	
	Zienswijze	Beantwoording
2.1	Op pagina 12 van het ontwerpbesluit wordt voor de gehalten asbest die worden toegelaten aangehaakt bij de SZW-beleidsregel 4.45. Deze beleidsregel is sinds 1 januari 2003 van kracht, dus gebaseerd op de toen geldende normering. Inmiddels is de Gezondheidsraad met een voorstel voor nieuwe, strengere asbestnormen gekomen (GR rapport 2010/10). Het is nog niet bekend wat de consequenties zullen zijn voor het beleid, maar het is niet uitgesloten dat verschillende beleidsregels zullen worden aangepast. Het is daarmee de vraag of beleidsregel 4.45 inmiddels niet achterhaald is en of de beleidsregel volgens de huidige inzichten nog voldoende bescherming biedt.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
2.2	Volgens voorschrift B12, onder n is bepaald dat bij iedere eerste storting van onverpakt asbest in een kwartaal tijdens het storten van asbest het aantal deeltjes in de lucht moet worden gemonitord. Hierbij plaatst de GGD de volgende	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

	kantekeningen. De aard van het te storten materiaal, de concentratie asbest in het materiaal en de weersomstandigheden kunnen sterk variëren. Het is niet duidelijk hoe vaak een storting van onverpakt asbest zal plaatsvinden, maar waarschijnlijk geeft het eenmaal per kwartaal meten geen representatief beeld van de emissie van asbestdeeltjes. Een geruststellende meting op die ene dag geeft geen garantie dat er de rest van het kwartaal bij andere stortingen geen emissie van asbestdeeltjes zal plaatsvinden.	
2.3	Volgens het voorschrift moet elektronenmicroscopisch worden gemeten. De GGD is van mening dat de detectielimiet laag genoeg moet zijn om een verhoging ten opzichte van het achtergrondniveau te kunnen meten.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
2.4	Volgens voorschrift B12, onder o, is bepaald dat "verschillen tussen de benedenwindse en bovenwindse metingen, die groter zijn dan verschillen die statistisch verklaard kunnen worden als gevolg van de onzekerheid in de bemonsterings- en meetmethode, (moeten) onverwijld worden gemeld aan het bevoegd gezag" Er worden hier geen eisen voor de nauwkeurigheid van de metingen vermeld. Dit kan ruimte geven voor een grote onzekerheidsfactor in de meetresultaten, waarmee een verhoging ook pas laat of niet wordt opgemerkt (en gemeld).	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
2.5	De GGD gaat er, net als de VROM-Inspectie, van uit dat het doel is dat er geen asbestvezels buiten de inrichting verspreid worden. Zorgvuldige naleving van de voorschriften is daarbij essentieel. Monitoring is de gekozen manier om te waarborgen dat dit ook op de lange termijn gebeurt. Het is de vraag of eenmaal per kwartaal meten op een tevoren bekend moment hiervoor voldoende is. Er wordt niet aangegeven door wie de meting moet worden uitgevoerd. De GGD is van mening dat dit door een onafhankelijk en daartoe gecertificeerd onderzoeksbureau moet plaatsvinden.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
2.6	<i>De GGD is de volgende vraag gesteld: Geven de voorschriften voldoende waarborg voor het voorkomen van de verspreiding van asbest naar de omgeving bij de verwerking van onverpakt asbesthoudend afval?</i>	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

	<i>Antwoord:</i> Of de voorschriften afdoende zijn zal moeten blijken uit de meetresultaten, mits deze voldoende representatief, nauwkeurig en onafhankelijk worden uitgevoerd.	
2.7	<i>De GGD is de volgende vraag gesteld:</i> Mag het bedrijf zelf luchtmonsters laten nemen en laten analyseren of moet dat door een extern gespecialiseerd bureau worden gedaan? <i>Antwoord:</i> De GGD is van mening dat de metingen door een onafhankelijk en daartoe gecertificeerd onderzoeksbureau moet plaatsvinden.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
2.8	<i>De GGD is de volgende vraag gesteld:</i> hoe beoordeelt de GGD de monitoringsfrequentie in het licht van de gezondheidsrisico's voor de omgeving? <i>Antwoord:</i> De GGD vindt dat eenmaal per kwartaal meten geen representatief beeld geeft van de emissie van asbestdeeltjes bij de verwerking van asbesthoudend materiaal. Ook plaatst de GGD vraagtekens bij het feit dat tevoren bekend is dat er gemeten gaat worden.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
2.9	<i>De GGD is de volgende vraag gesteld:</i> wordt dit door de GGD gezien als een aanscherping of verruiming van de vigerende vergunning uit 2002 waarin in voorschrift 3.36.1 het volgende is voorgeschreven "het storten van asbest is slechts toegestaan, indien zodanig wordt gestort dat asbestvezels of asbeststof niet kunnen respectievelijk kan vrijkomen? <i>Antwoord:</i> De GGD gaat er van uit dat het doel van de voorschriften is dat er geen asbestvezels buiten de inrichting verspreid worden. Of dit doel bereikt wordt moet blijken uit de monitoring. De voorgestelde monitoring leidt niet tot een representatief beeld van de emissie van asbestvezels en biedt daarmee onvoldoende waarborg dat aan de doelstelling wordt voldaan.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

3.	Zienswijze van MOB namens de Gemeente Sliedrecht, Stichting "Werkgroep Derde Merwedehaven" en het Burgerinitiatief Sliedrecht gedateerd 15 oktober 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
3.1	In Sliedrecht en Dordrecht is met ontzetting gereageerd op het voornemen om het storten van lage concentraties asbesthoudend afval op de afvalberging te legaliseren en het actualisatieverzoek van de gemeente en de	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

	stichting van 2007 hiervoor te misbruiken. Gegeven de nabijheid van aaneengesloten woonbebouwing van Sliedrecht leidt dit tot onacceptabele risico's voor de volksgezondheid. De Wm-vergunning van 2002 staat het los storten van lage concentraties asbesthoudend afval niet toe. Geconcludeerd wordt, dat er geen basis is om het storten van onverpakt asbesthoudend afval te vergunnen. Er bestaat geen (commerciële) noodzaak om het onverpakte asbest te accepteren. Volgens opgaaf is er de achterliggende 6 jaar nooit meer dan 1000 ton ontvangen (met een gemiddelde van ca. 320 ton/jaar). Er is geen vertrouwen in het bedrijf dat het los storten van asbesthoudend afval niet tot asbestemissies zal gaan leiden. Er is de GGD om advies gevraagd.	
3.2	Verzocht wordt om aan te geven of de onderhavige beschikking een reactie is op het verzoek tot actualisatie van het stortplan om te komen tot de beste beschikbare technieken met betrekking tot de asbestverwerking.	Het stortplan wordt door vergunninghouder geschreven. Wij kunnen dat niet actualiseren. Het vigerende stortplan maakt onlosmakelijk deel uit van de milieuvergunning. Met deze ambtshalve wijziging van de vergunning voldoet deze weer aan de eis van BBT en schrijven wij in B10 voor dat het stortplan geactualiseerd moet worden.
3.3	Op 20 mei 2009 vernietigde de Raad van State uw besluit tot afwijzing van het actualisatieverzoek. Kennelijk wordt nog steeds volgehouden dat de vergunning van 2002 in 2007 nog wel (voldoende) actueel zou zijn. Echter, uit de conceptvoorschriften in de voorliggende ontwerpbeschikking blijkt dat er wel degelijk cruciale tekortkomingen zijn. Er wordt ook naar de beide BBT-toetsen verwezen. Deze toetsen hadden merkwaardig genoeg geen betrekking op de stortgasbehandeling. Kennelijk werd dat toen terecht gevonden. Ook hierdoor heeft de Raad van State een streep gezet. De stortgasbehandeling is wel degelijk een integraal onderdeel van de inrichting en had niet in de BBT-toetsen mogen ontbreken, aldus de uitspraak van de Raad van State. Wij verwijzen ook naar het StAB-advies in deze zaak.	De vraag op welk moment de vergunning niet meer actueel zou zijn geworden is in dit besluit niet aan de orde. Met dit besluit actualiseren wij de vigerende milieuvergunning zodat deze voldoet aan de IPPC-richtlijn en BBT is.
3.4	Over de jaren 2005 tot en met 2010 is bekend hoeveel asbest verpakt en onverpakt zijn gestort. Gevraagd wordt naar de hoeveelheden asbesthoudend afval die er in 2002, 2003 en 2004 zijn gestort.	Hoewel een dergelijk verzoek geen deel uitmaakt van deze procedure, hebben wij de gevraagde gegevens als bijlage gevoegd bij het verslag van de hoorzitting van 12 oktober 2010. Dit verslag is opgestuurd naar alle belanghebbenden. Inmiddels is uit onderzoek gebleken dat deze cijfers niet juist zijn.

		De resultaten van dit onderzoek zijn gecommuniceerd met verschillende betrokken partijen.
3.5	In de considerans wordt met betrekking tot asbest veelvuldig verwezen naar arbeidsveiligheid en Arbo-publicaties van het Ministerie van SZW. Medewerkers van Delta zijn daarmee voldoende beschermd. Uit de considerans blijkt niet dat de omwonenden - zonder beschermende voorzieningen - voldoende zijn beschermd.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
3.6	Nu voorschrift 3.36.1 uit de revisievergunning van 2002 komt te vervallen, komt de gedachte op dat nu wel asbesthoudend stof buiten de inrichting mag geraken. In voorschrift 3.36.1 is bepaald dat er in het geheel geen asbestvezels en/of asbeststof mogen vrijkomen. Dit laatste wordt ook door de VROM-Inspectie van groot belang geacht.	Op grond van voorschrift A5 van ons besluit van 26 januari 2010 is er geen emissie van asbestvezels bij het storten asbesthoudende afvalstoffen toegestaan.
3.7	Uit de jurisprudentie van de ABRvS blijkt dat vergunningvoorschriften bij ambtshalve aanpassing van de vergunning niet kunnen worden afgezwakt maar wel aangescherpt. Asbesthoudende grond is geen bouw- en sloopafval en uit de aanvraag blijkt niet dat asbesthoudende grond is aangevraagd en daarom niet vergund. Als de aanvraag voor asbesthoudende grond gelezen moet worden als asbesthoudende afvalstof, dan dient deze grond luchtdicht verpakt te worden aangevoerd.	In 2001 is het storten van grond met verontreinigingen onder de Baga-grenswaarden aangevraagd. Hierbij was het niet opportuun om alle in het Baga genoemde verontreinigingen op te sommen. Eén van de mogelijke verontreinigingen is asbest. Het storten van met asbest verontreinigde grond is daarmee dus eveneens aangevraagd. Volgens vaste jurisprudentie van de ABRvS mag bij een ambtshalve aanpassing van de vergunning de grondslag van de aanvraag niet worden verlaten. Op grond van dit besluit moeten alle asbesthoudende afvalstoffen verpakt worden gestort. Wij zijn dan ook van mening dat met deze ambtshalve aanpassing de vergunningvoorschriften niet worden afgezwakt maar aangescherpt.
3.8.1	De aanvraag van 2001 maakt volgens het dictum van de Wm-vergunning van 2002 integraal deel uit van de vergunning. Voorschrift 1.9.2 kan hooguit nadere bepalingen bevatten met betrekking tot hetgeen is aangevraagd. Voorschrift 1.9.2 kan de aangevraagde scope van te storten afvalstoffen niet uitbreiden.	In het dictum van de vigerende vergunning is het volgende opgenomen: "De vergunningaanvraag met betrekking tot de omschreven activiteiten binnen de inrichting in relatie tot de Wet milieubeheer maakt deel uit van deze vergunning, tenzij in de voorschriften anders is voorgeschreven." Hieruit volgt dat het mogelijk is dat in de voorschriften is afgeweken van de aanvraag. Overigens zijn wij van mening dat de scope van de te storten afvalstoffen niet is uitgebreid en wij dus ook niet afwijken van de grondslag van de aanvraag.
3.8.2	Met asbest verontreinigde grond wordt niet uitdrukkelijk genoemd in de aanvraag. Wij gaan er daarom vanuit dat het storten van met asbest verontreinigde grond niet is aangevraagd en derhalve niet vergund.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 3.7.

3.8.3	Als de aanvraag zo zou moeten worden gelezen dat met asbest verontreinigde grond wel is aangevraagd dan moet deze volgens voorschrift 3.36.2 voldoen aan het Asbestverwijderingsbesluit van 2002 en luchtdicht verpakt worden aangeleverd.	Op grond van dit besluit moeten alle asbesthoudende afvalstoffen verpakt worden gestort.
3.8.4	Los storten van asbesthoudende grond en/of ander afval is dus niet aangevraagd noch vergund. Dit kan dus ook niet nu in de ambtshalve aanpassing worden toegestaan.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
3.8.5	Uit de ontwerpbeschikking moeten alle delen worden geschrapt die betrekking hebben op het ontvangen en storten van met asbest verontreinigde grond, al dan niet luchtdicht verpakt.	Zie hiervoor de beantwoording van de zienswijzen 1.15 en 3.7.
3.8.6	Uit de ontwerpbeschikking moeten ook alle delen worden geschrapt die betrekking hebben op het ontvangen en los storten van lage concentraties asbesthoudend afval. Dit mag alleen luchtdicht verpakt worden aangeleverd.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
3.8.7	Het is hier niet van belang dat bestaande of eerdere stortplannen van Delta eventueel wel melding maken c.q. toestemming geven tot het los storten van asbesthoudende grond en/of lage concentraties asbesthoudend afval. Immers, deze stortplannen zijn nooit gepubliceerd, ook niet de goedkeuring ervan. De consequentie hiervan is dat de stortplannen per definitie binnen de grenzen van de Wm-vergunning van 2002 annex aanvraag moeten blijven. Dat is niet gebeurd: de stortplannen treden fors buiten de voorschriften van de Wm-vergunning.	Wij zijn van mening dat de stortplannen met inachtneming van de voorschriften tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de vergunning en de aanvraag zijn gebleven. De publicatie van het eerste stortplan dat melding maakt van het storten conform Beleidsregel 4.45 is in overeenstemming met artikel 1:2, lid 1, van de Algemene wet bestuursrecht, verzonden aan de belanghebbende wiens belang rechtstreeks bij het besluit is betrokken. Wij hebben het genoemde stortplan en het goedkeuringsbesluit op 18 november 2003 eveneens toegezonden aan Stichting "Werkgroep Derde Merwedehaven". De stortplannen zijn rechtsgeldig. Dit is bevestigd in een uitspraak van de Raad van State in voorlopige voorziening van 9 maart 2007, zaaknummer 200701124/1. Hierin wordt uitgesproken dat het goedkeuringsbesluit van 21 april 2006 met betrekking tot het ingediende Stortplan is bekendgemaakt door toezending aan de aanvrager en aldus in werking is getreden. Eveneens wordt gesteld dat nu binnen de geldende termijn geen rechtsmiddelen tegen het goedkeuringsbesluit is aangewend, dit besluit formele rechtskracht heeft verkregen. De vraag of er discrepantie bestaat tussen de vergunning(aanvraag) en het Stortplan is hierbij niet aan de orde geweest.
3.8.8	De vanaf 2003 goedgekeurde stortplannen treden buiten de Wm-vergunning en leiden daardoor tot	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 3.8.7.

	rechtsgevolg. Voor zover de stortplannen buiten de Wm-vergunning treden zijn ze dus niet rechtsgeldig.	
3.9	Op pagina 11 van het StAB-advies van 20 september 2010 in het kader van Annex II wordt de interpretatie bevestigd dat de afvalberging DMH bedoeld is voor niet-gevaarlijke afvalstoffen, én dat de Baga grenswaarden leidend zijn voor de vraag of een bepaald type afval mag worden gestort. Voor zover dat valt na te gaan wordt er ten onrechte vanuit gegaan dat de Eural grenswaarden leidend zouden zijn.	Aangehaald StAB-advies heeft betrekking op de vraag of naast de grenswaarden die in de "Annex II" gesteld zijn, in de vergunning nog voormalige Baga-grenswaarden mogen worden opgenomen. In zoverre kan dus aan de hand van het StAB-advies niet in algemene zin gesteld worden dat in de vergunning alleen Baga-grenswaarden gehanteerd zouden kunnen worden.
3.10	De vigerende Wm-vergunning dateert van 2 april 2002. Beleidsregel 4.45 gaat over het vervoer van asbesthoudende grond en puin. Het heeft geen betrekking op stortplaatsen van asbest. De vergunning is hierop ook nooit aangepast.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
3.11	Niet van belang is, dat er sinds 1 januari 2003 ruimere regels zijn gekomen voor het vervoer van met asbest verontreinigde grond, evenmin de "Handreiking mobiel reinigen, opslag en transport van asbesthoudende bulkmaterialen" van september 2005. Deze stukken zijn niet van toepassing op het storten van deze afvalstoffen en kunnen geen onderbouwing vormen van de regels die worden voorgeschreven op de afvalberging. Voorschrift 3.36.2 van de Wm-vergunning stelt dat alle asbesthoudende afval moet worden verwerkt conform het Asbestverwijderingsbesluit (geldig in 2002), en dus luchtdicht moet worden aangeleverd.	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.15.
3.12	Onder bepaalde condities zou het los aanleveren en storten van asbesthoudende afvalstoffen niet als BBT kunnen worden gezien. Mede gezien de nabijheid van dichte woonbebouwing kan alleen een luchtdichte verpakking hier als BBT worden aangemerkt.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
3.13	De meetmethode waar u in de voorschriften naar verwijst heeft een detectiegrens van 1000 vezelequivalenten/m ³ . Deze mag niet worden overschreden op de grens van de inrichting. Dit betekent dat uitgaande van een breedte van 20 meter, een hoogte van 3 meter en een windsnelheid van 2 m/s er een emissie van 20x3x2 m ³ /s x 1000 /m ³ x 3600 s/uur = 432 miljoen vezelequivalenten/uur zou mogen plaatsvinden. Voorschrift 3.36.1 van de vigerende vergunning geeft nu aan dat dit nul moet zijn. Ook hieruit blijkt dat door het schrappen van 3.36.1	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

	sprake is van verruiming van de vergunningvoorschriften.	
3.14	Verzocht wordt om alle delen die betrekking hebben op het los storten van lage concentraties asbesthoudend afval te schrappen en <i>om voor te schrijven dat in geen geval asbest houdend afval en/of met asbest vervuilde grond los mag worden gestort. Ook niet als het gaat om lage concentraties asbesthoudend afval en/of vervuilde grond.</i>	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
3.15	B10. Voorschrift 3.36.1 mag niet worden geschrapt, maar worden zou moeten worden aangevuld c.q. worden geconcretiseerd. De laatste zin van B10 dient te worden aangevuld met de bepaling dat Delta uitdrukkelijk <i>binnen de grenzen van de vigerende Wm-vergunning van 2002 (annex aanvraag van 2001) dient te blijven en dus geen asbesthoudend afval en/of grond los mag storten</i> , ook niet als het gaat om lage concentraties asbesthoudend afval.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15. Het bepaalde in voorschrift 3.36.1 is in het voorschrift A5 van ons besluit van 2 februari 2010 vervangen door een vergelijkbaar voorschrift.
3.16	B11. Verzocht wordt om de tweede zin in voorschrift 3.36.2 te handhaven. Immers, het adequaat afdekken van verpakt asbesthoudend afval is van groot belang. In de praktijk komt het vaak voor dat asbesthoudend afval ondeugdelijk verpakt wordt aangeleverd. Verzocht wordt om op te nemen dat niet deugdelijk verpakt asbesthoudend afval niet mag worden geaccepteerd en moet worden geretourneerd, waarbij de VROM-Inspectie moet worden geïnformeerd. Hiervan dient een logboek te worden bijgehouden.	In voorschrift A5, onder b van ons besluit van 2 februari 2010 is bepaald dat ondeugdelijk verpakt asbest zodanig moet worden afgedekt dat er geen verspreiding van vezels kan plaatsvinden. Dit voorschrift is conform art. 6 van het Stortbesluit. Omdat een verpakking als afdekking gezien kan worden, schrijft het Stortbesluit niet voor dat onbeschadigde verpakkingen eveneens moeten worden afgedekt. Overigens dient wel een afdekking te worden aangebracht, voordat het afval met voertuigen betreden wordt. Ook dit is aangegeven in voorschrift A5. In de praktijk zal een afdekking altijd worden aangebracht omdat anders geen volgende afvallaag gestort kan worden. De tweede zin van voorschrift 3.36.2 is hiermee overbodig geworden. Als er sprake is van ondeugdelijke verpakking en dit blijkt dit pas bij het lossen van de lading, is het beter om de ondeugdelijke verpakking af te dekken, dan weer op te pakken en in te laden. Verpakt asbesthoudend afval mag alleen worden geaccepteerd indien het deugdelijk verpakt is (B11). Als bij acceptatie blijkt dat het asbest niet goed verpakt is, mag het niet worden gestort, maar moet worden teruggestuurd of worden afgegeven aan een erkende verwerker en dient dit te worden geregistreerd. Dit is geregeld in voorschrift 1.6 van de vigerende vergunning.
3.17	B12. Voorschrift 3.36.3 of voorschrift B14 dient te worden aangevuld met de bepaling dat	In voorschrift A5, onder f en h van ons besluit van 26 januari 2010 is bepaald dat asbesthoudend afval in

	asbesthoudend afval alleen maar op het aparte asbestcompartiment mag worden gestort.	een voor asbest bestemde cel wordt gestort en dat de drijver van de inrichting ervoor zorg draagt, dat deze plaats bekend is en op welke wijze de plaats wordt afgeschermd ter voorkoming van menselijk contact met asbesthoudende afvalstoffen.
3.18	B12/B14. Verzocht wordt om de optie voor het onverpakt storten van asbesthoudend afval te schrappen. Verwezen wordt naar het GGD advies, dat hier in het geheel ingelast en herhaald moet worden beschouwd.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15. Onze reactie op het GGD-advies hebben wij eveneens gegeven door te verwijzen naar de beantwoording van zienswijze 1.15.
3.19 B12	In aanvulling op zienswijze 3.18 wordt verzocht kennis te nemen van het Rapport van RIVM/TNO van 10 augustus 2010 "Praktische consequenties van het advies van de Gezondheidsraad inzake asbest 2010". Tevens worden de volgende zienswijzen op voorschrift B12 naar voren gebracht.	Van het rapport hebben wij kennis genomen.
	De norm van 10.000 mg/kg is strijdig met het vigerende voorschrift 1.9.2.	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.15. In voorschrift 1.9.2. b onder i is bepaald dat voor bouw- en sloopafval bij acceptatie geen concentratiegrens geldt. De norm van 10.000 mg/kg is in dit besluit niet meer opgenomen.
	Resultaten van asbestmetingen moeten altijd direct naar de provincie worden verzonden.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
	Aanvoerweg en stortplaats dienen preventief nat te worden gehouden.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
	Het storten van verpakt asbesthoudend afval moet gebeuren conform § 11.5.1 van Arbo-informatieblad, 4 ^e herziene druk van 2007. Hierin is onder andere opgenomen dat de shovel (met normale banden, geen compacter die de verpakking doet scheuren) pas mag worden ingezet <i>nadat</i> een afdeklaag is aangebracht van nog nader te bepalen (concreet voor te schrijven) voldoende dikte.	In voorschrift A5, onder f en h van ons besluit van 26 januari 2010 is bepaald dat asbesthoudende afvalstoffen voorafgaande aan het betreden met materieel moeten worden afgedekt. Dit is overeenkomstig het Stortbesluit. In voorschrift B14 is bepaald dat voor het afdekken van asbesthoudende afvalstoffen bij het optreden van het openscheuren van verpakkingsmateriaal dient te worden uitgegaan van een laagdikte van 0,1 meter. Voorafgaande aan het betreden met materiaal dient een zodanige laagdikte te worden aangebracht, dat als gevolg van het betreden met materieel geen verspreiding van asbestvezels kan optreden. Deze laagdikte dient minimaal 0,10 meter te bedragen.
	Het luchtdicht verpakte afval moet meteen worden gedeponeerd. Het tijdelijk elders in de inrichting opslaan is niet toegestaan.	Om het risico op emissie van asbestvezels tijdens overslag of tijdelijke opslag te voorkomen, nemen wij in voorschrift B 14 op dat asbesthoudend afval direct vanuit het transportmiddel waarin het bij acceptatie aanwezig is op het stortfront dient te worden gebracht.
	Het scheuren van de luchtdichte verpakking dient	In voorschrift B11 is bepaald, dat het asbest bij

te worden voorkomen. Indien onverhoopt toch een scheur of beschadiging optreedt dan dient het afval onmiddellijk te worden gespreeid zodat geen stof kan vrijkomen.	acceptatie moet zijn verpakt in niet luchtdoorlatend verpakkingsmateriaal dat niet scheurt. In voorschrift B14, onder a, is bepaald dat verpakt asbest zodanig moet worden verwerkt dat beschadiging van het verpakkingsmateriaal wordt voorkomen. Mocht desondanks toch een ongewenste situatie optreden, zoals het openscheuren van verpakking, dan moet op grond van voorschrift B14, onder b, het afval onmiddellijk nat gehouden worden met behulp van een sproeiwagen, totdat het afval is afgedekt.
Er dient op - c.q. in de onmiddellijke nabijheid van - de locatie, waar op dat moment gestort wordt te allen tijde een tankwagen met voldoende water aanwezig te zijn om het afval voldoende nat te maken.	Wij hebben de genoemde bepaling voorgeschreven in voorschrift B14, onder b. In dit voorschrift wordt bepaald dat er een sproeiwagen aanwezig en direct inzetbaar moet zijn.
De afdeklaag moet, zoals bij A&G op de Maasvlakte, ten minste 0,25 m te bedragen.	In voorschrift B14, onder b en e, is een afdeklaag van ten minste 0,1 m voorgeschreven. Deze laagdikte komt overeen met de laagdikte die in voorschrift 3.27.1 van de vigerende vergunning is voorgeschreven. Andere stortplaatsen in Nederland wordt in een aantal gevallen geen laagdikte voorgeschreven en in andere gevallen varieert de voorgeschreven laagdikte. Uit de handhavingspraktijk op de Derde Merwedehaven van de afgelopen jaren blijkt dat ten aanzien van voorschrift 3.27.1 geen afwijkingen zijn geconstateerd. Een voorgeschreven minimale laagdikte van 0,1 m blijkt een adequate afdekking te kunnen zijn. Wij zien dan ook niet in dat laagdikte 0,25 m zou moeten zijn. Ook in de zienswijze worden hiervoor geen argumenten voor gegeven. Enkel wordt verwezen naar A&G op de maasvlakte. Deze inrichting heeft door haar ligging met andere weersomstandigheden te maken en is daarom niet vergelijkbaar.
Het dient in voorschrift B12 onder "m" te gaan om een externe veiligheidskundige. Na het storten van een partij dient deze veiligheidskundige rapport uit te brengen naar de provincie inclusief de stortdata, hoeveelheden, samenstelling van het afval en de meetresultaten in de buitenlucht.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
Vanwege het grote maatschappelijke belang, waaraan de VROM-Inspectie in haar advies refereert, dienen metingen niet alleen eenmaal per kwartaal te geschieden maar altijd en op elk moment als er lage concentraties asbesthoudend afval wordt gestort.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
Metingen dienen te geschieden door een extern en daartoe gekwalificeerd bureau.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

	Het beschadigd raken of scheuren van een luchtdichte verpakking is een "ongewoon voorval" in de zin van Titel 17.1 van de Wet milieubeheer en dient zo spoedig mogelijk, maar niet later dan dezelfde dag, per fax als een "ongewoon voorval" aan het bevoegd gezag te worden gemeld.	Wij hebben in voorschrift B14 onder b bepaald, dat bij het beschadigd raken of scheuren van verpakkingsmateriaal, er onmiddellijk actie moet worden ondernomen om het afval te besproeien en nat te houden tot het afdoende is afgedekt. Bij een dergelijke gebeurtenis heeft het geen meerwaarde om dit voorval ook het aan bevoegd gezag te melden. Wanneer door het bevoegd gezag op de melding wordt gereageerd is de partij immers al afgedekt en is er geen gevaar voor de omgeving te duchten. Omdat voorgeschreven en duidelijk is hoe gehandeld moet worden indien verpakkingsmateriaal beschadigd raakt, beschouwen wij dit niet als een ongewoon voorval in het kader van de Wet milieubeheer. Wij hebben overigens wel voorgeschreven in voorschrift B14 dat bij beschadiging van verpakkingsmateriaal, dit in het logboek moet worden aangetekend. Overigens is het melden van een ongewoon voorval een in de Wet milieubeheer (Titel 17.1) opgenomen verplichting die rechtstreeks werkend is en daarom niet in een vergunning opgenomen moet worden.
	Elke verwijzing naar in bulk gestort asbesthoudend afval verwijderen. Dit is immers niet toegestaan. (Ditzelfde geldt ook voor voorschrift B14 onder b.)	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
3.20	Voorschrift B5. Wat is "geringe storthoogte"? S.v.p. maximaal 1 meter opnemen. Toevoegen: "Als wel op 2 m afstand zichtbare stofverspreiding optreedt, moet de betreffende activiteit meteen worden gestopt". Verder toevoegen: "Voorschrift B9 is hier eveneens van kracht". Onder voorschrift 5.3.1 van de Wm-vergunning dient ook een verplichting te worden opgenomen dat binnen een redelijke tijd het gras moet zijn opgekomen. Anders moet het aanbrengen van graszoden worden voorgeschreven.	Het begrip "geringe storthoogte" is afkomstig uit de factsheet "Code goed gebruik mobiele laadsystemen" die deel uitmaakt van par. 3.8.4 van de NeR. In de laatste versie van de NeR (dec. 2009) is het noemen van een specifieke valhoogte nu juist achterwege gelaten. Wij sluiten voor de valhoogte dan ook aan bij de NeR. In voorschrift B9 is aangegeven dat, indien stofverspreiding buiten de in B7 genoemde afstanden optreedt ten gevolge van de in B7 genoemde activiteiten, deze activiteiten gestaakt dienen te worden. De in B5 genoemde activiteiten zijn eveneens begrepen onder de in B7 genoemde activiteiten. Een voorschrift dat gras binnen een redelijke tijd moet zijn opgekomen biedt onvoldoende rechtszekerheid voor de vergunninghouder. Het aanbrengen van graszoden wordt kostentechnisch als een onevenredig zware maatregel gezien, zodat deze niet geleverd kan worden. Als blijkt dat er stuifgevoelige goederen van de taluds verwaaien, moeten op grond van voorschrift B7 maatregelen worden genomen.
3.21	Voorschrift B7. Dit voorschrift dient betrekking te	Voorschrift B7 heeft betrekking op alle activiteiten

	hebben op alle handelingen op het terrein inclusief breken, zeven, kiepen, rijden. Als rijdende vrachtwagens op 2 m zichtbaar opwaaiend stof veroorzaken dienen de wegen nat te worden gehouden. Idem voor kiepende vrachtwagens.	met stuifgevoelige goederen, uitgezonderd stortactiviteiten, zodat ook de in de zienswijze genoemde activiteiten daaronder zijn begrepen. Het vigerende voorschrift 5.25.1 voorziet al in het nat houden van wegen.
3.22	Voorschrift B8. De grens van 20 m is gebaseerd op een uitspraak van de Raad van State van 2003. Sindsdien is de NER aangepast, is er een NSL vastgesteld en is er een provinciaal plan van aanpak voor stof. Daarom is 20 m veel te veel en ook strijdig met provinciaal beleid. Wij zien niet in dat met voldoende nat houden van het afval ook hier niet de norm van 2 m van toepassing zou kunnen zijn. Voorschrift B7 is ook van toepassing op kiepende vrachtwagens.	Zie hiervoor onze reactie op advies A.3.
3.23	Voorschrift 5.25 moet nog worden aangevuld met het volgende voorschrift: "Autoverkeer binnen de inrichting beperken tot verharde wegen die regelmatig worden schoongemaakt, vaste routes voor verkeer op het terrein, afschermen van wegen van het onverharde terrein, max. snelheid van 15 km/uur op onverhard terrein, max. 30 km/uur op verhard terrein, verbod om met deels geopende kleppen te rijden, banden en buitenzijde van wagens reinigen voordat de inrichting wordt verlaten". Als rijdende vrachtwagens op 2 m zichtbaar opwaaiend stof veroorzaken dienen de wegen nat te worden gehouden. Deze aanvullingen dienen ook te gelden voor opslag van schone grond.	Het reguleren van routes en afschermen van wegen is gezien de aard van de inrichting, waarbij op wisselende locaties wordt gestort, niet uitvoerbaar. Het beperken van de rijsnelheid is al afdoende geregeld in het vigerende voorschrift 5.25.3, het schoonhouden en het nat houden van de wegen in 5.25.1 en het reinigen van de banden in voorschrift B6 van dit besluit. Een algeheel verbod om met geopende kleppen te mogen rijden en een algemene verplichting tot het reinigen van de buitenzijde van wagens zien wij als maatregelen die onvoldoende specifiek zijn. Overigens dienen genoemde maatregelen wel genomen te worden indien slechts op deze manier voldaan kan worden aan de vangnetbepaling in voorschrift B7, die bepaald dat er, uitgezonderd voor stortactiviteiten, geen stofverspreiding mag optreden over een afstand van 2 meter vanaf de bron. Voor zover schone grond stuifgevoelig is geldt voorschrift B7 ook voor schone grond.
3.24	Van de taluds mag geen zichtbaar stof verwaaien. Inzaaien van taluds op een zo spoedig mogelijk moment na aanbrengen c.q. aanpassingen van de taluds. Zolang taluds niet begroeid zijn moeten de taluds vochtig worden gehouden. Zo nodig een teellaag opbrengen om begroeiing mogelijk te maken c.q. een grasmat opbrengen.	Zie hiervoor ook de beantwoording van de zienswijzen 1.21 en 3.20. In de voorschriften 5.2.4, 5.3.1 en 5.4 is voorgeschreven dat op buitentaluds en plaatsen waar (gedurende een half jaar) niet meer gestort wordt, een afdeklaag moet worden aangebracht die vervolgens dient te worden ingezaaid. wij gaan ervan uit dat hiermee de kans op het verwaaien van zichtbaar stof vanaf de taluds voldoende voorkomen wordt.
3.25	Gezien de nu al voorliggende studie van TAUW dient het onderzoek (B17) binnen 4 maand na het van kracht worden van de vergunning te worden aangeleverd. Dit dient te leiden tot een appellabel besluit.	Vergunninghouder zal het onderzoek ter goedkeuring moeten voorleggen aan het bevoegd gezag. Vergunninghouder heeft niet eerder aan zijn plicht voldaan nadat het bevoegd gezag heeft ingestemd met het onderzoek. Dit levert een

		appellabel besluit op zoals bedoeld in art. 1:3 Algemene wet bestuursrecht. De direct-belanghebbende zal gebruik kunnen maken van de inspraakmogelijkheden. Wij houden naar aanleiding van zienswijze 1.29 en 1.33 een termijn van dertien maanden aan waarbinnen het onderzoek moet zijn aangeleverd. Dit is een redelijke termijn om het onderzoek zorgvuldig op te stellen, gelet op de hoeveelheid aspecten die onderzocht moeten worden. Wij verwijzen hiervoor naar pagina 18 tot en met 20 van dit besluit. Een kortere termijn zal afbreuk doen aan de kwaliteit ervan.
3.26	De maatregelen (B19) dienen binnen een jaar na van kracht worden van de vergunning te zijn gerealiseerd.	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.33. Niet is gemotiveerd waarom dit binnen één jaar na inwerkingtreding van dit besluit zal moeten zijn gerealiseerd. Wij houden een redelijke termijn van tweeënhalve jaren aan, daar vergunninghouder de tijd moet krijgen om verschillende acties uit te voeren en zo het onderzoek gedegen kan uitvoeren. Wij denken hierbij aan acties als het uitvoeren van een proef, het opvragen van offertes bij bedrijven, begroten, eventuele vergunningaanvragen, plaatsen van de installaties, inregelen en proefdraaien van de installaties.
3.27	Verzoek om kennis te nemen van de nieuwe richtlijn voor controle afvalstoffen op stortplaatsen en de acceptatie- en controleprocedures bij DMH hieraan te toetsen.	Zodra deze richtlijn van kracht wordt zullen wij controleren of DMH de werkwijze heeft aangepast aan deze richtlijn.

4.	Zienswijze van gemeente Dordrecht gedateerd 8 oktober 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
4.1	Vooruitlopend op de reactie op de ontwerpbeslissing geeft de gemeente Dordrecht aan dat het verwerken van onverpakt asbesthoudend afval op de Derde Merwedehaven ongewenst en onverantwoord is vanwege mogelijke risico's voor de omgeving en de maatschappelijke onrust die hierdoor kan ontstaan. De gemeente komt tot de conclusie, dat op grond van de revisievergunning van 2002 geen asbesthoudend afval mag worden gestort, tenzij de concentratie asbest kleiner is dan 5.000 mg/kg en het asbesthoudende afval is verpakt.	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.15. In voorschrift 1.9.2 b onder i van de vigerende vergunning is voor bouw- en sloopafval geen grens voor de maximale asbestconcentratie opgenomen. Voor de overige asbesthoudende afvalstoffen is in dit voorschrift opgenomen dat deze geaccepteerd mogen worden tot een maximale asbestconcentratie van 5.000 mg/kg. Ten overvloede merken wij op dat asbesthoudende afvalstoffen alleen geaccepteerd en gestort mogen worden als ze luchtdicht verpakt zijn.
4.2	Op grond van het besluit van 2 februari 2010 wordt met betrekking tot de acceptatie en verwerking	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 3.6.

	van asbesthoudend afval voorschrift 3.36.1 van de revisievergunning ook vervangen door een nieuw voorschrift (A5). De teksten van de wijzigingen (A5 en B10) zijn verschillend. Dit draagt niet bij aan de helderheid van de ontwerpbeschikking. Voorschrift 3.36.1 - waarin is bepaald dat het storten van asbest slechts is toegestaan, indien zodanig wordt gestort dat asbestvezels of asbeststof niet kunnen/kan vrijkomen - wordt vervangen door voorschrift B10. Het kan niet de bedoeling zijn, dat het zinnige doelvoorschrift wordt losgelaten.	In het besluit van 26 januari 2010 hebben wij met betrekking tot de acceptatie en verwerking van asbesthoudend afval inderdaad het voorschrift 3.36.1 van de revisievergunning vervangen door een nieuw voorschrift (A5), waarmee aan de verplichting van het Stortbesluit bodembescherming wordt voldaan dat geen verspreiding van asbestvezels mag plaatsvinden. Dat wij in de ontwerpbeschikking opnieuw voorschrift 3.36.1 laten vervallen is inderdaad onjuist. Wij hebben het besluit hierop aangepast.
4.3	In voorschrift B10 is geregeld dat de vergunninghouder binnen drie maanden een aangepast Stortplan ter goedkeuring bij het bevoegd gezag moet indienen. Verzocht wordt om de gemeente de mogelijkheid te geven om het op grond van voorschrift B10 aangepaste Stortplan te beoordelen.	Omdat het stortplan binnen de kaders van de vergunning dient te blijven is het niet verplicht om wettelijke adviseurs te raadplegen bij de beoordeling van het Stortplan. Volgens artikel 1:2, lid 1, van de Algemene wet bestuursrecht dient een goedkeuringsbesluit verzonden te worden aan de belanghebbende wiens belang rechtstreeks bij het besluit is betrokken. Wij nemen het verzoek van de gemeente dan ook voor kennisgeving aan.
4.4	Voorschrift 3.36.3 - waarin is bepaald dat bij de verwerking van verpakte asbesthoudende afvalstoffen voorkomen moet worden dat de verpakking wordt beschadigd en asbesthoudende afvalstoffen niet mogen worden vermengd met andere afvalstoffen - wordt vervangen door voorschrift B12. Dit voorschrift houdt in dat asbesthoudende afvalstoffen onverpakt gestort mogen worden mits voldaan wordt aan de technische maatregelen die in B12 worden gegeven. In de overwegingen bij de ontwerpbeschikking wordt ingegaan op de wet- en regelgeving voor het storten van asbest. In de ontwerpbeschikking wordt voor het storten van onverpakt asbesthoudend afval in bulk aangehaakt bij de SZW-beleidsregel 4.45 omdat het vigerende Asbestverwijderingsbesluit 2005 niets zegt over asbest in bulk. Opgemerkt wordt dat het op grond van de revisievergunning überhaupt niet is toegestaan om <i>onverpakt</i> asbesthoudend afval op de stortplaats te storten, op grond van voorschrift 1.9.2 sub b onder i. Volgens B12 sub e mag asbest onder voorwaarden onverpakt mag worden gestort indien de concentratie hechtgebonden asbest, voor zover het bouw- en sloopafval betreft, kleiner is dan	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

	10.000 mg/kg ds (gewogen concentratie). Dit is voor wat betreft de genoemde maximale concentratie een toevoeging aan voorschrift 1.9.2 sub b onder i, waar voor bouw- en sloopafval geen maximale concentratie asbest staat genoemd. Voor overig asbesthoudend afval staat in voorschrift 1.9.2. sub onder i wel een maximale concentratie (van 5.000 mg/kg) vermeld. B12 gaat uit van <i>onverpakt</i> storten en voorschrift 1.9.2 sub b onder i gaat uit van <i>verpakt</i> storten. Immers in voorschrift 1.9.2 sub b onder i staat vermeld dat asbesthoudende afvalstoffen verpakt moeten zijn. Er is niet aangevraagd om asbesthoudende afvalstoffen onverpakt te mogen storten. Het op grond van B12 van de ontwerpbeschikking toestaan van storten van onverpakt asbesthoudend afval betekent een ambtshalve verruiming van de vigerende vergunning, welke niet in het belang van het milieu is. Dit is dit in strijd met artikel 23 lid 2 van de Wet milieubeheer.	
4.5	Voorts wordt ten aanzien van voorschrift B12 opgemerkt, dat de voorschriften zijn gebaseerd op de SZW beleidsregel 4.45 uit 2003. In augustus 2010 is een advies van de Gezondheidsraad verschenen met nieuwe, strengere asbestnormen. Verzocht wordt om dit advies van de Gezondheidsraad in acht te nemen.	Zie hiervoor ook de beantwoording van zienswijze 1.15. Wij hebben kennisgenomen van het advies van de Gezondheidsraad.
4.6	Geconstateerd wordt dat het vigerende stortplan de mogelijkheid biedt om onverpakt asbesthoudend afval te storten en dit wordt in strijd geacht met de revisievergunning. Het bevoegd gezag had bij de vaststelling van het stortplan de gemeente moeten betrekken en deze stortplannen actief openbaar moeten maken. Er wordt zeer dringend verzocht om het stortplan te corrigeren in die zin dat het stortplan weer binnen de voorschriften van de revisievergunning wordt gebracht. Hierbij wordt opgemerkt dat DMH alleen geschikt is voor gevaarlijke stoffen zoals deze zijn aangevraagd. De concentratie-eis aan asbesthoudende afvalstoffen stamt nog uit de tijd dat deze stof in het Baga stond (klasse B.21, maximale concentratie: 5.000 mg/kg). Onder het Baga werd asbest pas als gevaarlijk afval beschouwd als de concentratiewaarde van 5.000 mg/kg werd	Zie hiervoor ook de beantwoording van de zienswijzen 1.15, 3.2 en 3.8.7, 3.8.8 en 4.1.

	overschreden. In de Eural worden alle asbesthoudende afvalstoffen als gevaarlijk afval beschouwd. De aanvraag van de vergunning maakt deel uit van de vergunning. Uit de aanvraag blijkt dat op de droge stort geen afvalstoffen mogen worden geaccepteerd die onder de werkingssfeer van het Baga vallen. Asbest mag dus worden geaccepteerd tot een concentratie van 5.000 mg/kg. Voor asbesthoudende stoffen is DMH dus nooit een stortplaats voor gevaarlijke stoffen geweest. Bij de overgang naar de Eural is er naar gestreefd om de acceptatie van asbesthoudende stoffen door de inwerkingtreding van de Eural niet te beperken. Daarom is het accepteren van asbesthoudende stoffen tot een concentratie van 5.000 mg/kg, mits verpakt, nog steeds toegestaan.	
4.7	Op ons verzoek heeft de GGD Zuid-Holland Zuid een advies opgesteld over de vraag of de voorschriften uit de ontwerpbeschikking voldoende waarborg vormen tegen de verspreiding van asbest naar de omgeving. De GGD geeft aan dat dit niet het geval is. Wij verzoeken u om het GGD advies in acht te nemen.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15. Onze reactie op het GGD-advies hebben wij eveneens gegeven door te verwijzen naar de beantwoording van zienswijze 1.15.

5. Zienswijze van Stichting "Werkgroep Derde Merwedehaven" gedateerd 18 oktober 2010		
	Zienswijze	Beantwoording
5.1	Het onverpakt storten van asbesthoudende afvalstoffen wordt niet genoemd in het MER, de aanvraag voor de vigerende vergunning, noch in de considerans van deze vergunning. Het onverpakt storten van asbesthoudende afvalstoffen is derhalve niet vergund.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
5.2	Het storten van afvalstoffen valt niet onder beleidsregel 4.45 waardoor het onverpakt storten van asbesthoudende afvalstoffen op grond van deze beleidsregel niet kan worden toegestaan.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
5.3	Het onverpakt storten van asbesthoudende afvalstoffen is ten onrechte opgenomen in het vigerende stortplan en -reglement. Ondanks dat het storten van onverpakte asbesthoudende afvalstoffen is opgenomen in het stortplan, is dit nog niet vergund in de vergunning.	Zie hiervoor de beantwoording van de zienswijzen 1.15, 3.2 en 3.8.7 en 3.8.8.
5.4	Volgens jurisprudentie van de Raad van State kunnen voorschriften door middel van een ambtshalve aanpassing van de vergunning niet worden afgezwakt.	Zie hiervoor de beantwoording van de zienswijzen 1.15, 3.7 en 3.8.1.

6.	Zienswijze van L.J. Boer Vastgoed B.V. gedateerd 9 september 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
6.1	Met deze ontwerpbeschikking worden de vigerende vergunningvoorschriften met betrekking tot asbest verruimd. Dit is niet overeenkomstig de wet, waarin is bepaald dat met een ambtshalve aanpassing de vigerende voorschriften alleen maar aangescherpt kunnen worden. De afvalberging Derde Merwedehaven heeft geen verruiming van de vergunning aangevraagd. Er kan dan ook geen vergunning worden verleend voor activiteiten die niet zijn aangevraagd, zoals het los storten van asbesthoudende grond in lage concentraties. Dit is niet in het MER noch in de vigerende Wm-vergunning van april 2002 vermeld. Het is ten onrechte in het stortreglement opgenomen, maar daarmee is het niet vergund met de Wm vergunning. De vaststelling van het stortbesluit zou niet zijn gepubliceerd of anderszins openbaar gemaakt.	Zie hiervoor de beantwoording van de zienswijzen 1.15, 3.2, 3.7 en 3.8.1, 3.8.7 en 3.8.8.
6.2	In de ontwerpbeschikking wordt verwezen naar de beleidsregels van de Arbeidsinspectie, voor het verwerken van asbest, die overigens niet voor het personeel van appellant aan deze zijde van de rivier van toepassing zijn. Het schrappen van voorschrift 3.36.1 uit de vigerende vergunning is in strijd met het advies van de VROM-Inspectie, waarin is opgenomen dat er zich geen asbestvezels buiten de inrichting mogen verspreiden. Door deze eis los te laten ontstaat een zeer groot risico voor de gezondheid van het personeel van appellant, dat werkzaam is op circa 200 - 225 meter van de grens van het asbestcompartiment van de Derde Merwedehaven.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijzen 1.15 en 3.15.
6.3	De provincie is bij voorbaat aansprakelijk indien zich op enige wijze gezondheidproblemen van de werknemers zullen voordoen. Tevens wordt de provincie aansprakelijk gesteld voor de financiële schade ten gevolge van de ziekte van enkele personeelsleden, die in verband kunnen worden gebracht met de stortingen van grond verontreinigd met asbest, die in de loop der jaren van maart 2003 tot en met heden in grote hoeveelheden zijn verwerkt. Van deze illegale stortingen van verontreinigde grond met asbest zijn geen of onvoldoende metingen verricht, zodat asbestvezels ongehinderd buiten de inrichtinggrens konden	Aansprakelijkheidstelling kan niet in deze procedure aanhangig worden gemaakt.

	komen.	
6.4	Overwogen wordt om van deze naar de mening van appellant ernstige milieudelicten aangifte te doen tegen zowel het bevoegd gezag als tegen de Derde Merwedehaven bij het OM. De provincie is ernstig in gebreke gebleven tegenover de werknemers, die op zeer korte afstand van het stortcompartiment werken, waar vanaf maart 2003 niet vergunde grond verontreinigd met asbest is gestort.	Deze zienswijze nemen wij voor kennisgeving aan.
6.5	Het toestaan van zichtbaar stof tot een afstand van 20 meter vanaf de bron is in strijd met de NeR. Dit moet een afstand van 2 meter zijn.	Zie hiervoor onze reactie op advies A.3.
6.6	De inhoud van de ontwerpbeschikking is niet geheel volgens de wet is opgesteld en louter is gericht op het financiële gewin van zowel de Derde Merwedehaven als de Provincie en totaal geen aandacht schenkt aan het welzijn en de gezondheid van de werknemers van op korte afstand van de afvalberging liggende bedrijven.	Wij hebben de ontwerpbeschikking opgesteld in het belang van de bescherming van het milieu. Financieel gewin is niet aan de orde geweest.

7.	Zienswijze van Scheepswerf L.J. Boer Sliedrecht B.V. gedateerd 9 september 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
7.1	Het is onaanvaardbaar dat op een afstand van circa 200 meter van de werkplek van de medewerkers gezien de risico's voor het personeel asbesthoudend afval mag worden gestort. Hier wordt de opmerking aan toegevoegd, dat naar de mening van appellant de ontwerpbeschikking voor wat betreft het aspect asbest een discutabel besluit is en meent dat het naar alle waarschijnlijkheid is ingegeven uit financiële overwegingen ten gunste van de Derde Merwedehaven en de Provincie en dat totaal voorbij gegaan wordt aan het advies van de Gezondheidsraad en aan de ongerustheid bij appellant en de medewerkers.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15 en 6.6.
7.2	Het is noodzakelijk om vaker te meten dan eenmaal in de 3 maanden om de gezondheid van het personeel van de scheepswerf te waarborgen. Te meer daar in het verleden het asbest niet altijd volgens de voorschriften van de vergunning werd verwerkt.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
7.3	Het los storten van asbesthoudend afval in bulk is niet aangevraagd door de Derde Merwedehaven voor de vigerende vergunning en is ook niet in de vigerende Wm-vergunning opgenomen. Het is ook momenteel niet aangevraagd door de	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15, 3.2 en 3.8.7 en 3.8.8 .

	Derde Merwedehaven, dus kan het niet via een actualisatie - waar de Stichting Werkgroep Derde Merwedehaven om heeft gevraagd - in de ontwerpbeschikking worden opgenomen. onmogelijk. Op oneigenlijke gronden wordt het los in bulk storten van asbesthoudend afval, zoals het buiten medeweten van de wettelijke adviseurs en de direct belanghebbenden in het stortreglement is opgenomen, gelegaliseerd.	
7.4	Al jaren lang wordt zeer ernstige overlast ondervonden van de stortplaats, die op korte afstand ligt van de scheepswerf en stelt de provincie aansprakelijk voor alle voorkomende gezondheidsklachten van alle medewerkers, die op korte afstand van het asbestcompartiment werken.	Aansprakelijkheidstelling kan niet in deze procedure aanhangig worden gemaakt.
7.6	Het toestaan van zichtbaar stof tot een afstand van 20 meter vanaf de bron is in strijd met de NeR.	Zie hiervoor onze reactie op advies A.3.
7.7	Het is niet duidelijk wat onder een geringe storthoogte wordt verstaan. Hiervoor is 0,4 meter voldoende. De snelheid van alle voertuigen moet worden beperkt.	Zie de beantwoording van zienswijze 3.20. Het beperken van de rijsnelheid is al afdoende geregeld in het vigerende voorschrift 5.25.3.
7.8	Er moet worden voorgeschreven dat taluds binnen een week moeten worden ingezaaid en anders moeten worden bedekt met graszoden of een zgn. korstvormer. Het verwaaien van stof is verboden volgens de NeR.	Zie de beantwoording van de zienswijzen 3.20 en 3.24.

8.	Zienswijze van L.J. Boer Handel B.V. gedateerd 10 september 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
8.1	De verbazing wordt geuit over de genomen ontwerpbeschikking, waarbij het los storten van met asbest verontreinigde grond / afval op de afvalberging Derde Merwedehaven wordt vergund. Hiermee wordt de gezondheid van de werknemers in gevaar gebracht.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.
8.2	De zekerheid wordt gevraagd dat er geen asbestvezels buiten de inrichting geraken, ook als er niet wordt gemeten.	Zie hiervoor de beantwoording van de zienswijzen 1.15 en 3.16.
8.3	Er wordt al jaren lang zeer ernstige overlast ondervonden van de stortplaats, die op een afstand ligt van 200 - 225 meter van het bedrijf en de provincie wordt vanaf heden aansprakelijk gesteld voor alle gezondheidschade van alle medewerkers, die worden veroorzaakt door de afvalberging Derde Merwedehaven.	Aansprakelijkheidstelling kan niet in deze procedure aanhangig worden gemaakt.
8.4	Vanaf maart 2003 is met toestemming van de	Zie hiervoor de beantwoording van de zienswijzen

	provincie illegaal met asbest verontreinigde grond / afval los is gestort. Illegaal, omdat het storten van asbesthoudende grond / afval, niet in de MER, niet in de vergunningaanvraag en niet in de vigerende Wm- vergunning is toegestaan.	1.15, 3,7 en 3.8.1, 3.8.7 en 3.8.8.
8.5	Met de ontwerpbeschikking worden de vigerende vergunningvoorschriften verruimd. Dit is niet overeenkomstig de wet, waarin is bepaald dat met een ambtshalve aanpassing de vigerende voorschriften alleen maar aangescherpt kunnen worden.	Zie hiervoor de beantwoording van de zienswijzen 1.15 en 3.7.
8.6	De afvalberging Derde Merwedehaven heeft geen verruiming van de vergunning aangevraagd. Er kan dan ook geen vergunning worden verleend voor activiteiten die niet zijn aangevraagd.	Zie hiervoor de beantwoording van de zienswijzen 1.15 en 3.8.1.
8.7	Het toestaan van zichtbaar stof tot een afstand van 20 meter vanaf de bron is in strijd met de NeR. Het is niet duidelijk wat onder de bron wordt verstaan in geval van bijvoorbeeld een rijdende vrachtwagen. De stofvoorschriften stroken niet met het provinciaal beleid hiervoor.	Zie ook de beantwoording van zienswijze 3.22. De bron wordt gedefinieerd als de plaats waar de stofontwikkeling ontstaat. Als dit binnen een installatie of materieel plaatsvindt, vormt de buitenzijde hiervan de begrenzing van de bron. Is de bron een partij opgeslagen grond, dan vormt de begrenzing van de opslag de buitenzijde van de bron. Wij zijn van mening dat de voorschriften indien zij in overeenstemming met de NeR zijn, stroken met het provinciaal beleid.
8.8	Er moet wordt niet voorgeschreven hoe taluds behandeld moeten worden indien het zaaiseizoen voorbij is. Voorgesteld wordt het gebruik van een zgn. korstvormer voor te schrijven.	Zie de beantwoording van de zienswijzen 3.20 en 3.24.
8.9	De voorgeschreven termijnen waarbinnen aan de voorschriften m.b.t. ontzweveling en benutting moet worden voldaan, moeten worden gehalveerd.	Zie de beantwoording van zienswijze 3.26.

9.	Zienswijze van de heer [REDACTED] gedateerd 26 september 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
9.1	Het storten van asbest in welke concentratie dan ook is uit den boze.	Zie ook hiervoor de beantwoording van de zienswijzen 1.15 en 3.16.
9.2	Het is onjuist dat de door VROM voorgedragen gedragslijn m.b.t. asbest – die nog niet wettelijk is bekrachtigd – niet is meegewogen.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15. Het is ons niet duidelijk aan welke voorgedragen gedragslijn wordt gerefereerd.
9.3	Asbest kan beter op de maasvlakte gestort worden.	Bij het actualiseren van een milieuvergunning in het kader van de Wet milieubeheer kunnen wij alleen toetsen of de activiteiten die op de betreffende inrichting op die locatie worden uitgevoerd milieuhygiënisch verantwoord zijn. Het is niet aan ons om te bepalen of een andere locatie eventueel meer geschikt is.
9.4	Na alle bezwaren van de inwoners van Sliedrecht	Bij het actualiseren van een milieuvergunning in het

	is het niet te geloven dat het vergunningenbeleid wordt voortgezet.	kader van de Wet milieubeheer kunnen wij alleen toetsen of de activiteiten die op de betreffende inrichting worden uitgevoerd milieuhygiënisch verantwoord zijn.
9.5	De gehele stort zou op korte termijn moeten worden gesloten.	Bij het actualiseren van een milieuvergunning kunnen wij alleen toetsen of activiteiten vanuit milieuoogpunt vergunbaar zijn. Over een eventuele eerdere sluiting kunnen wij in dit verband geen uitspraak doen. Wel vermelden wij dat inmiddels een overeenkomst is getekend waarin is vastgelegd dat de stortplaats op 1 januari 2013 wordt gesloten.

10.	Zienswijze van mevrouw [REDACTED] gedateerd 12 oktober 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
10.1	Verzoek om door een zorgvuldige afweging geen risico's voor de volksgezondheid te laten ontstaan. Er is geen reden om het los storten van asbest toe te staan.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

11.	Zienswijze van de heer [REDACTED], mevrouw [REDACTED] en [REDACTED] gedateerd 15 oktober 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
11.1	Geciteerd wordt een gedeelte uit een rapport van het Comité van asbestslachtoffers. Hierin wordt gesproken over gezondheidsrisico's als gevolg van blootstelling aan asbest. Het risico moet daarom volgens deze zienswijze niet worden onderschat. Na aanleiding van citaten uit het Handboek implementatie milieubeleid EU in Nederland en de Richtlijn EEG 87/217 wordt opgemerkt dat er geen vertrouwen is dat de volksgezondheid wordt gewaarborgd, ook niet bij kleine hoeveelheden te storten asbest. Een citaat uit het LAP wordt gevolgd door de opmerking dat het de provincie en Delta zou sieren om het storten van (vooral) los asbest te stoppen.	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15, 3.16 en 9.1.
11.2	Gevraagd wordt of de garantie gegeven kan worden dat er geen asbest uit het buitenland geaccepteerd wordt.	Bij het actualiseren van een milieuvergunning kunnen wij alleen beoordelen welke afvalstoffen vanuit milieuhygiënisch opzicht veilig gestort kunnen worden. Of asbest uit het buitenland in Nederland gestort mag worden is in wet- en regelgeving beschreven die los staat van deze milieuvergunning.
11.3	Gevraagd wordt dat de provincie zich aansprakelijk en verantwoordelijk stelt voor de gezondheidsklachten van de Sliedrechtse bevolking in geval van een voor Sliedrecht negatief besluit.	Aansprakelijkheidstelling kan niet in deze procedure aanhangig worden gemaakt.

12.	Zienswijze van de heer Van Meeuwen mondeling namens de gemeenteraad van Sliedrecht gedateerd 12 oktober 2010	
	Zienswijze	Beantwoording
12.1	De gemeenteraad sluit aan bij de zienswijze van de heer Vollenbroek (MOB). Daarnaast wordt mondeling een zienswijze gegeven die wij als volgt hebben samengevat: "Sinds 2003 wordt er met medeweten van de provincie, zonder vergunning, onverpakt asbest gestort bij DMH. De gemeenteraad steekt veel tijd en energie in dit dossier. Tot onze woede heeft de provincie het onverpakt storten van asbest in de ontwerpvergunning toegestaan. De gemeenteraad begrijpt niet waarom de provincie dit mogelijk maakt. De gemeenteraad pleit ervoor dat DMH wordt gesloten en het onverpakt storten van asbest wordt voorkomen".	Zie hiervoor de beantwoording van zienswijze 1.15.

Conclusie

Wij zien, gelet op het vorenstaande, aanleiding om de voorschriften van de onderliggende vergunning in het belang van het milieu te wijzigen.

Besluit

Gelet op artikel 8.23 van de Wet milieubeheer en Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht hebben wij besloten de revisievergunning van 2 april 2002, kenmerk DGWM/2002/774, ambtshalve aan te passen door onderstaande voorschriften te wijzigen dan wel toe te voegen. De rapporten:

- "Vaststellen waarden proces- en sturingsindicatoren; Nulsituatie Geohydrologisch Beheerssysteem/Afvalberging Derde Merwedehaven"; Delft, Deltares, kenmerk 408080-0035, februari 2008;
 - "Waarden proces- en sturingsindicatoren - beschrijven van te nemen actie bij bepaalde waarden; Nulsituatie Geohydrologisch Beheerssysteem/Afvalberging Derde Merwedehaven"; Delft, Deltares, kenmerk 408080-0084, juni 2008;
- maken onderdeel uit van dit besluit.

Gewijzigde en nieuwe voorschriften

Het maken van een energie-efficiencyplan en gevolg geven aan de uitkomsten daarvan

B 1

Voorschrift 9.1 wordt in zijn geheel vervangen en komt als volgt te luiden:

Met betrekking tot de binnen de inrichting verbruikte energie moet het volgende worden geregistreerd:

- het energieverbruik in MJ/ton geaccepteerd afval;
- gegevens met betrekking tot genomen energiereductiemaatregelen.

B 2

Voorschrift 9.2 wordt in zijn geheel vervangen en komt als volgt te luiden:

Binnen zes maanden na het in werking treden van deze beschikking dient een rapportage van een energieonderzoek, dat tot doel heeft rendabele en technisch haalbare energie-efficiency verhogende maatregelen te identificeren, aan het bevoegd gezag te worden aangeboden. De rapportage dient betrekking te hebben op alle processen, faciliteiten en gebouwen die na afloop van de exploitatie van de stortplaats in stand worden gehouden en ten minste de volgende gegevens te bevatten:

- a. een beschrijving van de processen, faciliteiten en gebouwen (eventueel per bedrijfs-onderdeel);
- b. een beschrijving van de energiehuishouding, dat wil zeggen een overzicht van de energie-balans van het totale object met een toedeling van ten minste 90% van het totale energie-gebruik aan individuele installaties en (deel)processen;
- c. een overzicht van alle maatregelen (technieken en voorzieningen) ook op het gebied van de toepassing van duurzame energie, die in de branche als beste beschikbare techniek kunnen worden beschouwd en mogelijk rendabel zijn, vastgesteld voor de installaties en (deel-) processen die volgens de energiehuishouding tezamen ten minste een 90% bijdrage in het totale verbruik van de in de aanhef van dit voorschrift genoemde aspecten hebben; en verder: als er dergelijke maatregelen zijn die niet zijn onderzocht, dan moet dat in de rapportage worden gemotiveerd;
- d. per maatregel (techniek/voorziening):
 - de jaarlijkse energiebesparing;
 - de (meer) investeringskosten;
 - de verwachte economische levensduur;
 - de jaarlijkse besparing op de energiekosten op basis van de energietarieven die tijdens het onderzoek gelden;
 - een schatting van eventuele bijkomende kosten en baten anders dan samenhangende met energiebesparing;
 - de onderbouwing en de conclusie dat de maatregel rendabel of niet rendabel is;
- e. een overzicht van mogelijke organisatorische (waaronder bedieningsinstructies) en good-housekeepingmaatregelen (waaronder onderhoud) die leiden tot energiebesparing.

B 3

Op basis van het in voorschrift B 2 bedoelde onderzoek, overlegt vergunninghouder binnen negen maanden na in werking treden van dit voorschrift een energie(uitvoerings)plan ter goedkeuring aan het bevoegd gezag. In het plan is ten minste voor alle nog niet getroffen maatregelen (technieken en voorzieningen) met een terugverdientijd tot en met vijf jaar aangegeven wanneer die zullen worden getroffen. Dit zijn de rendabele maatregelen. Als er maatregelen zijn die aan het criterium van terugverdienen voldoen, die echter niet zullen worden uitgevoerd, dan wordt dat in het plan gemotiveerd.

B 4

Vergunninghouder verbetert zijn energie-efficiency door binnen 27 maanden na in werking treden van dit voorschrift de rendabele maatregelen uit het energieplan zoals bedoeld in voorschrift B 3 uit te voeren. Vergunninghouder mag een maatregel vervangen door een gelijkwaardig alternatief, op voorwaarde dat de gelijkwaardigheid richting het bevoegd gezag wordt gemotiveerd. Onder gelijkwaardig wordt verstaan dat het minstens evenveel bijdraagt aan verbetering van de energie-efficiency en geen stijging geeft van de milieubelasting groter dan die van de te vervangen maatregel.

Het beperken van de valhoogtes bij het gebruik van shovels

B 5

Shovels moeten zorgvuldig worden gebruikt om emissies van stof te voorkomen. Dit moet worden gewaarborgd door het opstellen van een werkinstructie waarin zorgvuldig gebruik van de shovels binnen de inrichting wordt verplicht. Onder zorgvuldig gebruik wordt minimaal verstaan:

- geleidelijk storten;
- niet morsen;
- geringe storthoogte;
- niet laden bij hoge windsnelheden zoals genoemd in voorschrift 5.23.1;
- niet rijden met overbeladen laadbak.

Het gebruik maken van een bandenwasinstallatie

B 6

De banden van transportmiddelen die van de afvalberging komen, dienen, voordat zij de inrichting verlaten, gewassen te worden met behulp van een bandenwasinstallatie om stofverspreiding door transport te voorkomen. Dit dient in een werkinstructie kenbaar gemaakt te worden.

Emissie van diffuus stof

B 7

Voorschrift 5.24.2 wordt in zijn geheel vervangen en komt als volgt te luiden:

Met uitzondering van stortactiviteiten, dienen alle overige activiteiten met stuifgevoelige goederen in de buitenlucht, zodanig plaats te vinden dat deze niet leiden tot een visueel waarneembare stofverspreiding van stuifgevoelige goederen over een afstand van meer dan 2 meter van de bron. Onder stuifgevoelige goederen wordt verstaan: stuifgevoelige afvalstoffen, (secundaire) grond- en bouwstoffen en producten volgens of naar analogie van bijlage 4.6 van de NeR. Vergunninghouder dient door het nemen van doeltreffende maatregelen, zoals afscherming, afdekking en/of bevochtiging en het schoonhouden van wegen het optreden van visueel waarneembare stofverspreiding als gevolg van activiteiten met stuifgevoelige goederen, over een afstand van meer dan 2 meter van de bron te voorkomen. Onder doeltreffende maatregelen valt ook het inzaaien van grassen zoals genoemd in de voorschriften 5.2.4 en 5.3.1.

B 8

Voorschrift 5.24.3 wordt in zijn geheel vervangen en komt als volgt te luiden:

Stortactiviteiten dienen zodanig plaats te vinden dat deze niet leiden tot een visueel waarneembare stofverspreiding over een afstand van meer dan 20 meter van de bron.

Vergunninghouder dient door het nemen van doeltreffende maatregelen, zoals afdekking en/of bevochtiging, het optreden van visueel waarneembare stofverspreiding over een afstand van meer dan 20 meter van de bron te voorkomen.

B 9

Voorschrift 5.24.5 wordt in zijn geheel vervangen en komt als volgt te luiden:

Indien stofverspreiding buiten de in de voorschriften B 7 en B 8 genoemde afstand optreedt ten gevolge van de in deze voorschriften genoemde activiteiten, dienen deze activiteiten direct te worden gestaakt.

Acceptatie en verwerking van asbesthoudend afval

B 10

Vergunninghouder dient binnen drie maanden na het in werking treden van deze beschikking, een wijziging van het Stortplan op basis van voorschrift 3.35.1 van de onderliggende beschikking, ter goedkeuring bij het bevoegd gezag in te dienen. Tot het moment van goedkeuring moet volgens het vigerende stortplan worden gewerkt, voor zover dit niet in strijd is met en voldaan wordt aan de voorschriften verbonden aan dit besluit.

B 11

Voorschrift 3.36.2 wordt in zijn geheel vervangen en komt als volgt te luiden:

Asbest en asbesthoudende afvalstoffen mogen alleen geaccepteerd worden indien dit afval deugdelijk is verpakt in niet luchtdoorlatend verpakkingsmateriaal van een zodanige dikte en sterkte dat deze niet scheurt. Het verpakkingsmateriaal dient overeen te komen met het verpakkingsmateriaal zoals wordt genoemd in het 'Asbestverwijderingsbesluit 2005'.

B 12

Voorschrift 3.36.3 wordt in zijn geheel vervangen en komt als volgt te luiden:

Asbest en asbesthoudende afvalstoffen mogen niet onverpakt worden gestort.

B 13

Voorschrift 3.35.2 komt in zijn geheel te vervallen.

B 14

Voorschrift 3.36.4 wordt in zijn geheel vervangen en komt als volgt te luiden:

- a. Bij verwerking van verpakt asbest en asbesthoudende afvalstoffen dient voorkomen te worden dat het niet luchtdoorlatende verpakkingsmateriaal wordt beschadigd.
- b. Tijdens de verwerking van asbest en asbesthoudende afvalstoffen dient een sproeiwagen aanwezig en direct inzetbaar te zijn. Deze sproeiwagen dient ingezet te worden om asbest en asbesthoudende afvalstoffen nat te houden indien zich ongewenste situaties voordoen zoals het openscheuren van het verpakkingsmateriaal voor asbest. In geval van het optreden van vorengenoemde ongewenste situaties dient het asbest en asbesthoudend afval nat te worden gehouden totdat het is afgedekt met daartoe geschikte (afval)stoffen met een laagdikte van minimaal 0,1 meter. Indien genoemde ongewenste situaties zich voordoen, dienen deze in het logboek beschreven te worden.
- c. Asbesthoudende afvalstoffen mogen niet vermengd raken met andere afvalstoffen anders dan met afvalstoffen die gebruikt worden ten behoeve van afdekklagen, stortwallen en vergelijkbare constructies.
- d. Asbesthoudende afvalstoffen dienen rechtstreeks vanuit het transportmiddel waarin het bij acceptatie aanwezig is op het stortfront te worden gebracht. Eenmaal gestort asbesthoudend afval mag nadien niet meer worden opgepakt, verplaatst of opgegraven.
- e. Asbesthoudende afvalstoffen dienen voorafgaand aan het betreden met materieel, zodanig te worden afgedekt met daartoe geschikte (afval)stoffen dat als gevolg van het betreden met materieel geen verspreiding van asbestvezels kan optreden. Deze laagdikte dient minimaal 0,1 meter te bedragen.

Het stortgasonttrekking- en benuttingsstelsel

B 15

De voorschriften 5.45 en 5.46 komen te vervallen.

B 16

- a. Binnen negen maanden na inwerkingtreding van dit besluit dient het benuttingspercentage van de totale stortgasstroom minimaal 85% gemiddeld per kalenderkwartaal te bedragen.
- b. Binnen drie maanden na inwerkingtreding van dit besluit dient het ontzwavelingspercentage van de totale stortgasstroom minimaal 70% gemiddeld per kalendermaand te bedragen.
- c. Binnen negen maanden na inwerkingtreding van dit besluit dient het ontzwavelingspercentage van de totale stortgasstroom minimaal 80% gemiddeld per kalenderkwartaal te bedragen.
- d. In afwijking van het onder lid c van dit voorschrift gestelde, mag het ontzwavelingspercentage minder dan 80% gemiddeld per kalenderkwartaal bedragen, doch niet minder dan 70% gemiddeld per kalenderkwartaal, indien het bevoegd gezag instemt met de ingediende onderbouwde resultaten van een proefneming waaruit blijkt dat een ontzwavelingspercentage van 80% gemiddeld per kalenderkwartaal technisch en/of economisch niet haalbaar is.
- e. Voorafgaande aan de onder d van dit voorschrift genoemde proefneming moet het bevoegd gezag schriftelijk hebben ingestemd met de opzet van de genoemde proefneming.

B 17

Binnen zes maanden na inwerkingtreding van dit besluit dient een onderzoek te zijn gestart naar BBT voor de ontzwaveling en benutting van het stortgas. In dit onderzoek worden zowel technische als economische aspecten betrokken. Dit onderzoek dient binnen dertien maanden na inwerkingtreding van dit besluit te resulteren in een Plan van aanpak, waarin is aangegeven op welke wijze, met welke installaties en op welke termijn het stortgas dat naar de continue fakkel gaat verder kan worden ontzwaveld met een rendement van minimaal 95% of tot een restconcentratie van maximaal 50 ppm H₂S (incl. overige zwavelverbindingen), het overige stortgas met een zo hoog mogelijk rendement ontzwaveld kan worden, doch hoger dan de in voorschrift B16 onder lid c genoemde 80% en het stortgas met een zo hoog mogelijk rendement benut kan worden, doch hoger dan de in voorschrift B16 onder lid a genoemde 85%. Het onderzoek naar BBT, inclusief het Plan van aanpak, dient binnen dertien maanden na inwerkingtreding van dit besluit ter schriftelijke goedkeuring te worden overgelegd aan het bevoegd gezag.

B 18

Elke twee maanden dient de voortgang van het onderzoek als bedoeld in voorschrift B 17 schriftelijk aan het bevoegd gezag te worden gerapporteerd.

B 19

Binnen tweeënhalf jaar na inwerkingtreding van dit besluit dient het stortgas te worden ontzwaveld en te worden benut volgens BBT als beschreven in de rapportage van het onderzoek als bedoeld in voorschrift B 17.

B 20

Zolang niet voldaan is aan voorschrift B 19 dient binnen één maand na afloop van ieder kwartaal een rapportage met betrekking tot de winning, ontzwaveling, benutting en affakkeling van het stortgas aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

Het Geohydrologisch Beheerssysteem

B 21

De voorschriften 4.3.1, 4.3.2 en 4.8.5 komen te vervallen.

B 22

Het Geohydrologisch Beheerssysteem dient bedreven te worden door middel van het in stand houden van de instellingen van de proces- en sturingsindicatoren, en waarbij de acties worden ondernomen bij overschrijding van de interventiewaarden, zoals beschreven in de rapporten:

- 'Vaststellen waarden proces- en sturingsindicatoren; Nulsituatie Geohydrologisch Beheerssysteem/Afvalberging Derde Merwedehaven'; Delft, Deltares, kenmerk 408080-0035, februari 2008;
- 'Waarden proces- en sturingsindicatoren - beschrijven van te nemen actie bij bepaalde waarden; Nulsituatie Geohydrologisch Beheerssysteem/Afvalberging Derde Merwedehaven'; Delft, Deltares, kenmerk 408080-0084, juni 2008;

welke onderdeel uitmaken van dit besluit.

B 23

Vergunninghouder dient binnen drie maanden na het in werking treden van deze beschikking, een wijziging van het 'Controleprotocol' op basis van voorschrift 4.1.1 van de vigerende vergunning, ter goedkeuring bij het bevoegd gezag in te dienen. Dit controleprotocol dient te zijn aangepast op basis van de onder voorschrift B 22 genoemde instellingen van de proces- en sturingsindicatoren en interventiewaarden.

De bandbreedtes, genoemd in het rapport 'Waarden proces- en sturingsindicatoren - beschrijven van te nemen actie bij bepaalde waarden; Nulsituatie Geohydrologisch Beheerssysteem/Afvalberging Derde Merwedehaven'; Delft, Deltares, kenmerk 408080-0084, juni 2008, kunnen binnen de kaders die het rapport geeft, gemotiveerd worden bijgesteld, mits het beschermingsniveau daardoor niet verslechtert.

Begrippen en afkortingen

Begrippen:

- Asbesthoudende afvalstoffen: Afvalstoffen met een asbestconcentratie boven de restconcentratienorm voor hergebruik van asbesthoudende bulkmaterialen, zijnde bodem, grond en puin(granulaat). Bij het opstellen van deze beschikking bedroeg de restconcentratienorm 100 mg/kg ds (gewogen concentratie).
- Cel: Stortvak of een deel daarvan met een bepaalde hoogte.
- Stortactiviteit: Verwerking van afval op het stortlichaam.
- Stortlichaam: Onderdeel van de inrichting waar afvalstoffen daadwerkelijk gedeponeerd worden met het doel deze daar te laten.

Afkortingen:

- ds: Droge stof.

In deze beschikking wordt onder bevoegd gezag verstaan: Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid, Postbus 550, 3300 AN Dordrecht, telefoonnummer 078 770 85 85.

Beroep

Tegen dit besluit kan op grond van artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht gedurende zes weken met ingang van de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het beroep-schrift moet in tweevoud worden ingediend.

Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 46 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Dit besluit treedt in werking na afloop van de beroepstermijn. Indien gedurende de beroepstermijn een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend, treedt het besluit niet in werking voordat op het verzoek is beslist.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,

secretaris,

M.H.J. van Wieringen-Wagenaar

voorzitter,

J. Franssen

Afschrift aan:

- Stichting 'Werkgroep Derde Merwedehaven', Rivierdijk 677A, 3361 BT Sliedrecht
- Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid, Postbus 550, 3300 AN Dordrecht
- Burgemeester en Wethouders van Dordrecht, t.a.v. de heer [REDACTED]
- Burgemeester en Wethouders van Sliedrecht
- Burgemeester en Wethouders van Papendrecht
- Burgemeester en Wethouders van Zwijndrecht
- Dijkgraaf en Heemraden van het Waterschap Hollandse Delta, Postbus 4103, 2980 GC Ridderkerk
- Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland, Postbus 556, 3000 AN Rotterdam
- VROM-Inspectie Regio Zuid-West, Postbus 29036, 3001 GA Rotterdam
- MOBilisation for the environment, t.a.v. de heer [REDACTED], [REDACTED] Nijmegen
- Burgerinitiatief Sliedrecht, t.a.v. de heer ds. [REDACTED] Sliedrecht
- L.J. Boer Vastgoed B.V., Postbus 106, 3360 AC Sliedrecht
- Scheepswerf L.J. Boer Sliedrecht B.V., Industrieweg 18, 3361 HJ Sliedrecht
- L.J. Boer Handel B.V., Postbus 106, 3360 AC Sliedrecht
- dhr. [REDACTED] Sliedrecht
- mevr. [REDACTED] Sliedrecht
- dhr. [REDACTED] VG Sliedrecht
- Gemeenteraadsfracties van Sliedrecht, t.a.v. dhr. [REDACTED], Postbus 16, 3360 AA Sliedrecht